

INFORME 2019

Juliol 2020

Parc agrícola de Viladecans
Viladecans produeix aliments frescos de proximitat

Fotografia: Ajuntament de Viladecans

Sumari	pàgina
INTRODUCCIÓ	1
1. CLASSIFICACIÓ DELS EXPEDIENTS	2
2. DADES ESTADÍSTIQUES	3
2.1 Atencions realitzades	3
2.1.1 Tipus d'atencions	
2.1.1.1 Comparativa amb l'any anterior	
2.1.2 Mitjà utilitzat	
2.1.3 Per edats	
2.1.4 Iniciativa de les actuacions	
2.1.5 Per districtes	
2.2 Consultes rebudes	6
2.2.1 Classificació per competència	
2.2.2 Classificació per àmbit municipal	
2.3 Queixes rebudes	7
2.3.1 Classificació per competència	
2.3.2 Classificació per situació	
2.3.2.1 Motivació principal	
2.3.2.2 Àmbit de competència municipal	
2.3.3 Classificació per la resolució	
2.4 Situació queixes gestionades	9
2.4.1 Gestionades durant l'any	
2.4.2 Temps mitjà d'arxiu	
2.4.3 Propostes realitzades durant l'any	
2.5 Queixes acumulades amb propostes	11
2.5.1 Propostes acumulades	
2.6 Comparativa amb el FòrumSD any 2018	12
2.6.1 Consultes i queixes	
2.6.2 Atencions per milers d'habitants	
2.6.3 Respostes a les recomanacions	

3. QUEIXES GESTIONADES PER MATÈRIA	14
Dades numèriques	
Dia mundial de la diversitat cultural per al diàleg i el desenvolupament	15
3.1 Administració general	16
3.1.1 Tributs	
3.1.2 Sancions	
3.1.3 Padró i registres	
3.1.4 Responsabilitat patrimonial	
3.1.5 Altres	
3.2 Ordenació del territori	49
3.2.1 Obres / disciplina urbanística	
3.2.2 Soroll	
3.3 Serveis a les persones	51
3.3.1 Habitatge	
3.3.2 Salut i Benestar	
3.4 Via pública	52
3.4.1 Llicències	
3.4.2 Manteniment	
3.4.3 Trànsit	
3.5 Queixes derivades	64
3.5.1 Síndic de Greuges de Catalunya	
3.5.2 Síndics locals	
4. ACTIVITATS DEL SÍNDIC	65
ANNEXOS	66
I. Pàgina web	
II. Enquesta de qualitat	
III. Full de queixa i requisits	
IV. Tràmit d'una queixa	

INTRODUCCIÓ

Es fa públic el tretzè informe anual que correspon a l'any 2019. Inclou l'activitat portada a terme durant l'any des de la Sindicatura, recull les atencions realitzades, diferenciades en consultes i queixes. També inclou expedients d'anys anteriors que s'ha fet gestions durant l'any.

Aquest informe es divideix en **cinc parts**:

- La **primera part** és la **classificació** dels expedients d'acord amb els criteris establerts pel **FòrumSD**, que és l'associació de síndics, síndiques, defensors i defensores locals de Catalunya.
- La **segona part** recull les **dades estadístiques**, primerament les atencions globals (consultes i queixes) i després un anàlisi estadístic de les consultes i de les queixes. Com també hi ha una comparativa de l'estadística de l'activitat de la Sindicatura amb el FòrumSD de l'any 2016.
- La **tercera part** es fa una **descripció** de les queixes gestionades, tant les iniciades durant l'any com les d'anys anteriors que encara eren en tràmit. Estan classificades per àmbits i per temàtica, amb una explicació de la problemàtica plantejada, de les actuacions realitzades, de les conclusions, de les reflexions, de les recomanacions, així com també, la resposta en aquelles que l'Ajuntament ha donat a les recomanacions realitzades.
- La **quarta part** es fa una **síntesi** de les activitats, trobades i jornades formatives que ha assistit el Síndic local.
- La **cinquena i darrera part**, com **annexos**, es detallen entre d'altres, unes estadístiques relacionades a la pàgina web de la Sindicatura i una enquesta de qualitat.

Des de 1990 que el municipi de Lleida va escollir al primer *ombudsman* local, es va iniciar el projecte de crear la institució del Síndic/a com a òrgan unipersonal depenent de l'Administració municipal que té la funció de defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans i ciutadanes.

La base legal de la institució es troba en la Llei municipal i de règim local i té la finalitat de supervisar l'actuació de l'Administració municipal i dels serveis públics que en depenen, especialment tot allò que fa referència als drets i llibertats establerts en la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat i la resta de normativa d'aplicació a l'àmbit local.

Des d'aquests inicis la institució ha anat evolucionant paral·lelament al desenvolupament normatiu i la modernització de l'administració local, com a prioritat, el Síndic vetlla pel respecte a les persones i als seus drets, per això els continguts de les seves intervencions ha canviat en funció dels diferents àmbits d'actuació.

La Sindicatura treballa a proposta de les queixes presentades pel ciutadà o d'ofici quan valora que la seva intervenció així ho requereix. Normalment la seva intervenció esdevé per reaccionar davant un acte administratiu, bé perquè es considera que no ha estat motivada, bé existeix manca de conformitat o per la falta de resposta a una instància. Cal tenir en compte, que la tramitació de la queixa no afecta els terminis previstos per a l'exercici d'accions en via administrativa o jurisdiccional.

És a dir, que no hi ha suspensió del temps que ha de transcórrer per poder presentar els recursos i les demandes en les respectives vies, es configura doncs com una alternativa per a la resolució d'una situació que genera un conflicte entre l'administració i el ciutadà.

La contribució de la Sindicatura envers el desenvolupament de la bona administració ha estat significativa i ha fomentat moltes millores dins dels procediments administratius perquè ha configurat un espai d'apropament entre l'administració i el ciutadà.

Cal posar en valor aquesta funció en aquests moments en que la crisi econòmica demana un esforç més important de tots cap a una millora del servei a la ciutadania. Sense descartar la importància que aquest treball consistent en la intermediació de la sindicatura entre l'administració i el ciutadà ha aconseguit que es concreta en fomentar la transparència i el bon govern.

1. CLASSIFICACIÓ DELS EXPEDIENTS

A les trobades i reunions del **FòrumSD** (síndics, síndiques, defensors i defensores locals) van acordar la utilització d'un document comú per a classificar les actuacions dels síndics municipals, amb la finalitat d'obtenir unes dades globals de les intervencions realitzades pels síndics locals de Catalunya. Les dades que es presenten en aquest quadre corresponen a l'any 2019.

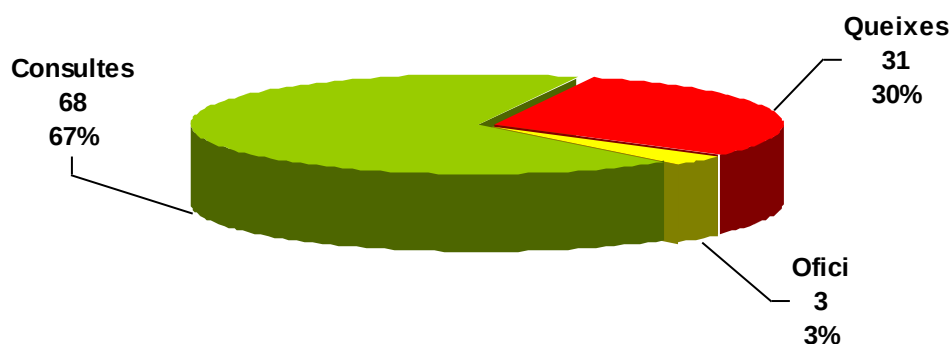
Consultes, Informació, Assessorament				TOTAL	68
Queixes Derivades	Defensor del Pueblo				0
	Síndic de Greuges de Catalunya				8
	Altres defensors				1
	Altres derivacions				0
	TOTAL DERIVADES				9
Queixes àmbit municipal	Mediació - Solució amistosa				2
	Acceptada total				2
	Estimades amb recomanació	Acceptada parcialment			1
		NO acceptada			5
	Admeses	Pendent de Resposta			1
		Desestimades			3
	Arxivades sense greuge			1	
	Arxivades per desistiment			0	
	En tràmit			6	
	NO admesa			1	
	TOTAL QUEIXES				22
Actuacions d'ofici	Acceptada total				1
	Amb recomanació	Acceptada parcial			1
		No acceptada			0
		Pendent de resposta			0
	Arxivada sense recomanació				0
	En tràmit				1
	TOTAL ACTUACIONS D'OFICI				3
TOTAL ACTUACIONS				102	

2. DADES ESTADÍSTIQUES

2.1 ATENCIIONS REALITZADES

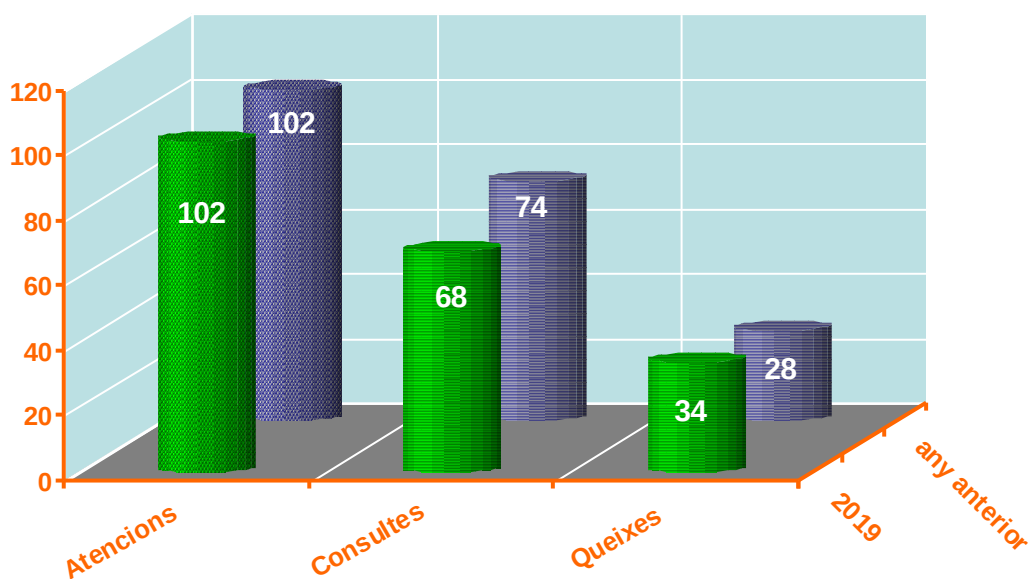
2.1.1 TIPUS D'ATENCIIONS

Han estat 102 atencions a la ciutadania que la oficina de la Sindicatura realitzades durant l'any 2019. De les quals, 68 són consultes i 31 ha estat considerades queixes envers l'administració i 3 expedients oberts d'ofici

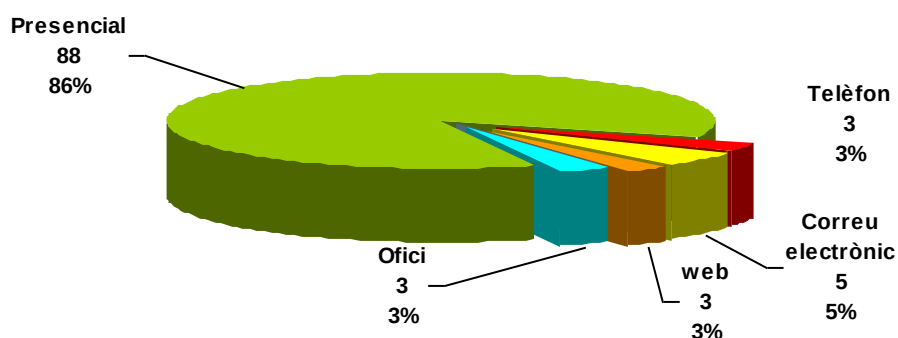
2.1.1.1 Comparativa amb l'any anterior

En aquesta gràfica es pot veure la comparativa de l'any 2019 amb l'any anterior. Es comprova que s'ha mantingut el número d'atencions, ha baixat les consultes i ha augmentat en el mateix número les queixes.

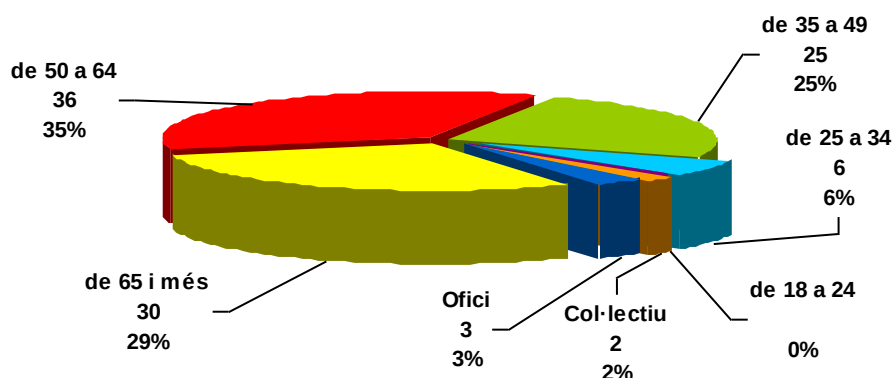
2.1.2 MITJÀ UTILITZAT

De les 102 atencions realitzades, tant en queixes com en consultes, el mitjà utilitzat majoritàriament, com cada any, ha estat l'atenció presencial a l'oficina.

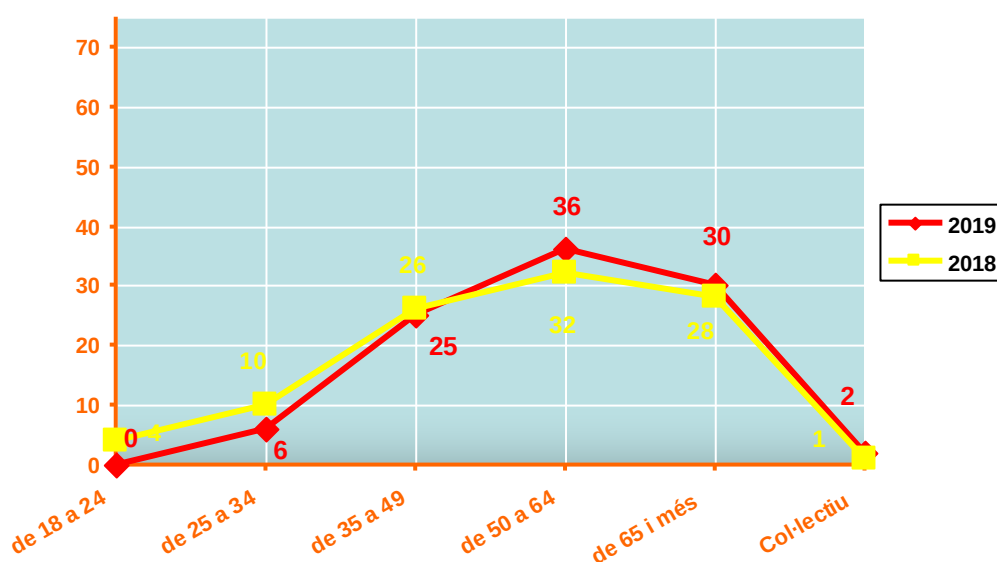

2.1.3 PER EDATS

De les 102 atencions (queixes i consultes), existeix una major presència de la franja els de 50 a 64 anys amb un 35%, seguidament els de més grans de 65 anys amb un 30% i els de 35 a 49 anys amb un 25%.

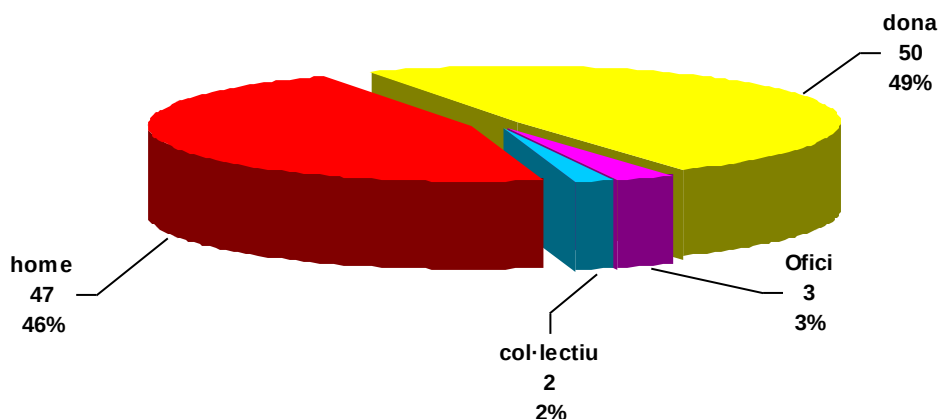

En aquesta gràfica es representa la comparativa en valors absoluts entre els anys 2018 i el 2019. Es destaca l'augment dels trams de "50 a 64" i de "65 i més".

2.1.4 INICIATIVA DE LES ACTUACIONS

A diferència de l'any anterior que va existir una paritat en la presència de la dona i l'home alhora de consultar o presentar una queixa a la Sindicatura, aquest any ha hagut una major presència de la dona. Però com cada any, es manté equilibrada la presència dels dos gèneres.

2.1.5 PER DISTRICTES

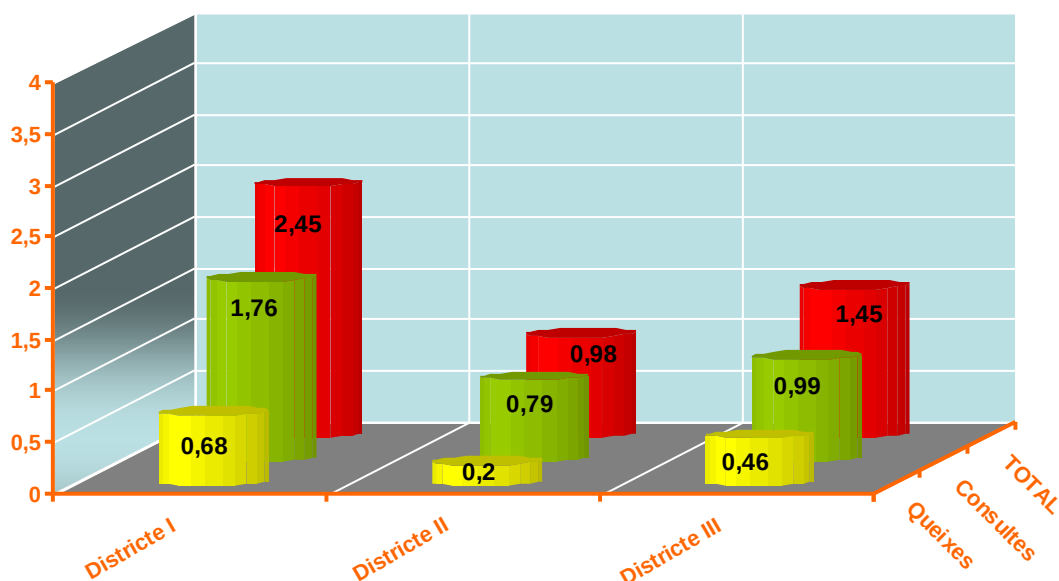
En aquesta gràfica es representa la quantitat d'atencions que es va realitzar **per cada miler d'habitants** de cada districte.

De la població total de cada districte s'ha tingut en compte per realitzar aquest rati els **majors de 18 anys**. En aquest sentit en atencions per cada miler d'habitants el **districte I** ha hagut 2,45. Per tant, respecte l'any anterior (2,13), la presència ha augmentat un 15 %. En el **districte II** ha hagut 0,98, que disminueix un 50 %. i en el **districte III** ha hagut 1,45, és a dir, una disminució d'un 3%.

Districte I: Barri Antic, Eixample Centre (una part), Sales, Grup Sant Jordi i Torre Roja / Campreciós.

Districte II: Eixample Centre (una part), La Montserratina, El Ginestar i Mas Ratés

Districte III: Can Sellarés, El Poblat Roca, Can Palmer-Can Batllori, l'Alba-Rosa, Can Guardiola i Torrent Ballester.

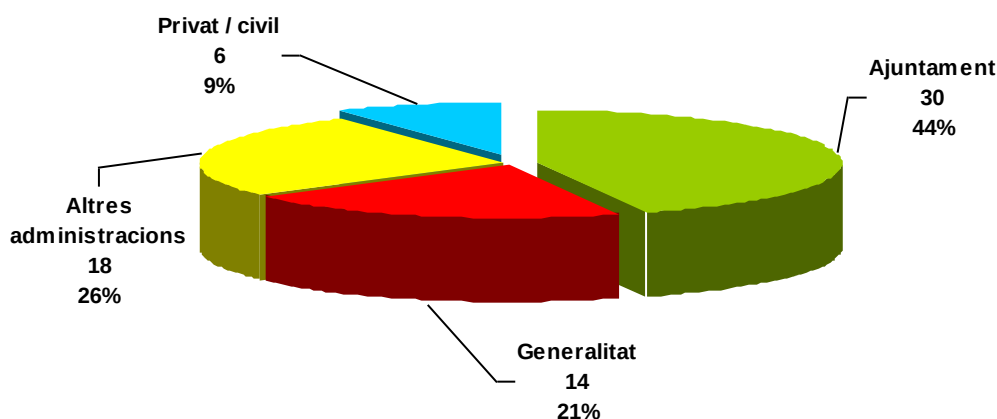

2.2 CONSULTES REBUDES

Per la seva importància, cal destacar la tasca de les atencions que realitza la Sindicatura, doncs en l'atenció a la persona en la seva problemàtica, s'analitza i en molts casos es resol mitjançant un orientació d'accions prèvies a presentar una queixa o un aclariment de la problemàtica plantejada. Per això es fa un anàlisi i es classifica per l'àmbit competencial.

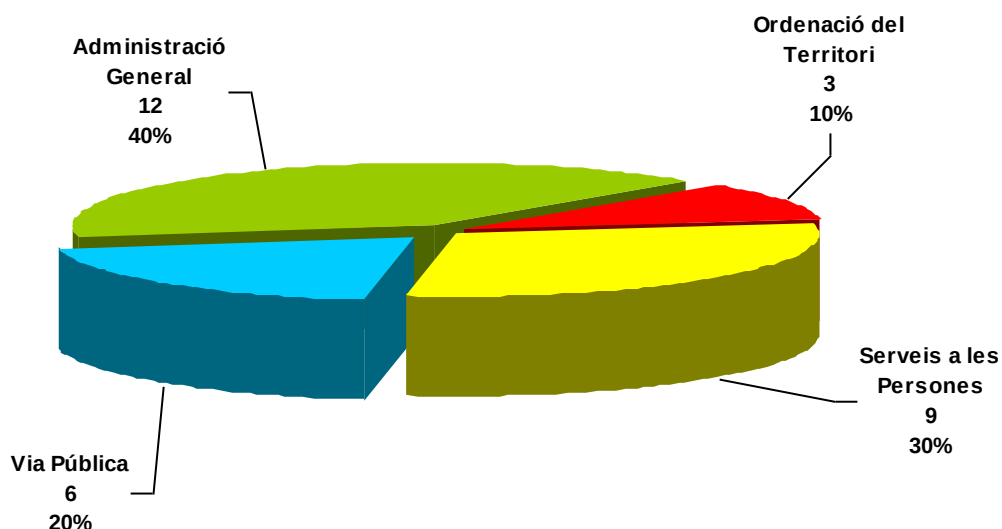
2.2.1 CLASSIFICACIÓ PER COMPETÈNCIA.

Les 74 consultes ha estat classificades per competència. Destacar que el 44% van ser de **competència de l'Ajuntament de Viladecans**, un 21% de competència de la **Generalitat**, un 26% de les consultes corresponen a **d'altres administracions** i el 9% ha estat d'àmbit **civil o privat**.

2.2.2 CLASSIFICACIÓ PER ÀMBIT MUNICIPAL

Les 30 consultes classificades de competència municipal, ha estat classificades en quatre temàtiques de l'Ajuntament de Viladecans, per la qual cosa es comprova que un **40 %** correspon majoritàriament a temes relacionats amb **d'Administració General**., seguit amb un 30% els temes relacionats amb **de Serveis a les persones**.

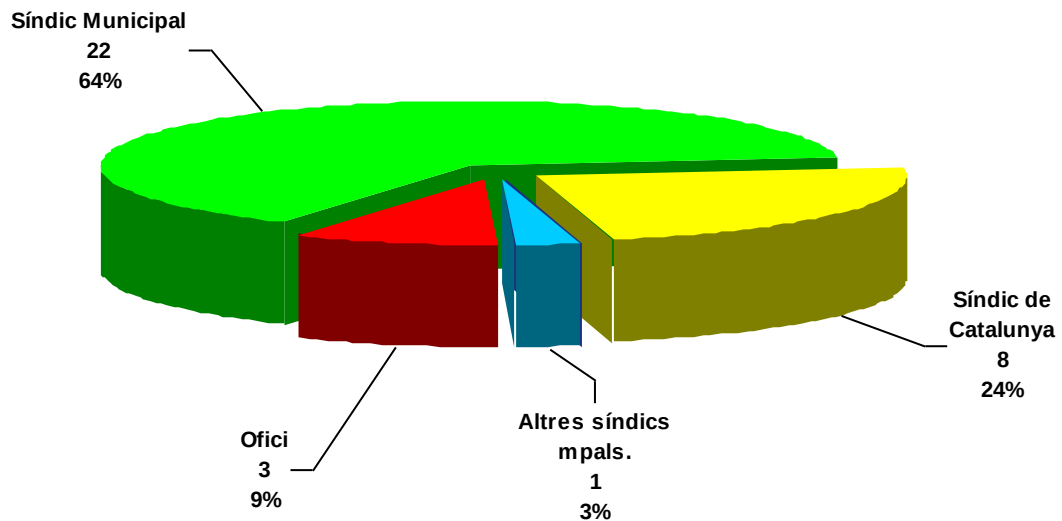

2.3 QUEIXES REBUDES

Del total de les atencions realitzades, s'ha tramitat com a **queixes** un total de **34**. Tres d'elles ha estat d'ofici.

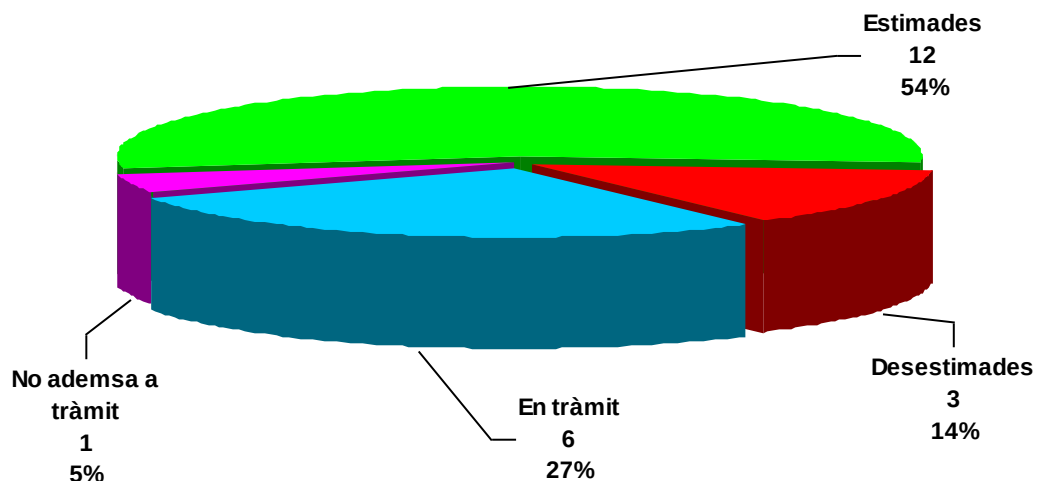
2.3.1 CLASSIFICACIÓ PER COMPETÈNCIA

Dels **34** expedients de queixa, el 73 % són de **competència municipal** (incloses les d'ofici) i la resta ha estat **derivades** al Síndic de Catalunya i altres síndics locals.

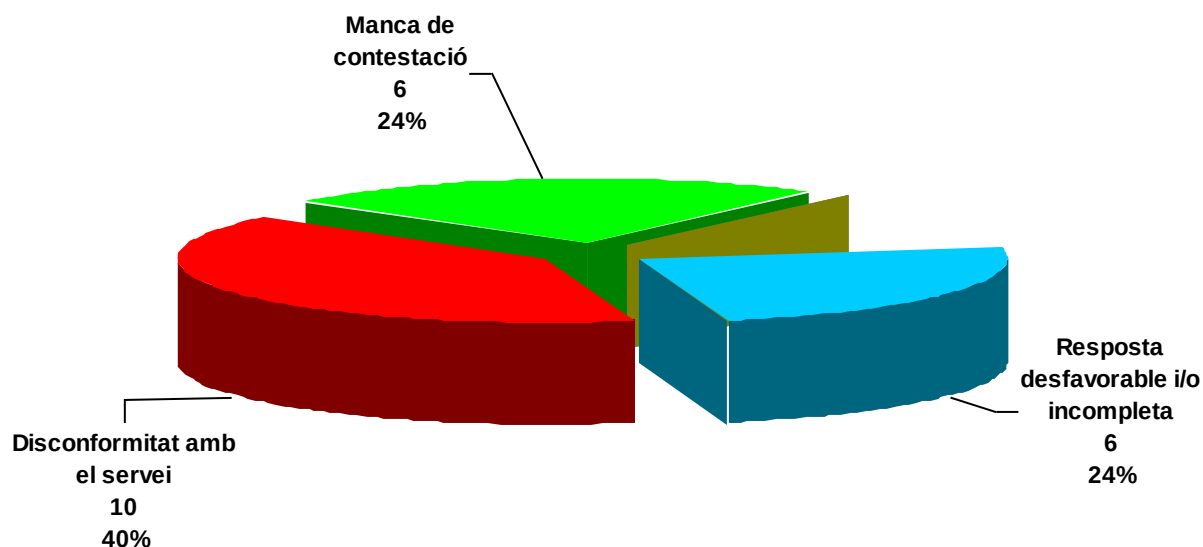
2.3.2 CLASSIFICACIÓ PER SITUACIÓ

De les 22 queixes **d'àmbit municipal**, sense incloure els expedients d'ofici, s'ha **resolt 16 queixes**, de les quals, 12 ha estat estimades, 1 no ha estat admesa a tràmit i 3 ha estat desestimades. En conseqüència, 6 queixes ha quedat en tràmit a final d'any.

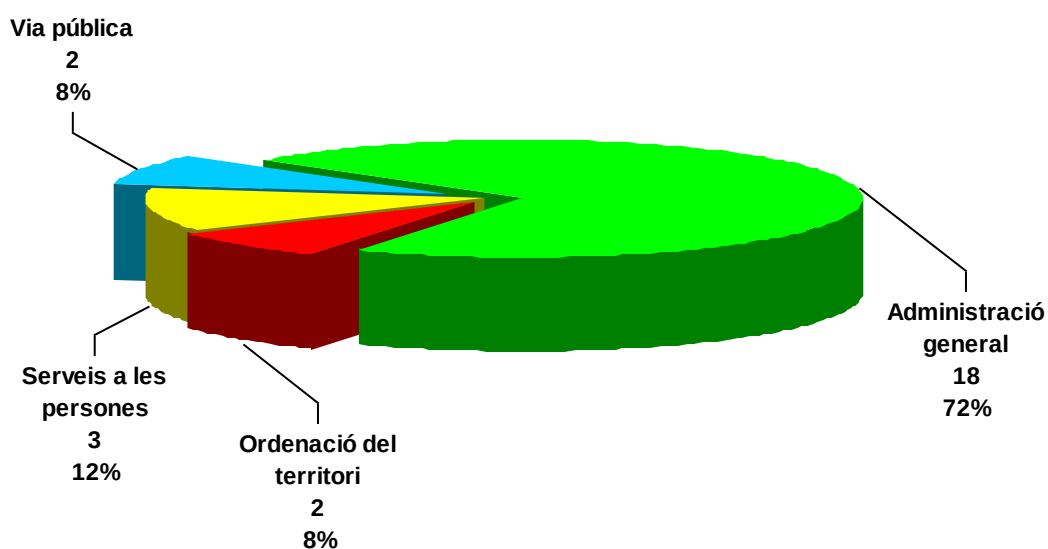
2.3.2.1 Motivació principal

De les 25 queixes d'àmbit municipal (incloses les d'ofici), la causa principal que va motivar la queixa, majoritàriament són per la **"disconformitat amb el servei"** amb un 40%, que ha augmentat respecte l'any anterior que estava en un 33%, seguidament amb un 24% la **"manca de contestació"** i la **"Resposta desfavorable i/o incompleta"**

2.3.2.2 Àmbit de competència municipal

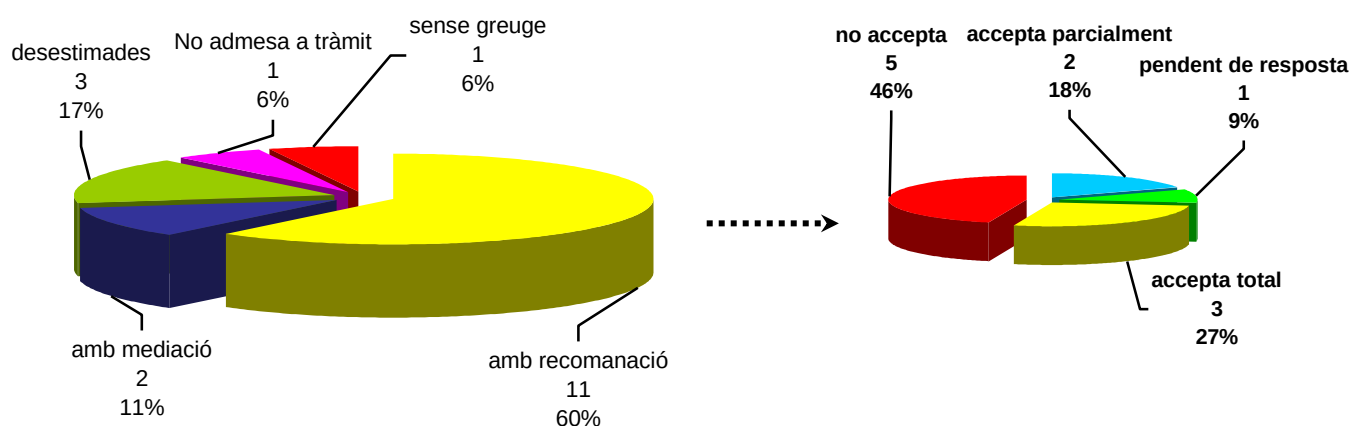
En aquesta gràfica es classifiquen les 22 queixes i les 3 d'ofici, en quatre temàtiques de competència municipal.

2.3.3 CLASSIFICACIÓ PER LA RESOLUCIÓ

Dels 25 expedients d'àmbit municipal iniciats a l'any 2019, 7 queixes estan en tràmit (inclosa 1 d'ofici). Per tant, ha estat **resoltes 18 queixes**, de les quals un total de **11 queixes ha tingut propostes** (recomanacions, suggeriments i/o recordatoris). La qual cosa representa un 60% de les resolucions efectuades. A més a més, dos de les resolucions ha estat resoltes per mediació. Les mediacions són aquelles que s'ha resolt durant el tràmit de l'expedient de manera favorable pel ciutadà.

De les 11 queixes amb propostes, l'ajuntament no accepta 5, accepta totalment les altres 3, accepta parcialment 2 queixes. Per tant, queda 1 queixa iniciada durant l'any 2019 sense resposta.

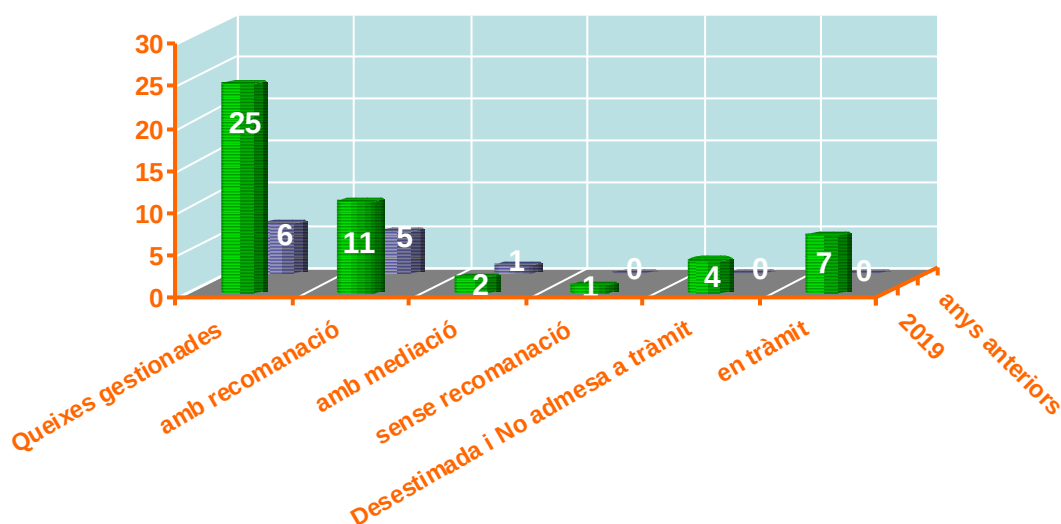

2.4 SITUACIÓ QUEIXES GESTIONADES

Durant l'any 2019 s'ha gestionat **en l'àmbit municipal** un total de **29** queixes, 18 de l'any 2018 i 11 d'anys anteriors. Són aquelles que s'ha iniciat durant l'any i totes aquelles iniciades en anys anteriors que mancaven gestions al tancament de l'anterior informe.

2.4.1 GESTIONADES DURANT L'ANY

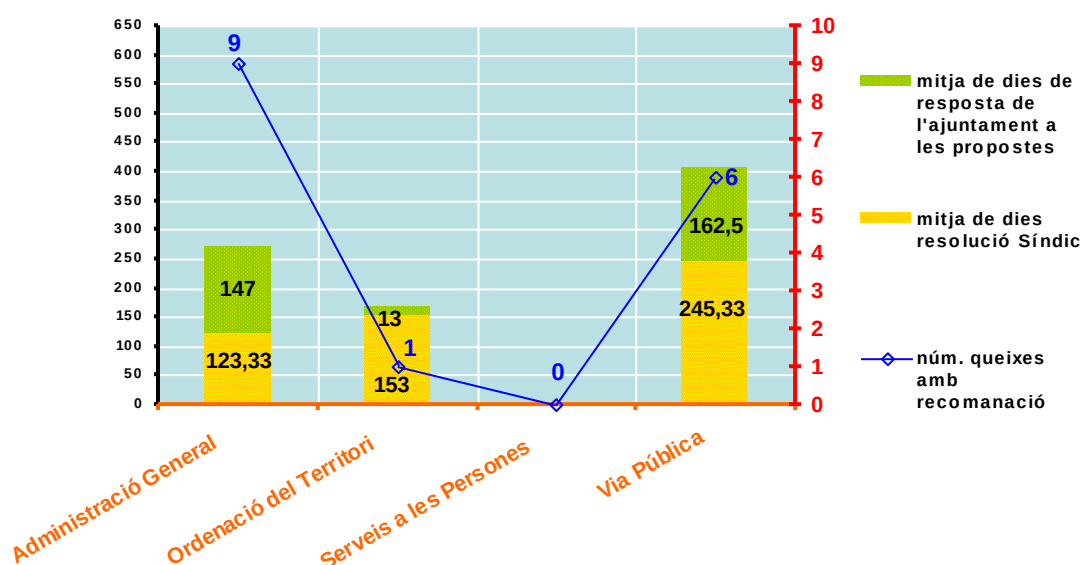
De les 31 queixes gestionades d'àmbit municipal, 16 ha tingut propostes, 3 ha estat resoltes per mediació, 5 sense cap recomanació i 7 queixes estan encara en tràmit per a la seva resolució, totes són de l'any 2019. Les 3 queixes que manquen i que no surten a la gràfica van ser desestimades.

2.4.2 TEMPS MITJÀ D'ARXIU

La gestió de les queixes comporta dos períodes de temps diferenciats. Un primer període comptat des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic. Un segon període comptat des de la resolució del Síndic i fins que el Síndic rep la resposta de l'ajuntament. Aquest segon període només a les resolucions que ha hagut alguna recomanació.

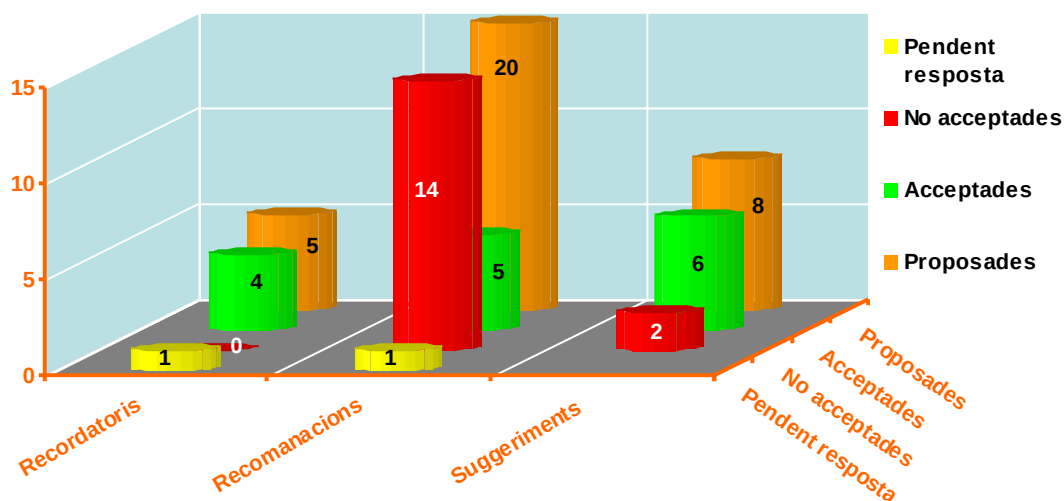
En aquesta gràfica es presenta la mitja de dies naturals que ha estat en tràmit les **16 queixes** que ha tingut propostes, que d'acord amb la gràfica anterior 11 corresponen a l'any 2019 i 5 d'anys anteriors. ha estat classificades per àmbit municipal. Així com la mitja de dies que l'ajuntament ha trigat en donar resposta a les propostes plantejades pel Síndic.

2.4.3 PROPOSTES REALITZADES DURANT L'ANY

Les **16 queixes** amb propostes, contenen un total de **33 propostes**, desglossades en 5 recordatoris, 20 recomanacions i 8 suggeriments. És a dir, que una resolució pot tenir més d'una proposta.

En aquesta gràfica es representen les diferents propostes (recordatoris, recomanacions i suggeriments) en les següents modalitats: proposades, acceptades, no acceptades i pendent de resposta. Es pot veure que de les 27 propostes realitzades, ha acceptat 4 recordatoris, 5 recomanacions i 6 suggeriments; no ha acceptat 14 recomanacions i 2 suggeriments. Queda pendent de resposta 1 recordatori i 1 recomanació.

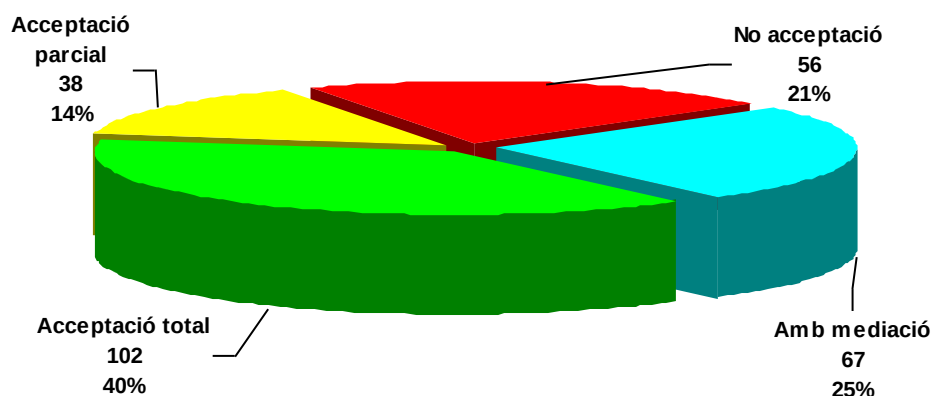

2.5 QUEIXES ACUMULADES AMB PROPOSTES

Des del 2007 fins el 2019 l'ajuntament **ha donat resposta a 196** queixes del total de 197 que ha hagut propostes per part del Síndic. És a dir que ha quedat 1 queixa amb propostes sense resposta. ha estat **acceptades totalment 102 queixes**. És a dir, un 40%.

Cal destacar, al marge d'aquestes queixes amb recomanacions, en aquest mateix període s'ha resolt **per mediació** un total de **67** queixes, les quals representa un 25% que s'ha resolt favorablement per la ciutadania en el tràmit de la queixa.

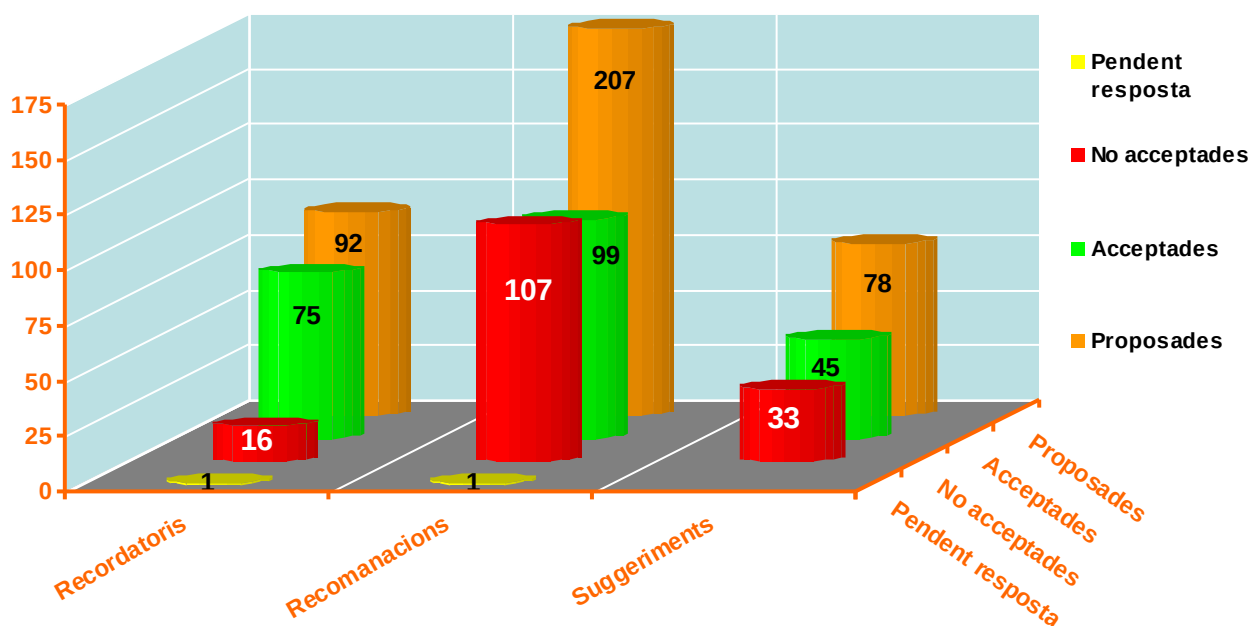
En conseqüència, un **65%** de les queixes resoltes d'àmbit municipal ha estat **favorable per a la ciutadania**, tenint en compte les recomanacions acceptades totalment i les mediacions realitzades. Aquest percentatge s'ha mantingut respecte l'any passat.

2.5.1 PROPOSTES ACUMULADES

Les **197 queixes** amb propostes des del 2007 fins el 2019, contenen un total de **377 propostes**, desglossades en 92 recordatoris, 207 recomanacions i 78 suggeriments. ha estat acceptades un total de 219 propostes, que representa el 58% de les propostes presentades.

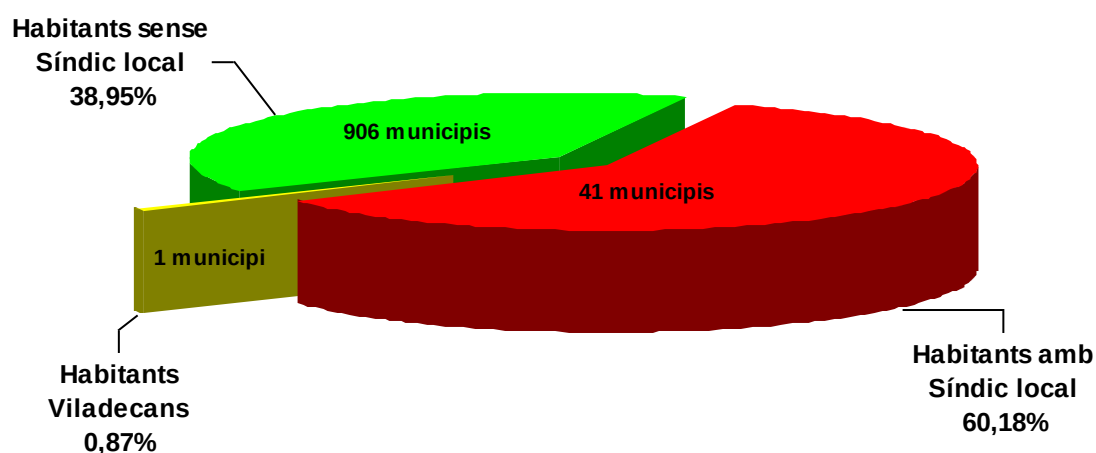
En aquesta gràfica es representen les diferents propostes (recordatoris, recomanacions i suggeriments) en les següents modalitats: proposades, acceptades, no acceptades i pendent de resposta.

2.6 COMPARATIVA AMB EL FòrumSD ANY 2018

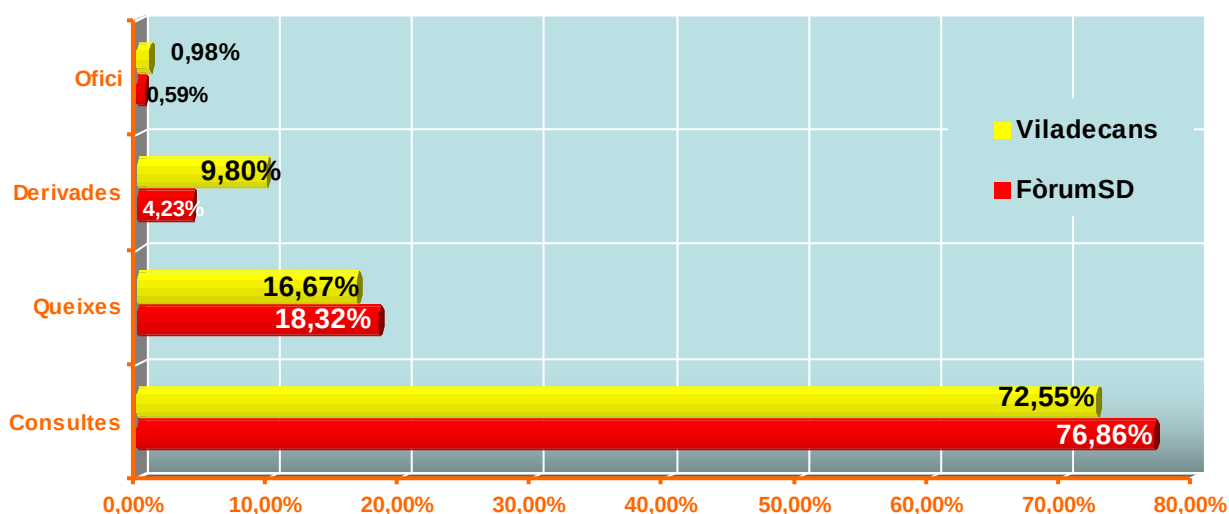
El FòrumSD és l'associació dels Síndics i Defensors locals. A Catalunya hi ha **947 municipis** i una població de **7.600.065 d'habitants a l'any 2018**. Del total dels municipis de Catalunya, **42 tenen Síndic de greuges municipal**, els quals atenen a un total de 4.639.923 habitants, és a dir, el **61,05 %** dels habitants de Catalunya disposen de Síndic Local de proximitat.

El FòrumSD durant l'any 2019, recull els informes dels Síndics Locals de Catalunya que corresponen **a l'any 2018**, atès que cadascun dels Síndics presenten i fan públic les seves dades en el transcurs del 2019 i un cop recopilades s'edita i publica el "X Recull d'Informe dels Síndics Locals".

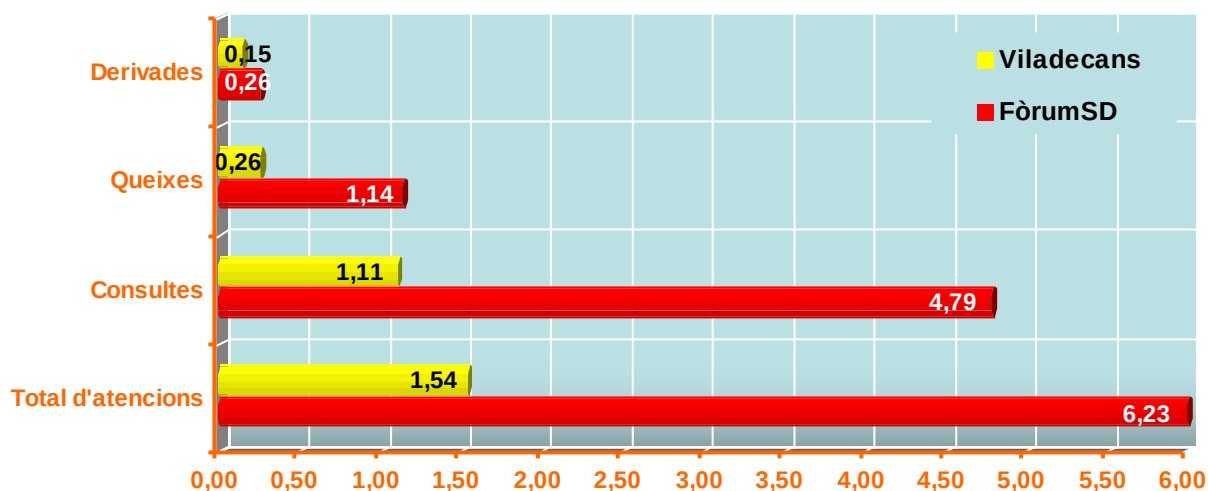
2.6.1 CONSULTES I QUEIXES

Les dades del FòrumSD i Viladecans fan referència a les queixes i consultes iniciades i gestionades al llarg de l'any 2018. A la gràfica es representa els valors relatius de les queixes, les consultes, els expedients d'ofici i les queixes derivades a d'altres Síndics o defensors.

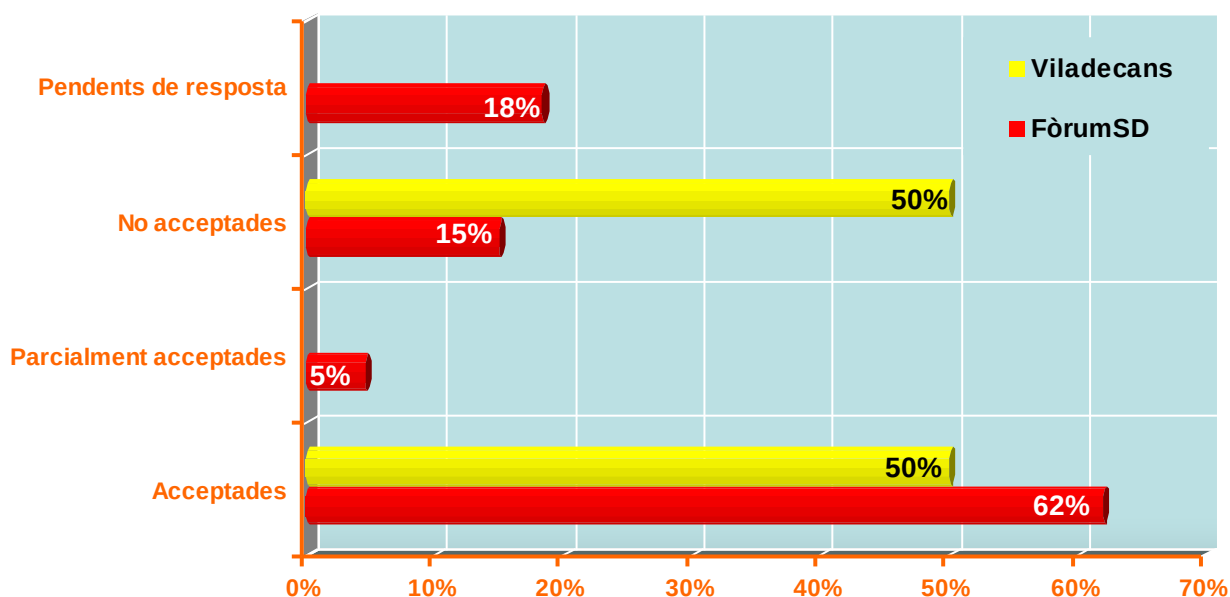
2.6.2 ATENCIONS PER MILERS D'HABITANTS

En aquesta gràfica es representa les atencions per cada miler d'habitants, tant de queixes com de consultes i queixes derivades. Viladecans està per sota de la mitja de les dades del FòrumSD, en el número d'atencions per cada miler d'habitants en queixes, consultes i queixes derivades.

2.6.3 RESPOSTES A LES RECOMANACIONS

En aquesta gràfica recull el percentatge de les respostes que s'ha rebut per part dels Ajuntaments a les recomanacions realitzades pels Síndics. Per una banda les respostes dels ajuntaments a cada Síndic local agrupades i recollides pel FòrumSD i per l'altre banda les respostes de l'Ajuntament de Viladecans.

3. QUEIXES GESTIONADES PER MATÈRIA

DADES NUMERIQUESES

En aquest quadre es mostra la distribució de les queixes gestionades a llarg de l'any 2019. És a dir, 34 queixes, incloses les 3 d'ofici, i iniciades l'any 2019, així com les 6 queixes d'expedients que van quedar amb gestions pendents a la finalització de l'any 2018. En conseqüència, s'ha gestionat durant l'any 2019 **un total de 40 queixes**.

La distribució d'aquests expedients s'ha realitzat per àmbits i temàtiques.

En el detall i descripció de les queixes gestionades que es descriuen en aquest informe, d'acord amb la següent distribució per àmbits i temàtiques.

TEMES	Subtemes	anys anterioris	2019	Total
3.1 ADMINISTRACIÓ GENERAL				18
	3.1.1 Tributs		12	
	3.1.2 Sancions		2	
	3.1.3 Padró / registres		2	
	3.1.4 Responsabilitat Patrimonial		1	
	3.1.5 Altres		1	
3.2 ORDENACIÓ DEL TERRITORI				2
	3.2.1 Obres / disciplina urbanística		1	
	3.2.2 Soroll		1	
3.3 SERVEIS A LES PERSONES				3
	3.3.1 Habitatge		1	
	3.3.2 Salut i benestar		2	
3.4 VIA PÚBLICA				8
	3.4.1 Llicències	1		
	3.4.2 Manteniment	2		
	3.4.3 Trànsit	3	2	
3.5 DERIVADES				9
	3.5.1 Síndics locals		1	
	3.5.2 Síndic de Greuges Catalunya		8	
Totals		6	34	40

Dia mundial de la diversitat cultural per al diàleg i el desenvolupament

El 2 de novembre de 2001 en la 31a reunió de la Conferència General de la UNESCO celebrada en París, es va aprovar la Declaració Universal de la UNESCO sobre la Diversitat Cultural.

A continuació l'Assemblea General de les Nacions Unides va declarar el 21 de maig com a Dia Mundial de la Diversitat Cultural per al Diàleg i el Desenvolupament, a través de la seva resolució 57/249 de desembre de 2002.

En la Conferència Mundial sobre Polítiques Culturals (Mondiacult) celebrada l'any 1982 a Mèxic, es va aconseguir un acord de definició de cultura que diu el següent:

“La Cultura ha de ser considerada el conjunt dels trets distintius espirituals i materials, intel·lectuals i afectius que caracteritza a una societat o a un grup social i que abasta, a més de les arts i les lletres, les maneres de vida, els drets fonamentals dels éssers humans, els sistemes de valors, les tradicions i les creences”.

La conferència va rebutjar unànimement tota jerarquia de les cultures ja que res pot justificar la discriminació entre cultures “superiors” i “inferiors” i va reafirmar el deure de cadascun de respectar totes les cultures.

La defensa de la Diversitat Cultural és intrínseca a la defensa dels drets humans.

En un món com el d'avui on les distàncies es mesuren per hores i no per quilòmetres, on les xarxes socials i mitjans de comunicació ens saturen d'informació, les migracions de persones de països pobres i en guerra busquen la supervivència en el nord ric i pròsper.

Es dona molt més el contrast entre cultures. És un fenomen que en moltes de les nostres ciutats estem veient per això és primordial que des de les Sindicatures Locals vetllem pel respecte i la defensa d'aquesta diversitat cultural que ens enriqueix com a éssers humans i que és motor d'integració.

El Síndic ha de vetllar per les bones pràctiques administratives però, ha de ser també garant dels Drets Humans i Llibertats Fonamentals.

Acabaré amb una cita d'Irina Bokova Directora General de la Unesco:

“En un món tan divers, la destrucció de les cultures és un crim i la uniformitat un atzucac. Tot consisteix a valorar, en un mateix impuls, la diversitat que ens enriqueix i els drets humans que ens reuneixen”

3.1 ADMINISTRACIÓ GENERAL

3.1.1 TRIBUTS

IIVTNU (Plusvàlua). Manca de resposta sol·licitud devolució

EXP. 2019Q546

El Síndic va rebre una sol·licitud el 21 de gener de 2019 d'una ciutadana de Viladecans, pel que manifesta que no l'han donat resposta a la instància que va presentar en data 5 de febrer de 2018, pel que demana la rectificació de la liquidació per l'Impost municipal sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana (IIVTNU) efectuada per una transmissió en data 18-12-2015 i abonada 14-01-2016, en conseqüència sol·licita la devolució de la quantitat abonada, més els interessos de demora que legalment corresponguin.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

La ciutadana va abonar la liquidació del IIVTNU en data 14 de gener de 2016 per una transmissió d'un bé immoble en data 18-12-2015, per un import de 3.432,53€

Davant de les sentències del Tribunal Constitucional 26/2017 de 16 de febrer i 59/2017 d'11 de maig, la ciutadana presenta instància en data 05-02-2018 amb registre d'entrada número 2382 pel que demana la devolució de l'import abonat de 3.432,53 € més els interessos de demora, per acreditar que no ha hagut increment en la transmissió del bé immoble, atès que es va comprar l'11-07-2003 per import de 95.560 euros i es va vendre en data 18-12-2015 per import de 45.000 euros, d'acord amb les escriptures que aporta a la petició.

Davant la manca de resposta, la ciutadana presenta queixa davant el Síndic en data 21 de gener de 2019.

De la documentació i l'informe tècnic facilitat per l'ajuntament no s'acredita que s'hagi donat resposta a la ciutadana i de l'informe es desprèn que l'ajuntament té paralitzades les resolucions d'aquest tipus de recursos davant la consideració d'una incertesa legal i amb la finalitat de no lesionar els interessos dels ciutadans, a l'espera d'una clarificació de la normativa legal vigent i poder valorar tots els elements inclosos al seu recurs.

Consideracions prèvies

Primerament ha existit una manca de resposta a una instància que va presentar la ciutadana en data 05/02/2018. Per tant, ha transcorregut més d'un any sense que la ciutadana tingui una resposta oficial del posicionament de l'ajuntament.

En segon lloc, l'informe tècnic indica que existeix un posicionament de l'ajuntament de **paralitzar la resolució** d'aquest tipus de recursos **per no lesionar els interessos dels ciutadans**, situació i manifestacions **incongruents** en aquest cas, tenint en compte que la ciutadana va abonar una quantitat de 3.432,53 € en data 14-01-2016, va presentar una instància en data 05/02/2018, no havent rebut resposta, ni tampoc les quantitats abonades. Diferent seria si es paralitzen les noves liquidacions per tal de que els subjectes passius no abonin cap import, fins que l'ajuntament tingui clares les diferents situacions en relació a l'impost.

Consideracions jurídiques

L'article 21.1 de la Llei 39/2015 d'1 octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, estableix l'obligació de resoldre, a dictar resolució expressa i a notificar-la en tots els procediments qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació.

L'article 66 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. Estableix el terminis de prescripció en **quatre anys**, entre d'altres, al **dret de sol·licitar i obtenir** les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties

La Sentència del Tribunal STS 2499/2018 de data 09/07/2018 (R. CASACIÓ 6226/2017) determina el següent:

FONAMENTS DE DRET:

- QUART (traducció pròpia):

[...]la declaració d'inconstitucionalitat que interpretem, poden inferir-se dues conclusions: d'una part, que en la STC 59/2017 es declara la inconstitucionalitat parcial dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL; i, d'una altra part, que l'abast de la declaració d'inconstitucionalitat que s'efectua en relació amb l'article 110.4 del TRLHL és total (o, més exactament, que s'expulsa completa i definitivament de l'ordenament jurídic la impossibilitat que fins a aquest moment tenien els subjectes passius d'acreditar un resultat diferent al resultant de l'aplicació de les regles de valoració contingudes en els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL i, en conseqüència, de demostrar la improcedència de liquidar i venir obligat al pagament del IIVTNU en certs casos).

- CINQUÈ (traducció pròpia):

*"De la interpretació de l'abast de la declaració d'inconstitucionalitat continguda en la STC 59/2017 que acabem d'efectuar (parcial pel que fa als articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL i total en relació amb l'article 110.4 del TRLHL) resulten, en essència, tres corollaris: (1) primer, anul·lada i expulsada definitivament de l'ordenament jurídic la prohibició que tenien els subjectes passius de provar la inexistència d'increments de valor en la transmissió onerosa de terrenys de naturalesa urbana ex article 110.4 del TRLHL, **pot l'obligat tributari demostrar que el terreny no ha experimentat un augment de valor** i, per tant, que no s'ha produït el naixement de l'obligació tributària principal corresponent al IIVTNU; (2) segon, **demostrada la inexistència de plusvàlua, no procedirà la liquidació de l'impost** (o, si escau, correspondrà l'anul·lació de la liquidació practicada o la rectificació de l'autoliquidació i el reconeixement del dret a la devolució); i (3) tercer, **en cas contrari, haurà de girar-se la corresponent liquidació quantificant-se la base imposable de l'impost de conformitat amb el que es preveu en els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL** (que, segons hem dit, ha quedat en vigor per als casos d'existència d'increment de valor). En relació amb aquest últim supòsit, aquesta Sala és conscient que poguessin donar-se casos en els quals la plusvàlua realment obtinguda per l'obligat tributari fos tan escassa que l'aplicació dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL pogués suscitar dubtes des de la perspectiva de l'article 31.1 CE. La qüestió, no obstant això, no se'ns ha plantejat encara i tampoc ha estat resolta pel Tribunal Constitucional en la STC 59/2017.*

Això assegut, hem de resoldre a continuació les qüestions de (a) a qui correspon la càrrega de la prova de la inexistència de plusvàlua, (b) quins mitjans probatoris resulten idonis per a portar-la a efecte i (c) si aquest últim extrem compta en l'actualitat, i fins que es produeixi la intervenció legislativa que reclama la STC 59/2017 en la seva FJ 5 c), amb la deguda cobertura legal, tal com reclamen els principis de seguretat jurídica (article 9.3 CE) i reserva de llei tributària (articles 31.3 i 133.1 CE). Doncs bé, en relació amb els dos primers interrogants volem deixar clar que:

1.- Correspon a l'obligat tributari provar la inexistència d'increment de valor del terreny onerosament transmès [...]

2.- Per acreditar que no ha existit la plusvàlua gravada per l'IIVTNU podrà el subjecte passiu (a) oferir qualsevol principi de prova, que al menys indiciàriament permeti apreciar-la, com és la diferència entre el valor d'adquisició i el de transmissió que es reflecteix en les corresponents escriptures públiques [...]

3.- Aportada - segons hem dit, per qualsevol mitjà- per l'obligat tributari la prova que el terreny no ha augmentat de valor, haurà de ser l'Administració la que provi en contra d'aquestes pretensions per a poder aplicar els preceptes del TRLHL que la fallada de la STC 59/2017 ha deixat en vigor en cas de plusvàlua.[...]" (traducció pròpia)

- SETÈ (traducció pròpia):

Conforme al fins aquí exposat, i segons ordena l'article 93.1 LJCA , procedeix fixar la següent interpretació dels preceptes legals concernits en aquest litigi:

1r) Els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL, a tenor de la interpretació que hem fet de la fallada i del fonament jurídic 5 de la STC 59/2017 , emmalalteixen només d'una inconstitucionalitat i nul·litat parcial .En aquest sentit, són constitucionals i resulten, doncs, plenament aplicables, en tots aquells supòsits en els quals l'obligat tributari no ha aconseguit acreditar, per qualsevol dels mitjans que hem expressat en el fonament de dret Cinquè, que la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol (o la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi, limitatiu del domini, sobre els referits terrenys), no ha posat de manifest un increment del seu valor o, la qual cosa és igual, una capacitat econòmica susceptible de ser gravada amb fonament en l'article 31.1 CE .

2n) L'article 110.4 del TRLHL, no obstant això, és inconstitucional i nul en tot cas (inconstitucionalitat total) perquè, com assenyala la STC 59/2017 , «no permet acreditar un resultat diferent al resultant de l'aplicació de les regles de valoració que conté», o, dit d'una altra manera, perquè «impedeix als subjectes passius que puguin acreditar l'existència d'una situació inexpressiva de capacitat econòmica (SSTC 26/2017, FJ 7 , i 37/2017 , FJ 5)». Aquesta nul·litat total d'aquest precepte, precisament, és la que possibilita que els obligats tributaris puguin provar, des de la STC 59/2017, la inexistència d'un augment del valor del terreny davant l'Administració municipal o, si escau, davant l'òrgan judicial, i, en cas contrari, és la que habilita la plena aplicació dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL.

FALLO

“Primer. **Fixar els criteris interpretatius** expressats en el **fonament jurídic** setè d'aquesta sentència.”

Conclusions

En virtut de l'expressat, considero que ha existit un greuge en la manca de resposta a la ciutadana.

Que el fet de no respondre li causa un perjudici **que lesiona els seus interessos**, atès que a més a més de la manca de coneixement del posicionament de l'ajuntament, pateix el greuge de **no disposar dels diners abonats**, que considera haver-los abonat indegudament.

Que la sol·licitud de la ciutadana està dins del termini de prescripció de quatre anys establert a la normativa tributaria.

De conformitat amb la sentència del Tribunal Suprem STS 2499/2018 **fixa criteris interpretatius en relació a la sentència del Tribunal Constitucional**. Aquesta sentència ha estat dictada entre la presentació de la instància per la ciutadana i la presentació de la queixa davant aquesta institució. Per tant l'ajuntament coneix, tal i com demostra el correu electrònic que va rebre la ciutadana en data 31-10-2018 per part del Cap de la Unitat de Gestió Tributaria i que de l'anàlisi d'aquesta sentència es pot determinar el següent:

- Els articles 107.1 i 107.2 a) del Tex Refós de la Llei d'Hisendes Locals (TRLHL) emmalalteixen només d'una inconstitucionalitat i nul·litat **parcial**. És a dir, **són constitucionals** i resulten, doncs, plenament aplicables, en tots aquells supòsits en els que **l'obligat tributari no ha arribat a acreditar** que la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol, **no ha suposat un increment del seu valor** o, el que es el mateix, una capacitat econòmica susceptible a ser gravada amb fonament en l'article 31.1 CE.
- L'article 110.4 del TRLHL, és inconstitucional i nul en **total**, per que com senyala la STC 59/2017, aquest article “no permet acreditar un resultat diferent al resultat de l'aplicació de les regles de valoració que conté, o dit d'altre manera, per que impedeix als subjectes passius que puguin acreditar l'existència d'una situació d'inexpressiva de capacitat econòmica (SSTC 26/2017, FJ7 i 37/23017, FJ5).

- Precisament, aquesta nul·litat total de l'article 110.4 del TRLH la que d'acord amb la Sala Tercera "possibilita que els obligats tributaris puguin provar, des la STC 59/2017, la inexistència d'un augment de valor del terreny davant l'administració municipal.
- En aquest sentit, respecte a la prova de la inexistència d'una plusvàlua real i efectiva en la transmissió del terreny, considera el Tribunal:
 1. en primer lloc, que correspon al obligat tributari provar la inexistència d'increment de valor del terreny onerosament transmès
 2. en segon lloc, que para acreditar que no ha existit la plusvàlua gravada per l'IIVTNU, podrà el subjecte passiu oferir qualsevol principi de prova, que la menys indiciàriament permeti apreciar-la, com és, per exemple, la diferencia entre el valor d'adquisició i el de transmissió que es reflecteix en les corresponents escriptures públiques
 3. y, en tercer lloc, que aportada per l'obligat tributari la prova de que el terreny no ha augmentat de valor, haurà de ser l'administració la que ha de provar en contra de les pretensions per poder aplicar els preceptes del TRLHL que el fallo de la STC 59/2017 ha deixat en vigor en cas de plusvàlua.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** municipal en el cas denunciat per la ciutadana, pels següents motius:

Primerament per no haver resolt o donar resposta a la ciutadana en el termini màxim establert.

En segon lloc, el fet de no resoldre la sol·licitud presentada en temps i forma, amb els documents de prova aportats, com són les corresponents escriptures de l'adquisició i de transmissió, que acrediten la inexistència d'una plusvàlua en la transmissió del bé immoble, li causa un greuge i lesiona els seus interessos, atès que és l'administració és qui té ingressats i custodia la quantitat abonada per l'IIVTNU, en canvi la ciutadana no pot disposar d'aquests diners.

És per tant, l'administració qui, en la fase d'instrucció de la resolució, en virtut de les proves presentades per la ciutadana, ha d'aportar prova en contra per poder aplicar la liquidació efectuada i determinar, si ho acredita, com ingressos deguts. En cas contrari, hauria de resoldre satisfactòriament a favor de la ciutadana.

Finalment, puc entendre el posicionament de l'ajuntament en paralitzar la generació de **noves liquidacions** davant el dubte d'una incertesa jurídica en l'aplicació de la part dels preceptes no declarats inconstitucionals, però en cap cas es pot rebutjar liquidacions efectuades i cobrades, en el que l'obligat tributari, acredita tal i com ho fixa la STS 2499/2018, aquesta inexistència de plusvàlua.

En conseqüència a l'Ajuntament els hi

- o **RECOMANO** resoldre l'expedient de reclamació sobre l'IIVTNU presentat per la ciutadana, tenint en compte les proves aportades. I en el supòsit que l'ajuntament no aporta prova en contra de la inexistència de plusvàlua, resoldre favorablement i conseqüentment retornar a la ciutadana l'import abonat, amb els interessos de demora que corresponguin.
- o **RECOMANO també** revisar i resoldre tots els expedients retinguts o paralitzats, especialment en aquells que s'hagi executat una liquidació i l'obligat tributari hagi aportat les corresponents proves.
- o **SUGGEREIXO** en els casos que l'obligat tributari hagi comunicat una transmissió i no s'hagi emès cap liquidació en virtut de la paralització per aquesta incertesa legal, se'ls informi d'aquesta paralització i de la suspensió corresponent.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **10 d'abril de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **4 de març de 2020**, manifestant **NO ACCEPTAR**, doncs va indicar:

“ NO PODEN ADMETRE la recomanació de revisió d'ofici l'expedient de reclamació de nul·litat sobre l'IIVTNU presentat per la ciutadana, ja que el recurs presentat s'ha presentat fora del termini establert i per tant es considerat extemporani, segons la normativa vigent.”

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 79 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 329 dies

Devolució Taxa de Serveis de Gestió de Residus Comercials. Manca resposta EXP. 2019Q552

El Síndic va rebre una sol·licitud el 12 de març de 2019 d'una ciutadana de Viladecans, pel que manifesta pel que manifesta que no l'han donat resposta a les instàncies presentades el 24 d'octubre de 2018 i 7 de febrer de 2019, relacionat a la petició de devolució de la part proporcional de les taxes abonades en excés indegudament.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

La ciutadana va rebre una notificació de la resolució desestimativa amb registre de sortida número 6076 de data 26-04-2018 a la sol·licitud que va presentar la ciutadana en data 28-03-2018 degut a un error en els metres quadrats de la superfície del local on consta 63 m2 i d'acord amb les escriptures i el Cadastre son 59 m2 pel que se li cobra la taxa per la prestació de serveis en la gestió de residus comercials superior al que li haurien de cobrar. L'ajuntament argumenta la desestimació a que degut que des de la primera vegada que es va legalitzar l'activitat, i segons informe del tècnic competent, té una superfície de 62,51 m2.

En data 13/09/2018 la ciutadana demana una modificació substancial de l'activitat en base a les escriptures de l'any 2006 conforme els metres reals són inferiors als que consta a la llicència inicial.

El 24-10-2018 i 07-02-2018, davant el tràmit de modificació de la llicència que l'ha costat 325€ demana les quotes abonades indegudament del quatre anys anterior, per aplicar la taxa a uns metres quadrats que no corresponen amb la realitat.

Davant la manca de resposta per part de l'ajuntament, la ciutadana presenta queixa davant el Síndic en data 12-03-2019.

En el tràmit de la queixa, l'ajuntament respon al Síndic que, segons l'informe de la Cap de la Unitat de Gestió Tributària i Recaptació indica que davant aquest nova sol·licitud i canvi substancial presentada per la ciutadana, estan valorant una resposta el més favorable possible i així d'aquesta manera no lesionar els interessos de la sol·licitant i valorar amb raó de causa tots els elements inclosos al seu recurs.

Davant aquests fets i documents faig les següents consideracions prèvies.

En data 18-06-2018 vaig emetre resolució de l'expedient 2018Q523 en relació a aquesta problemàtica, que d'acord amb la normativa vigent i els documents públics aportats per la ciutadana acrediten que la superfície del local és inferior a la que es va fer constar a la legalització de l'activitat a l'any 2001, on l'informe tècnic descrivia que el local tenia una superfície de 62,51 m2. La qual cosa comporta que l'ajuntament hagi cobrat la taxa a raó d'aquesta superfície.

Per tant, una vegada es va acreditar l'error dels metres quadrats de superfície del local vaig recomanar revisar l'expedient administratiu de la taxa, per tal d'enquadrar-la en la tarifa que s'adeqüi segons la seva superfície real, tenint en compte també que ha estat per un error inicial d'un tècnic en la legalització de l'activitat, i no correspon a cap alteració del bé immoble. Per això, també vaig recomanar revisar i procedir a retornar les quantitat abonades pel concepte d'ingressos indeguts dels períodes màxims establerts.

He de considerar els nous fets conforme la ciutadana, malgrat la negativa de l'ajuntament a la seva petició inicial i al considerar que té els suficients elements per modificar la llicència de l'activitat per esmenar l'error de la llicència d'activitats inicial de l'any 2001, ha presentat davant l'ajuntament aquesta modificació de la superfície de l'activitat.

En aquest sentit, he de considerar també el que es diu a l'informe de la Cap de la Unitat de Gestió Tributària i Recaptació conforme "estan valorant una resposta el més favorable possible i així d'aquesta manera no lesionar els interessos de la sol·licitant i valorant amb raó de causa tots els elements inclosos al seu recurs"

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** a la queixa plantejada per considerar que la resposta a les instàncies s'està dilatant en excés, tenint en compte que les instàncies presentades de modificació de la llicència es va presentar al setembre de 2018, i les reclamacions de devolució ha estat presentades en octubre de 2018 i en febrer de 2019, la qual cosa provoca una dilatació de més d'un any.

Em reafirmo en el meu anàlisi, reflexions, consideracions i recomanacions efectuades a la resolució de l'expedient de queixa 2018Q523, per tal de que es revisi l'expedient i es retornin les quantitats indegudament abonades de la taxa, després de detectar un error en la superfície del local on es desenvolupa una activitat.

L'ajuntament disposa en aquest cas d'una petició de modificació de la llicència inicial de l'any 2001, per esmerar l'error d'origen en la superfície del local. Error d'origen esmenable, atès que el local no ha patit cap alteració física que hagi provocat una disminució de la superfície.

Finalment i tal com vaig considerar a la resolució 2018Q523, fer la reflexió que si l'ajuntament hagués detectat l'error i fos en perjudici de les arques públiques, l'ajuntament hauria realitzat les accions necessàries per corregir l'error i obrir el procediment per recaptar allò que va deixar de percebre del tribut en els períodes retroactius que la normativa li permet.

En conseqüència a l'Ajuntament els hi

- **RECORDO**, l'obligació de donar resposta a les instàncies abans del termini màxim establert. Només podria dilatar la resolució final, sempre amb informació a la part sol·licitant, argumentant la dificultat tècnica per respondre dins de termini.
- **RECOMANO** resoldre les peticions presentades per la ciutadana en la major brevetat possible, tenint en compte allò que es menciona a l'informe de la Cap de la Unitat de Gestió Tributària i Recaptació conforme la resposta que es donarà serà el més favorable possible i així d'aquesta manera no lesionar els interessos de la sol·licitant i valorant amb raó de causa tots els elements inclosos al seu recurs.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **19 de novembre de 2019**, i a la finalització de l'informe està pendent de rebre una resposta per part de l'ajuntament.

Des de l'inici de l'expedient d'ofici fins la resolució del Síndic ha transcorregut 252 dies

Des de la resolució del Síndic fins fi de l'any (**pendent de resposta**) ha transcorregut..... 42 dies

IIVTNU (Plusvàlua). Manca de resposta sol·licitud devolució

EXP. 2019Q560

El Síndic va rebre una sol·licitud el 5 de juny de 2019 d'una ciutadana de Viladecans, pel que manifesta que no l'han donat resposta a la instància que va presentar en data 17 de maig de 2018, pel que demana la devolució de l'impost de plusvàlua pagat, atès que acredita la inexistència d'increment del valor del terreny.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

La ciutadana va abonar la liquidació del IIVTNU en data 15 de desembre de 2016 per la transmissió d'uns bens immobles en data 30-11-2016, per un import total de 2.339,27 €

Davant de les sentències del Tribunal Constitucional 26/2017 de 16 de febrer, la ciutadana presenta instància amb registre d'entrada número 9719 de data 17-05-2018 pel que demana la nul·litat i la devolució de l'import abonat, per acreditar que no ha hagut increment en la transmissió dels bens immoble transmesos, atès que es va comprar per import de 265.000 euros i s'ha venut per import de 208.000 euros, d'acord amb les escriptures que aporta a la petició.

Davant la manca de resposta, la ciutadana presenta queixa davant el Síndic en data 5 de juny de 2019.

En el tràmit de la queixa, l'ajuntament emet resolució en data 25-07-2019 pel **que no admet a tràmit la sol·licitud** presentada per considerar-la **presentació extemporània**, emparant-se en l'article 14.2c) de la Llei reguladora de les Hisendes Locals (RDL 2/2004, de 5 de març) que indica que el termini per interposar el **recurs de reposició** s'ha de realitzar en el **termini d'un mes** des de la notificació de la liquidació.

A) Consideracions prèvies

Primerament ha existit una manca de resposta a una instància que va presentar la ciutadana en data 17-05-2018 i que s'ha emès resolució en data 25-07-2019. Per tant, ha transcorregut **més d'un any** sense que la ciutadana tingui una resposta oficial del posicionament de l'ajuntament.

En segon lloc, la resolució tracta la sol·licitud **com un recurs de reposició ordinari en via administrativa**, quan considero que estem davant **d'una situació excepcional**, atès que la motivació de la presentació de la sol·licitud ha estat com a conseqüència d'una sentència del Tribunal Constitucional que anul·la totalment un article de la Llei d'Hisendes Locals, per considerar-ho inconstitucional. Per tant **anul·lada i expulsada definitivament de l'ordenament jurídic** la prohibició que tenien els subjectes passius de provar la inexistència d'increments de valor en la transmissió onerosa de terrenys de naturalesa urbana **ex article 110.4 del TRLHL**.

En aquest sentit, l'obligat tributari pot demostrar que el terreny no ha experimentat un augment de valor i, per tant, que no s'ha produït el naixement de l'obligació tributària principal corresponent al IIVTNU. Per això, a la instància de la ciutadana aporta les escriptures per acreditar la inexistència de l'increment de valor dels bens que va transmetre.

B) Consideracions jurídiques

L'article 21.1 de la Llei 39/2015 d'1 octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, estableix l'obligació de resoldre, a dictar resolució expressa i a notificar-la en tots els procediments qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació.

L'article 9.3 de la Constitució Espanyola, garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, **la seguretat jurídica**, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.

L'article 66 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. Estableix el termini de prescripció en **quatre anys**, entre d'altres, al **dret de sol·licitar i obtenir** les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties

La Sentència del Tribunal STS 2499/2018 de data 09/07/2018 (R. CASACIÓ 6226/2017) determina el següent:

FONAMENTS DE DRET:

- QUART (traducció pròpia):

[...]la declaració d'inconstitucionalitat que interpretem, poden inferir-se dues conclusions: d'una part, que en la STC 59/2017 es declara la inconstitucionalitat parcial dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL ; i, d'una altra part, que l'abast de la declaració d'inconstitucionalitat que s'efectua en relació amb l'article 110.4 del TRLHL és total (o, més exactament, que s'expulsa completa i definitivament de l'ordenament jurídic la impossibilitat que fins a aquest moment tenien els subjectes passius d'acreditar un resultat diferent al resultant de l'aplicació de les regles de valoració contingudes en els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL i, en conseqüència, de demostrar la improcedència de liquidar i venir obligat al pagament del IIVTNU en certs casos).

- CINQUÈ (traducció pròpia):

“De la interpretació de l'abast de la declaració d'inconstitucionalitat continguda en la STC 59/2017 que acabem d'efectuar (parcial pel que fa als articles 107.1 i 107. 2 a) del TRLHL i total en relació amb l'article 110.4 del TRLHL) resulten, en essència, tres corol·laris: (1) primer, anul·lada i expulsada definitivament de l'ordenament jurídic la prohibició que tenien els subjectes passius de provar la inexistència d'increments de valor en la transmissió onerosa de terrenys de naturalesa urbana ex article 110.4 del TRLHL, **pot l'obligat tributari demostrar que el terreny no ha experimentat un augment de valor** i, per tant, que no s'ha produït el naixement de l'obligació tributària principal corresponent al IIVTNU; (2) segon, **demostrada la inexistència de plusvàlua , no procedirà la liquidació de l'impost** (o, si escau, correspondrà l'anul·lació de la liquidació practicada o la rectificació de l'autoliquidació i el reconeixement del dret a la devolució); i (3) tercer, **en cas contrari, haurà de girar-se la corresponent liquidació quantificant-se la base imposable de l'impost de conformitat amb el que es preveu en els articles 107.1 i 107. 2 a) del TRLHL** (que, segons hem dit, ha quedat en vigor per als casos d'existència d'increment de valor). En relació amb aquest últim supòsit, aquesta Sala és conscient que poguessin donar-se casos en els quals la plusvàlua realment obtinguda per l'obligat tributari fos tan escassa que l'aplicació dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL pogués suscitar dubtes des de la perspectiva de l'article 31.1 CE . La qüestió, no obstant això, no se'ns ha plantejat encara i tampoc ha estat resolta pel Tribunal Constitucional en la STC 59/2017.

Això assegut, hem de resoldre a continuació les qüestions de (a) a qui correspon la càrrega de la prova de la inexistència de plusvàlua, (b) quins mitjans probatoris resulten idonis per a portar-la a efecte i (c) si aquest últim extrem compta en l'actualitat, i fins que es produeixi la intervenció legislativa que reclama la STC 59/2017 en la seva FJ 5 c), amb la deguda cobertura legal, tal com reclamen els principis de seguretat jurídica (article 9.3 CE) i reserva de llei tributària (articles 31.3 i 133.1 CE). Doncs bé, en relació amb els dos primers interrogants volem deixar clar que:

1.- Correspon a l'obligat tributari provar la inexistència d'increment de valor del terreny onerosament transmès [...]

2.- Per acreditar que no ha existit la plusvàlua gravada per l'IIVTNU podrà el subjecte passiu (a) oferir qualsevol principi de prova, que al menys indiciàriament permeti apreciar-la, com és la diferència entre el valor d'adquisició i el de transmissió que es reflecteix en les corresponents escriptures públiques [...]

3.- Aportada - segons hem dit, per qualsevol mitjà- per l'obligat tributari la prova que el terreny no ha augmentat de valor, haurà de ser l'Administració la que provi en contra d'aquestes pretensions per a poder aplicar els preceptes del TRLHL que la fallada de la STC 59/2017 ha deixat en vigor en cas de plusvàlua.[...]” (traducció pròpia)

- SETÈ (traducció pròpia):

Conforme al fins aquí exposat, i segons ordena l'article 93.1 LJCA , procedeix fixar la següent interpretació dels preceptes legals concernits en aquest litigi:

1r) Els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL, a tenor de la interpretació que hem fet de la fallada i del fonament jurídic 5 de la STC 59/2017 , emmalalteixen només d'una inconstitucionalitat i nul·litat parcial .En aquest sentit, són constitucionals i resulten, doncs, plenament aplicables, en tots

aquells supòsits en els quals l'obligat tributari no ha aconseguit acreditar, per qualsevol dels mitjans que hem expressat en el fonament de dret Cinquè, que la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol (o la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi, limitatiu del domini, sobre els referits terrenys), no ha posat de manifest un increment del seu valor o, la qual cosa és igual, una capacitat econòmica susceptible de ser gravada amb fonament en l'article 31.1 CE.

2n) L'article 110.4 del TRLHL, no obstant això, és inconstitucional i nul en tot cas (inconstitucionalitat total) perquè, com assenyala la STC 59/2017, «no permet acreditar un resultat diferent al resultant de l'aplicació de les regles de valoració que conté», o, dit d'una altra manera, perquè «impedeix als subjectes passius que puguin acreditar l'existència d'una situació inexpressiva de capacitat econòmica (SSTC 26/2017, FJ 7, i 37/2017, FJ

5)». Aquesta nul·litat total d'aquest precepte, precisament, és la que possibilita que els obligats tributaris puguin provar, des de la STC 59/2017, la inexistència d'un augment del valor del terreny davant l'Administració municipal o, si escau, davant l'òrgan judicial, i, en cas contrari, és la que habilita la plena aplicació dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL.

- FALLO

*“Primer. **Fixar els criteris interpretatius** expressats en el **fonament jurídic** setè d'aquesta sentència.”*

A més, de conformitat amb la sentència del Tribunal Suprem STS 2499/2018 **fixa criteris interpretatius en relació a la sentència del Tribunal Constitucional**, que de l'anàlisi d'aquesta sentència es pot determinar el següent:

- Els articles 107.1 i 107.2 a) del Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals (TRLHL) emmalalteixen només d'una inconstitucionalitat i nul·litat **parcial**. És a dir, **són constitucionals** i resulten, doncs, plenament aplicables, en tots aquells supòsits en els que **l'obligat tributari no ha arribat a acreditar** que la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol, **no ha suposat un increment del seu valor** o, el que es el mateix, una capacitat econòmica susceptible a ser gravada amb fonament en l'article 31.1 CE.
- L'article 110.4 del TRLHL, és inconstitucional i nul en **total**, per que com senyala la STC 59/2017, aquest article “no permet acreditar un resultat diferent al resultat de l'aplicació de les regles de valoració que conté, o dit d'altra manera, per que impedeix als subjectes passius que puguin acreditar l'existència d'una situació d'inexpressiva de capacitat econòmica (SSTC 26/2017, FJ7 i 37/23017, FJ5).
- Precisament, aquesta nul·litat total de l'article 110.4 del TRLH la que d'acord amb la Sala Tercera “possibilita que els obligats tributaris puguin provar, des de la STC 59/2017, la inexistència d'un augment de valor del terreny davant l'administració municipal.
- En aquest sentit, respecte a la prova de la inexistència d'una plusvàlua real i efectiva en la transmissió del terreny, considera el Tribunal:
 1. en primer lloc, que correspon al obligat tributari provar la inexistència d'increment de valor del terreny onerosament transmès
 2. en segon lloc, que para acreditar que no ha existit la plusvàlua gravada per l'IIVTNU, podrà el subjecte passiu oferir qualsevol principi de prova, que la menys indiciàriament permeti apreciar-la, com és, per exemple, la diferencia entre el valor d'adquisició i el de transmissió que es reflecteix en les corresponents escriptures públiques
 3. y, en tercer lloc, que aportada per l'obligat tributari la prova de que el terreny no ha augmentat de valor, haurà de ser l'administració la que ha de provar en contra de les pretensions per poder aplicar els preceptes del TRLHL que el fallo de la STC 59/2017 ha deixat en vigor en cas de plusvàlua.

La sol·licitud presentada per la ciutadana ho empara per la sentència del Tribunal Constitucional i en l'article 47 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, reguladora de la nul·litat en ple dret.

Davant l'escenari de nul·litat en ple dret, ens remetem a l'article 217 LGT

Article 217 Declaració de nul·litat de ple dret

1. Es pot declarar la nul·litat de ple dret dels actes dictats en matèria tributària, com també de les resolucions dels òrgans economicoadministratius, que hagin exhaurit la via administrativa o que no hagin estat objecte de recurs en termini, en els casos següents:

- a) Que lesionin els drets i les llibertats susceptibles d'empara constitucional.
- b) Que hagin estat dictats per un òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria o del territori.
- c) Que tinguin un contingut impossible.
- d) Que siguin constitutius d'infracció penal o es dictin com a conseqüència d'aquesta.
- e) Que hagin estat dictats prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert per fer-ho o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat als òrgans col·legiats.
- f) Els actes expressos o presumptes contraris a l'ordenament jurídic pels quals s'adquireixen facultats o drets quan no es tinguin els requisits essencials per adquirir-los.
- g) Qualsevol altre que estableixi expressament una disposició de rang legal.

En analitzar l'aplicació a aquest cas, d'alguna de les causes de nul·litat enunciades en l'article 217 LGT:

“Es tracta d'una enumeració taxativa que conclou en la seva lletra g) al·ludint a «**Qualsevol altre que s'estableixi expressament en una disposició de rang legal**».

A pesar que estem davant una enumeració que ha de ser interpretada de manera estricta, entenem que **el cas que ens ocupa encaixa en aquest últim supòsit, perquè tractant-se de la declaració d'inconstitucionalitat d'una part de la llei**, sembla clar que, tret que medi sentència judicial ferma, el TC és l'únic òrgan competent per a limitar els efectes de la seva declaració. I si de la seva declaració es desprèn **que no imposa cap limitació d'efectes**, sembla clar que els ingressos pagats sota la cobertura d'una llei declarada inconstitucional, també seran inconstitucionals, sent que la declaració d'inconstitucionalitat implica la nul·litat absoluta, per aquest motiu tingui efectes **ex nunc**, o **ex originari**, tal i com diu explícitament en les SSTC 59 i 72/2017.

El tractar-se d'un acte viciat de nul·litat de ple dret, implica que **no prescriu l'acció** perquè es declari la nul·litat. De tal manera que qualsevol contribuent que hagi pagat el IIVTNU (**ja mitjançant acte de liquidació, ja mitjançant autoliquidació**) des de la seva implantació arran de la LRHL de 1988, podrà sol·licitar la devolució d'ingressos indeguts a través del procediment de nul·litat de ple dret”.

Per tant, considero, que la declaració d'inconstitucionalitat és una causa de nul·litat autònoma que es tracta d'un **procediment excepcional**, que únicament pot sorgir-ne per algun dels supòsits taxats i contemplats a l'article 217.1 LGT, que tindria encaix en la **lletra g) de l'apartat 1 de l'article 217 LGT**.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** municipal en el cas denunciat per la ciutadana, pels següents motius:

Primerament per no haver resolt o donar resposta a la ciutadana en el termini màxim establert.

En segon lloc, per no resoldre la sol·licitud amb **la rigorosa excepcionalitat** de la situació per la inconstitucionalitat declarada pel Tribunal Constitucional, d'un article en el que es sustenta la liquidació de l'impost en qüestió i reclamada per la ciutadana.

L'excepcionalitat es refereix a l'acte que substitueix a l'acte que ha de ser anul·lat, no a la nul·litat de l'acte nul. A resguard **d'un nou acte amb efecte retroactiu** perquè produeixin efectes favorables a l'interessada, sempre que els supòsits de fet necessaris existissin ja **en la data al fet que es retrotregui l'eficàcia de l'acte**, d'aquesta manera es **regenera l'última legalitat vigent**.

En aquest sentit, considero per equitat que, mantenir una liquidació d'un impost, sustentada en un article declarat inconstitucional, suposaria una anomalia jurídica contrària a l'article 24.1 de la CE que estableix que totes les persones tenen dret a obtenir la tutela efectiva dels jutges i tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que, en cap cas, pugui produir-se indefensió", tutela que no seria efectiva i produiria indefensió si declarada nul·la la norma, es mantingués l'atropellament.

És per tant, l'administració qui, en virtut de les proves presentades per la ciutadana, si acredita la inexistència d'increment del valor dels bens transmes, hauria de resoldre satisfactòriament a favor de la ciutadana.

En conseqüència a l'Ajuntament els hi

- **RECOMANO** revisar d'ofici l'expedient de reclamació de nul·litat sobre l'IIVTNU presentat per la ciutadana, tenint en compte les proves aportades. I en el supòsit que l'ajuntament no aporta prova en contra de la inexistència de plusvàlua, resoldre favorablement i conseqüentment retornar a la ciutadana l'import abonat, amb els interessos de demora que corresponguin.
- **RECOMANO també** revisar i resoldre tots els expedients resolts, retinguts o paralitzats contraris als ciutadans, especialment en aquells que s'hagi executat una liquidació i l'obligat tributari hagi aportat les corresponents proves.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **29 d'octubre de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **4 de març de 2020**, manifestant **NO ACCEPTAR**, doncs va indicar:

“ NO ES POT ADMETRE la recomanació de revisió d'ofici l'expedient de reclamació de nul·litat sobre l'IIVTNU presentat per la ciutadana, ja que el recurs presentat s'ha presentat fora del termini establert i per tant es considerat extemporani, segons la normativa vigent. ”

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 146 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 127 dies

IIVTNU. Plusvàlua. Manca resposta sol·licitud devolució liquidació

EXP. 2019Q562

El Síndic va rebre una sol·licitud el 10 de juny de 2019 d'un ciutadà de Viladecans, derivada pel Síndic de Greuges de Lleida, per ser matèria de la nostra competència, pel que manifesta una manca de resposta a la instància presentada en data 14/11/2017 relacionada a la sol·licitud de rectificació de la liquidació de l'impost de la plusvàlua per la venda d'una plaça de pàrking en la que acredita no haver increment del valor del terreny en la transmissió.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

El ciutadà va abonar la liquidació del IIVTNU notificada en data 27/01/2017 per la transmissió d'una plaça d'aparcament en data 29-12-2016, per un import total de 748,67€

Davant de les sentències del Tribunal Constitucional 26/2017 de 16 de febrer, el ciutadà presenta instància amb registre d'entrada número 18.831 de data 14-11-2017 pel que demana la rectificació i la devolució de l'import abonat, per acreditar que no ha hagut increment en la transmissió dels bens immobles transmes, atès que es va comprar per import de 25.000 euros i s'ha venut per import de 11.500 euros, d'acord amb les escriptures que aporta a la petició.

Davant la manca de resposta, el ciutadà presenta queixa davant el Síndic de Greuges de Lleida, que aquest ens la deriva en data 10 de juny de 2019 per ser matèria de la nostra competència.

En el tràmit de la queixa, l'ajuntament emet resolució en data 15-07-2019 pel **que no admet a tràmit la sol·licitud** presentada per considerar-la **presentació extemporània**, emparant-se en l'article 14.2c) de la Llei reguladora de les Hisendes Locals (RDL 2/2004, de 5 de març) que indica que el

termini per interposar el **recurs de reposició** s'ha de realitzar en el **termini d'un mes** des de la notificació de la liquidació.

A) Consideracions prèvies

Primerament ha existit una manca de resposta a un instància que va presentar el ciutadà en data 14-11-2017 i que s'ha emès resolució en data 15-07-2019. Per tant, ha transcorregut **20 mesos (més d'un any i mig)** sense que el ciutadà tingui una resposta oficial del posicionament de l'ajuntament.

En segon lloc, la resolució tracta la sol·licitud **com un recurs de reposició ordinari en via administrativa**, quan considero que estem davant **d'una situació excepcional**, atès que la motivació de la presentació de la sol·licitud ha estat com a conseqüència d'una sentència del Tribunal Constitucional que anul·la totalment un article de la Llei d'Hisendes Locals, per considerar-ho inconstitucional. Per tant **anul·lada i expulsada definitivament de l'ordenament jurídic** la prohibició que tenien els subjectes passius de provar la inexistència d'incrementos de valor en la transmissió onerosa de terrenys de naturalesa urbana **ex article 110.4 del TRLHL**.

En aquest sentit, l'obligat tributari pot demostrar que el terreny no ha experimentat un augment de valor i, per tant, que no s'ha produït el naixement de l'obligació tributària principal corresponent al IIVTNU. Per això, a la instància del ciutadà aporta les escriptures per acreditar la inexistència de l'increment de valor dels bens que va transmetre.

B) Consideracions jurídiques

L'article 21.1 de la Llei 39/2015 d'1 octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, estableix l'obligació de resoldre, a dictar resolució expressa i a notificar-la en tots els procediments qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació.

L'article 9.3 de la Constitució Espanyola, garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, **la seguretat jurídica**, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.

L'article 66 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. Estableix el terminis de prescripció en **quatre anys**, entre d'altres, al **dret de sol·licitar i obtenir** les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties

La Sentència del Tribunal STS 2499/2018 de data 09/07/2018 (R. CASACIÓ 6226/2017) determina el següent:

FONAMENTS DE DRET:

- QUART (traducció pròpia):

[...]la declaració d'inconstitucionalitat que interpretem, poden inferir-se dues conclusions: d'una part, que en la STC 59/2017 es declara la inconstitucionalitat parcial dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL ; i, d'una altra part, que l'abast de la declaració d'inconstitucionalitat que s'efectua en relació amb l'article 110.4 del TRLHL és total (o, més exactament, que s'expulsa completa i definitivament de l'ordenament jurídic la impossibilitat que fins a aquest moment tenien els subjectes passius d'acreditar un resultat diferent al resultant de l'aplicació de les regles de valoració contingudes en els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL i, en conseqüència, de demostrar la improcedència de liquidar i venir obligat al pagament del IIVTNU en certs casos).

- CINQUÈ (traducció pròpia):

*"De la interpretació de l'abast de la declaració d'inconstitucionalitat continguda en la STC 59/2017 que acabem d'efectuar (parcial pel que fa als articles 107.1 i 107. 2 a) del TRLHL i total en relació amb l'article 110.4 del TRLHL) resulten, en essència, tres corol·laris: (1) primer, anul·lada i expulsada definitivament de l'ordenament jurídic la prohibició que tenien els subjectes passius de provar la inexistència d'incrementos de valor en la transmissió onerosa de terrenys de naturalesa urbana ex article 110.4 del TRLHL, **pot l'obligat tributari demostrar que el terreny no ha***

experimentat un augment de valor i, per tant, que no s'ha produït el naixement de l'obligació tributària principal corresponent al IIVTNU; (2) segon, **demostrada la inexistència de plusvàlua**, **no procedirà la liquidació de l'impost** (o, si escau, correspondrà l'anul·lació de la liquidació practicada o la rectificació de l'autoliquidació i el reconeixement del dret a la devolució); i (3) tercer, **en cas contrari, haurà de girar-se la corresponent liquidació quantificant-se la base imposable de l'impost de conformitat amb el que es preveu en els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL** (que, segons hem dit, ha quedat en vigor per als casos d'existència d'increment de valor). En relació amb aquest últim supòsit, aquesta Sala és conscient que poguessin donar-se casos en els quals la plusvàlua realment obtinguda per l'obligat tributari fos tan escassa que l'aplicació dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL pogués suscitar dubtes des de la perspectiva de l'article 31.1 CE. La qüestió, no obstant això, no se'ns ha plantejat encara i tampoc ha estat resolta pel Tribunal Constitucional en la STC 59/2017.

Això assegut, hem de resoldre a continuació les qüestions de (a) a qui correspon la càrrega de la prova de la inexistència de plusvàlua, (b) quins mitjans probatoris resulten idonis per a portar-la a efecte i (c) si aquest últim extrem compta en l'actualitat, i fins que es produeixi la intervenció legislativa que reclama la STC 59/2017 en la seva FJ 5 c), amb la deguda cobertura legal, tal com reclamen els principis de seguretat jurídica (article 9.3 CE) i reserva de llei tributària (articles 31.3 i 133.1 CE). Doncs bé, en relació amb els dos primers interrogants volem deixar clar que:

1.- Correspon a l'obligat tributari provar la inexistència d'increment de valor del terreny onerosament transmès [...]

2.- Per acreditar que no ha existit la plusvàlua gravada per l'IIVTNU podrà el subjecte passiu (a) oferir qualsevol principi de prova, que al menys indiciàriament permeti apreciar-la, com és la diferència entre el valor d'adquisició i el de transmissió que es reflecteix en les corresponents escriptures públiques [...]

3.- Aportada - segons hem dit, per qualsevol mitjà- per l'obligat tributari la prova que el terreny no ha augmentat de valor, haurà de ser l'Administració la que provi en contra d'aquestes pretensions per a poder aplicar els preceptes del TRLHL que la fallada de la STC 59/2017 ha deixat en vigor en cas de plusvàlua.[...]" (traducció pròpia)

- SETÈ (traducció pròpia):

Conforme al fins aquí exposat, i segons ordena l'article 93.1 LJCA, procedeix fixar la següent interpretació dels preceptes legals concernits en aquest litigi:

1r) Els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL, a tenor de la interpretació que hem fet de la fallada i del fonament jurídic 5 de la STC 59/2017, emmalalteixen només d'una inconstitucionalitat i nul·litat parcial. En aquest sentit, són constitucionals i resulten, doncs, plenament aplicables, en tots aquells supòsits en els quals l'obligat tributari no ha aconseguit acreditar, per qualsevol dels mitjans que hem expressat en el fonament de dret Cinquè, que la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol (o la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi, limitatiu del domini, sobre els referits terrenys), no ha posat de manifest un increment del seu valor o, la qual cosa és igual, una capacitat econòmica susceptible de ser gravada amb fonament en l'article 31.1 CE.

2n) L'article 110.4 del TRLHL, no obstant això, és inconstitucional i nul en tot cas (inconstitucionalitat total) perquè, com assenyala la STC 59/2017, «no permet acreditar un resultat diferent al resultant de l'aplicació de les regles de valoració que conté», o, dit d'una altra manera, perquè «impedeix als subjectes passius que puguin acreditar l'existència d'una situació inexpressiva de capacitat econòmica (SSTC 26/2017, FJ 7, i 37/2017, FJ 5)». Aquesta nul·litat total d'aquest precepte, precisament, és la que possibilita que els obligats tributaris puguin provar, des de la STC 59/2017, la inexistència d'un augment del valor del terreny davant l'Administració municipal o, si escau, davant l'òrgan judicial, i, en cas contrari, és la que habilita la plena aplicació dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL.

- FALLO

“Primer. Fixar els criteris interpretatius expressats en el fonament jurídic setè d'aquesta sentència.”

A més, de conformitat amb la sentència del Tribunal Suprem STS 2499/2018 **fixa criteris interpretatius en relació a la sentència del Tribunal Constitucional**, que de l'anàlisi d'aquesta sentència es pot determinar el següent:

- Els articles 107.1 i 107.2 a) del Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals (TRLHL) emmalalteixen només d'una inconstitucionalitat i nul·litat **parcial**. És a dir, **són constitucionals** i resulten, doncs, plenament aplicables, en tots aquells supòsits en els que **l'obligat tributari no ha arribat a acreditar** que la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol, **no ha suposat un increment del seu valor** o, el que es el mateix, una capacitat econòmica susceptible a ser gravada amb fonament en l'article 31.1 CE.
- L'article 110.4 del TRLHL, és inconstitucional i nul en **total**, per que com senyala la STC 59/2017, aquest article “no permet acreditar un resultat diferent al resultat de l'aplicació de les regles de valoració que conté, o dit d'altra manera, per que impedeix als subjectes passius que puguin acreditar l'existència d'una situació d'inexpressiva de capacitat econòmica (SSTC 26/2017, FJ7 i 37/23017, FJ5).
- Precisament, aquesta nul·litat total de l'article 110.4 del TRLH la que d'acord amb la Sala Tercera “possibilita que els obligats tributaris puguin provar, des de la STC 59/2017, la inexistència d'un augment de valor del terreny davant l'administració municipal.
- En aquest sentit, respecte a la prova de la inexistència d'una plusvàlua real i efectiva en la transmissió del terreny, considera el Tribunal:
 1. en primer lloc, que correspon al obligat tributari provar la inexistència d'increment de valor del terreny onerosament transmès
 2. en segon lloc, que para acreditar que no ha existit la plusvàlua gravada per l'IIVTNU, podrà el subjecte passiu oferir qualsevol principi de prova, que la menys indiciàriament permeti apreciar-la, com és, per exemple, la diferencia entre el valor d'adquisició i el de transmissió que es reflecteix en les corresponents escriptures públiques
 3. y, en tercer lloc, que aportada per l'obligat tributari la prova de que el terreny no ha augmentat de valor, haurà de ser l'administració la que ha de provar en contra de les pretensions per poder aplicar els preceptes del TRLHL que el fallo de la STC 59/2017 ha deixat en vigor en cas de plusvàlua.

La sol·licitud presentada pel ciutadà ho empara per la sentència d'inconstitucionalitat relacionada amb aquest impost, emesa pel Tribunal Constitucional per tant és d'aplicació **l'article 47 de la Llei 39/2015**, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, reguladora de la nul·litat en ple dret.

Davant l'escenari **de nul·litat en ple dret**, ens remetem a l'article 217 LGT

Article 217 Declaració de nul·litat de ple dret

1. **Es pot declarar la nul·litat de ple dret dels actes dictats en matèria tributària**, com també de les resolucions dels òrgans econòmicoadministratius, que hagin exhaurit la via administrativa o **que no hagin estat objecte de recurs en termini**, en els casos següents:
 - a) Que lesionin els drets i les llibertats susceptibles d'empara constitucional.
 - b) Que hagin estat dictats per un òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria o del territori.
 - c) Que tinguin un contingut impossible.
 - d) Que siguin constitutius d'infracció penal o es dictin com a conseqüència d'aquesta.
 - e) Que hagin estat dictats prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert per fer-ho o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat als òrgans col·legiats.

- f) Els actes expressos o presumptes contraris a l'ordenament jurídic pels quals s'adquireixen facultats o drets quan no es tinguin els requisits essencials per adquirir-los.
g) Qualsevol altre que estableixi expressament una disposició de rang legal.

En analitzar l'aplicació a aquest cas, d'alguna de les causes de nul·litat enunciades en l'article 217 LGT:

“Es tracta d'una enumeració taxativa que conclou en la seva lletra g) al·ludint a «**Qualsevol altre que s'estableixi expressament en una disposició de rang legal**».

A pesar que estem davant una enumeració que ha de ser interpretada de manera estricta, entenem que **el cas que ens ocupa encaixa en aquest últim supòsit, perquè tractant-se de la declaració d'inconstitucionalitat d'una part de la llei**, sembla clar que, tret que medi sentència judicial ferma, el TC és l'únic òrgan competent per a limitar els efectes de la seva declaració. I si de la seva declaració es desprèn **que no imposa cap limitació d'efectes**, sembla clar que els ingressos pagats sota la cobertura d'una llei declarada inconstitucional, també seran inconstitucionals, sent que la declaració d'inconstitucionalitat implica la nul·litat absoluta, per aquest motiu tingui efectes **ex nunc**, o **ex originí**, tal i com diu explícitament en les SSTC 59 i 72/2017.

El tractar-se d'un acte viciat de nul·litat de ple dret, implica que **no prescriu l'acció** perquè es declari la nul·litat. De tal manera que qualsevol contribuent que hagi pagat el IIVTNU (**ja mitjançant acte de liquidació, ja mitjançant autoliquidació**) des de la seva implantació arran de la LRHL de 1988, podrà sol·licitar la devolució d'ingressos indeguts a través del procediment de nul·litat de ple dret”.

Per tant, considero, que la declaració d'inconstitucionalitat és una causa de nul·litat autònoma que es tracta d'un **procediment excepcional**, que únicament pot sorgir-ne per algun dels supòsits taxats i contemplats a l'article 217.1 LGT, que tindria encaix en la **lletra g) de l'apartat 1 de l'article 217 LGT**.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** municipal en el cas denunciat pel ciutadà, pels següents motius:

Primerament per no haver resolt o donar resposta al ciutadà en el termini màxim establert.

En segon lloc, per no resoldre la sol·licitud amb **la rigorosa excepcionalitat** de la situació per la inconstitucionalitat declarada pel Tribunal Constitucional, d'un article en el que es sustenta la liquidació de l'impost en qüestió i reclamada pel ciutadà.

L'excepcionalitat es refereix a l'acte que substitueix a l'acte que ha de ser anul·lat, no a la nul·litat de l'acte nul. A resguard **d'un nou acte amb efecte retroactiu** perquè produeixin efectes favorables a l'interessada, sempre que els supòsits de fet necessaris existissin ja **en la data al fet que es retrotregui l'eficàcia de l'acte**, d'aquesta manera es **regenera l'última legalitat vigent**.

En aquest sentit, considero per equitat que, mantenir una liquidació d'un impost, sustentada en un article declarat inconstitucional, suposaria una anomalia jurídica contrària a l'article 24.1 de la CE que estableix que totes les persones tenen dret a obtenir la tutela efectiva dels jutges i tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que, en cap cas, pugui produir-se indefensió", tutela que no seria efectiva i produiria indefensió si declarada nul·la la norma, es mantingués l'atropellament.

És per tant, l'administració qui, en virtut de les proves presentades pel ciutadà, si acredita la inexistència d'increment del valor dels bens transmes, hauria de resoldre satisfactòriament a favor del ciutadà.

En conseqüència a l'Ajuntament els hi

- **RECOMANO** revisar d'ofici l'expedient de reclamació de rectificació sobre l'IIVTNU presentat pel ciutadà, tenint en compte les proves aportades. I en el supòsit que l'ajuntament no aporta prova en contra de la inexistència de plusvàlua, resoldre favorablement i conseqüentment retornar al ciutadà l'import abonat, amb els interessos de demora que corresponguin.

- **RECOMANO també** revisar i resoldre tots els expedients resolts, retinguts o paralizats contraris als ciutadans, especialment en aquells que s'hagi executat una liquidació i l'obligat tributari hagi aportat les corresponents proves.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **29 d'octubre de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **4 de març de 2020**, manifestant **NO ACEPTAR**, doncs ha indicat:

“ NO PODEN ADMETRE la recomanació de revisió d'ofici l'expedient de reclamació de nul·litat sobre l'IIVTNU presentat per la ciutadana, ja que el recurs presentat s'ha presentat fora del termini establert i per tant es considerat extemporani, segons la normativa vigent.”

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 141 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 127 dies

IIVTNU. Plusvàlua. Manca resposta sol·licitud devolució liquidació

EXP. 2019Q568

El Síndic va rebre una sol·licitud el 22 de juliol de 2019 d'una ciutadana de Viladecans, pel que manifesta que no l'han donat resposta a les instàncies que va presentar en data 29 de novembre de 2017, pel que demana la devolució de l'impost de plusvàlua que una part ha pagat i del que encara està abonant de manera fraccionada per no poder atendre un impost de més de 15 mil euros, atès que acredita la inexistència d'increment del valor del terreny de les propietats transmeses aportant les escriptures corresponents.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

La ciutadana va rebre liquidacions de l'IIVTNU per les transmissions realitzades 15-04-2014, per un import total de 15.148,71 euros, que per motius de no poder atendre aquesta quantitat, ha anat ajornant i abonant com ha pogut i que encara està pagant.

Davant de les sentències del Tribunal Constitucional 26/2017 de 16 de febrer, la ciutadana presenta instàncies amb registre d'entrada núm. 19.805, 19.807 i 19.812 de data 29-11-2017 pel que demana la devolució de l'import abonat i deixar de pagar els fraccionaments, per acreditar que no ha hagut increment en la transmissió dels bens immoble transmesos, atès que es va comprar per import total dels tres bens immobles de 303.811,62 euros i ha estat venuts per import total de 245.000 euros, d'acord amb les escriptures que aporta a les peticions.

Davant la manca de resposta, la ciutadana presenta queixa davant el Síndic en data 22 de juliol de 2019.

En el tràmit de la queixa, l'ajuntament emet resolució en data 03-10-2019 pel **que no admet a tràmit la sol·licitud** presentada per considerar-la **presentació extemporània**, emparant-se en l'article 14.2c) de la Llei reguladora de les Hisendes Locals (RDL 2/2004, de 5 de març) que indica que el termini per interposar el **recurs de reposició** s'ha de realitzar en el **termini d'un mes** des de la notificació de la liquidació..

A) Consideracions prèvies

Primerament ha existit una manca de resposta a un instància que va presentar la ciutadana en data 29-11-2017 i que s'ha emès resolució en data 03-10-2019. Per tant, ha transcorregut **quasi dos anys** sense que la ciutadana tingui una resposta oficial del posicionament de l'ajuntament.

En segon lloc, la resolució tracta la sol·licitud **com un recurs de reposició ordinari en via administrativa**, quan considero que estem davant **d'una situació excepcional**, atès que la motivació de la presentació de la sol·licitud ha estat com a conseqüència d'una sentència del Tribunal Constitucional que anul·la totalment un article de la Llei d'Hisendes Locals, per considerar-ho inconstitucional. Per tant **anul·lada i expulsada definitivament de l'ordenament jurídic** la prohibició que tenien els subjectes

passius de provar la inexistència d'increments de valor en la transmissió onerosa de terrenys de naturalesa urbana **ex article 110.4 del TRLHL**.

En aquest sentit, l'obligat tributari pot demostrar que el terreny no ha experimentat un augment de valor i, per tant, que no s'ha produït el naixement de l'obligació tributària principal corresponent al IIVTNU. Per això, a la instància de la ciutadana aporta les escriptures per acreditar la inexistència de l'increment de valor dels bens que va transmetre.

B) Consideracions jurídiques

L'article 21.1 de la Llei 39/2015 d'1 octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, estableix l'obligació de resoldre, a dictar resolució expressa i a notificar-la en tots els procediments qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació.

L'article 9.3 de la Constitució Espanyola, garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, **la seguretat jurídica**, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.

L'article 66 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. Estableix el termini de prescripció en **quatre anys**, entre d'altres, al **dret de sol·licitar i obtenir** les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties

La Sentència del Tribunal STS 2499/2018 de data 09/07/2018 (R. CASACIÓ 6226/2017) determina el següent:

FONAMENTS DE DRET:

- QUART (traducció pròpia):

[...]la declaració d'inconstitucionalitat que interpretem, poden inferir-se dues conclusions: d'una part, que en la STC 59/2017 es declara la inconstitucionalitat parcial dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL ; i, d'una altra part, que l'abast de la declaració d'inconstitucionalitat que s'efectua en relació amb l'article 110.4 del TRLHL és total (o, més exactament, que s'expulsa completa i definitivament de l'ordenament jurídic la impossibilitat que fins a aquest moment tenien els subjectes passius d'acreditar un resultat diferent al resultant de l'aplicació de les regles de valoració contingudes en els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL i, en conseqüència, de demostrar la imprecedència de liquidar i venir obligat al pagament del IIVTNU en certs casos).

- CINQUÈ (traducció pròpia):

*"De la interpretació de l'abast de la declaració d'inconstitucionalitat continguda en la STC 59/2017 que acabem d'efectuar (parcial pel que fa als articles 107.1 i 107. 2 a) del TRLHL i total en relació amb l'article 110.4 del TRLHL) resulten, en essència, tres corol·laris: (1) primer, anul·lada i expulsada definitivament de l'ordenament jurídic la prohibició que tenien els subjectes passius de provar la inexistència d'increments de valor en la transmissió onerosa de terrenys de naturalesa urbana ex article 110.4 del TRLHL, **pot l'obligat tributari demostrar que el terreny no ha experimentat un augment de valor** i, per tant, que no s'ha produït el naixement de l'obligació tributària principal corresponent al IIVTNU; (2) segon, **demostrada la inexistència de plusvàlua , no procedirà la liquidació de l'impost** (o, si escau, correspondrà l'anul·lació de la liquidació practicada o la rectificació de l'autoliquidació i el reconeixement del dret a la devolució); i (3) tercer, **en cas contrari, haurà de girar-se la corresponent liquidació quantificant-se la base imposable de l'impost de conformitat amb el que es preveu en els articles 107.1 i 107. 2 a) del TRLHL** (que, segons hem dit, ha quedat en vigor per als casos d'existència d'increment de valor). En relació amb aquest últim supòsit, aquesta Sala és conscient que poguessin donar-se casos en els quals la plusvàlua realment obtinguda per l'obligat tributari fos tan escassa que l'aplicació dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL pogués suscitar dubtes des de la perspectiva de l'article 31.1 CE . La qüestió, no obstant això, no se'ns ha plantejat encara i tampoc ha estat resolta pel Tribunal Constitucional en la STC 59/2017.*

Això assegut, hem de resoldre a continuació les qüestions de (a) a qui correspon la càrrega de la prova de la inexistència de plusvàlua, (b) quins mitjans probatoris resulten idonis per a portar-la a efecte i (c) si aquest últim extrem compta en l'actualitat, i fins que es produeixi la intervenció legislativa que reclama la STC 59/2017 en la seva FJ 5 c), amb la deguda cobertura legal, tal com reclamen els principis de seguretat jurídica (article 9.3 CE) i reserva de llei tributària (articles 31.3 i 133.1 CE). Doncs bé, en relació amb els dos primers interrogants volem deixar clar que:

1.- Correspon a l'obligat tributari provar la inexistència d'increment de valor del terreny onerosament transmès [...]

2.- Per acreditar que no ha existit la plusvàlua gravada per l'IIVTNU podrà el subjecte passiu (a) oferir **qualsevol principi de prova, que al menys indiciàriament permeti apreciar-la**, com és la diferència entre el valor d'adquisició i el de transmissió que es reflecteix en les corresponents escriptures públiques [...]

3.- Aportada - segons hem dit, per qualsevol mitjà- per l'obligat tributari la prova que el terreny no ha augmentat de valor, **haurà de ser l'Administració la que provi en contra d'aquestes pretensions** per a poder aplicar els preceptes del TRLHL que la fallada de la STC 59/2017 ha deixat en vigor en cas de plusvàlua.[...]" (traducció pròpia)

- SETÈ (traducció pròpia):

Conforme al fins aquí exposat, i segons ordena l'article 93.1 LJCA , procedeix fixar la següent interpretació dels preceptes legals concernits en aquest litigi:

1r) Els articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL, a tenor de la interpretació que hem fet de la fallada i del fonament jurídic 5 de la STC 59/2017 , emmalalteixen només d'una inconstitucionalitat i nul·litat parcial .En aquest sentit, són constitucionals i resulten, doncs, plenament aplicables, en tots aquells supòsits en els quals l'obligat tributari no ha aconseguit acreditar, per qualsevol dels mitjans que hem expressat en el fonament de dret Cinquè, que la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol (o la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi, limitatiu del domini, sobre els referits terrenys), no ha posat de manifest un increment del seu valor o, la qual cosa és igual, una capacitat econòmica susceptible de ser gravada amb fonament en l'article 31.1 CE .

2n) L'article 110.4 del TRLHL, no obstant això, és inconstitucional i nul en tot cas (inconstitucionalitat total) perquè, com assenyala la STC 59/2017 , «no permet acreditar un resultat diferent al resultant de l'aplicació de les regles de valoració que conté», o, dit d'una altra manera, perquè «impedeix als subjectes passius que puguin acreditar l'existència d'una situació inexpressiva de capacitat econòmica (STC 26/2017, FJ 7 , i 37/2017 , FJ 5)». Aquesta nul·litat total d'aquest precepte, precisament, és la que possibilita que els obligats tributaris puguin provar, des de la STC 59/2017, la inexistència d'un augment del valor del terreny davant l'Administració municipal o, si escau, davant l'òrgan judicial, i, en cas contrari, és la que habilita la plena aplicació dels articles 107.1 i 107.2 a) del TRLHL.

- FALLO

"Primer. Fixar els criteris interpretatius expressats en el fonament jurídic setè d'aquesta sentència."

A més, de conformitat amb la sentència del Tribunal Suprem STS 2499/2018 **fixa criteris interpretatius en relació a la sentència del Tribunal Constitucional**, que de l'anàlisi d'aquesta sentència es pot determinar el següent:

- Els articles 107.1 i 107.2 a) del Tex Refós de la Llei d'Hisendes Locals (TRLHL) emmalalteixen només d'una inconstitucionalitat i nul·litat **parcial**. És a dir, **són constitucionals** i resulten, doncs, plenament aplicables, en tots aquells supòsits en els que **l'obligat tributari no ha arribat a acreditar** que la transmissió de la propietat dels terrenys per qualsevol títol, **no ha suposat un increment del seu valor** o, el que es el mateix, una capacitat econòmica susceptible a ser gravada amb fonament en l'article 31.1 CE.

- L'article 110.4 del TRLHL, és inconstitucional i nul en **total**, per que com senyala la STC 59/2017, aquest article "no permet acreditar un resultat diferent al resultat de l'aplicació de les regles de valoració que conté, o dit d'altra manera, per que impedeix als subjectes passius que puguin acreditar l'existència d'una situació d'inexpressiva de capacitat econòmica (SSTC 26/2017, FJ7 i 37/23017, FJ5).
- Precisament, aquesta nul·litat total de l'article 110.4 del TRLH la que d'acord amb la Sala Tercera "possibilita que els obligats tributaris puguin provar, des de la STC 59/2017, la inexistència d'un augment de valor del terreny davant l'administració municipal.
- En aquest sentit, respecte a la prova de la inexistència d'una plusvàlua real i efectiva en la transmissió del terreny, considera el Tribunal:
 1. en primer lloc, que correspon al obligat tributari provar la inexistència d'increment de valor del terreny onerosament transmès
 2. en segon lloc, que para acreditar que no ha existit la plusvàlua gravada per l'IIVTNU, podrà el subjecte passiu oferir qualsevol principi de prova, que la menys indiciàriament permeti apreciar-la, com és, per exemple, la diferencia entre el valor d'adquisició i el de transmissió que es reflecteix en les corresponents escriptures públiques
 3. y, en tercer lloc, que aportada per l'obligat tributari la prova de que el terreny no ha augmentat de valor, haurà de ser l'administració la que ha de provar en contra de les pretensions per poder aplicar els preceptes del TRLHL que el fallo de la STC 59/2017 ha deixat en vigor en cas de plusvàlua.

La sol·licitud presentada pel ciutadà ho empara per la sentència d'inconstitucionalitat relacionada amb aquest impost, emesa pel Tribunal Constitucional per tant és d'aplicació **l'article 47 de la Llei 39/2015**, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, reguladora de la nul·litat en ple dret.

Davant l'escenari de nul·litat en ple dret, ens remetem a l'article 217 LGT

Article 217 Declaració de nul·litat de ple dret

1. **Es pot declarar la nul·litat de ple dret dels actes dictats en matèria tributària, com també de les resolucions dels òrgans economicoadministratius, que hagin exhaurit la via administrativa o que no hagin estat objecte de recurs en termini, en els casos següents:**
 - a) Que lesionin els drets i les llibertats susceptibles d'empara constitucional.
 - b) Que hagin estat dictats per un òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria o del territori.
 - c) Que tinguin un contingut impossible.
 - d) Que siguin constitutius d'infracció penal o es dictin com a conseqüència d'aquesta.
 - e) Que hagin estat dictats prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert per fer-ho o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat als òrgans col·legiats.
 - f) Els actes expressos o presumptes contraris a l'ordenament jurídic pels quals s'adquireixen facultats o drets quan no es tinguin els requisits essencials per adquirir-los.
 - g) Qualsevol altre que estableixi expressament una disposició de rang legal.

En analitzar l'aplicació a aquest cas, d'alguna de les causes de nul·litat enunciades en l'article 217 LGT:

"Es tracta d'una enumeració taxativa que conclou en la seva lletra g) al·ludint a «**Qualsevol altre que s'estableixi expressament en una disposició de rang legal**».

A pesar que estem davant una enumeració que ha de ser interpretada de manera estricta, entenem que **el cas que ens ocupa encaixa en aquest últim supòsit, perquè tractant-se de la declaració d'inconstitucionalitat d'una part de la llei**, sembla clar que, tret que medi sentència judicial ferma, el TC és l'únic òrgan competent per a limitar els efectes de la seva declaració. I si de la seva declaració es

desprèn **que no imposa cap limitació d'efectes**, sembla clar que els ingressos pagats sota la cobertura d'una llei declarada inconstitucional, també seran inconstitucionals, sent que la declaració d'inconstitucionalitat implica la nul·litat absoluta, per aquest motiu tingui efectes **ex nunc**, o **ex originari**, tal i com diu explícitament en les SSTC 59 i 72/2017.

El tractar-se d'un acte viciat de nul·litat de ple dret, implica que **no prescriu l'acció** perquè es declari la nul·litat. De tal manera que qualsevol contribuent que hagi pagat el IIVTNU (**ja mitjançant acte de liquidació, ja mitjançant autoliquidació**) des de la seva implantació arran de la LRHL de 1988, podrà sol·licitar la devolució d'ingressos indeguts a través del procediment de nul·litat de ple dret”.

Per tant, considero, que la declaració d'inconstitucionalitat és una causa de nul·litat autònoma que es tracta d'un **procediment excepcional**, que únicament pot sorgir-ne per algun dels supòsits taxats i contemplats a l'article 217.1 LGT, que tindria encaix en la **lletra g) de l'apartat 1 de l'article 217 LGT**.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** municipal en el cas denunciat per la ciutadana, pels següents motius:

Primerament per no haver resolt o donar resposta a la ciutadana en el termini màxim establert.

En segon lloc, per no resoldre la sol·licitud amb la **rigorosa excepcionalitat** de la situació per la inconstitucionalitat declarada pel Tribunal Constitucional, d'un article en el que es sustenta la liquidació de l'impost en qüestió i reclamada per la ciutadana.

L'**excepcionalitat** es refereix a l'acte que substitueix a l'acte que ha de ser anul·lat, no a la nul·litat de l'acte nul. A resguard **d'un nou acte amb efecte retroactiu** perquè produeixin efectes favorables a l'interessada, sempre que els supòsits de fet necessaris existissin ja **en la data al fet que es retrotregui l'eficàcia de l'acte**, d'aquesta manera es **regenera l'última legalitat vigent**.

En aquest sentit, considero per equitat que, mantenir una liquidació d'un impost, sustentada en un article declarat inconstitucional, suposaria una anomalia jurídica contrària a l'article 24.1 de la CE que estableix que totes les persones tenen dret a obtenir la tutela efectiva dels jutges i tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que, en cap cas, pugui produir-se indefensió", tutela que no seria efectiva i produiria indefensió si declarada nul·la la norma, es mantingués l'atropellament.

És per tant, l'administració qui, en virtut de les proves presentades per la ciutadana, si acredita la inexistència d'increment del valor dels bens transmes, hauria de resoldre satisfactòriament a favor de la ciutadana.

En conseqüència a l'Ajuntament els hi

- **RECOMANO** revisar d'ofici l'expedient de reclamació de nul·litat sobre l'IIVTNU presentat per la ciutadana, tenint en compte les proves aportades. I en el supòsit que l'ajuntament no aporta prova en contra de la inexistència de plusvàlua, resoldre favorablement i conseqüentment retornar a la ciutadana l'import abonat, amb els interessos de demora que corresponguin.
- **RECOMANO també** revisar i resoldre tots els expedients resolts, retinguts o paralitzats contraris als ciutadans, especialment en aquells que s'hagi executat una liquidació i l'obligat tributari hagi aportat les corresponents proves.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **29 d'octubre de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **4 de març de 2020**, manifestant **NO ACEPTAR**, doncs ha indicat:

“ NO PODEN ADMETRE la recomanació de revisió d'ofici l'expedient de reclamació de nul·litat sobre l'IIVTNU presentat per la ciutadana, ja que el recurs presentat s'ha presentat fora del termini establert i per tant es considerat extemporani, segons la normativa vigent.”

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 99 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 127 dies

IIVTNU. Plusvàlua. sol·licitud devolució liquidació

EXP. 2019Q573

El Síndic va rebre una sol·licitud el 22 d'octubre de 2019 d'una ciutadana de Viladecans, pel que manifesta que va vendre l'habitatge en febrer de 2018, que ho va comunicar a l'ajuntament i fins el gener de 2019 li van fer una liquidació errònia, atès que es calculava l'impost des de l'any 1994, tenint en compte que va adquirir el 50% al seu ex-cònjuge en 2009, pagant el corresponent impost. Li van fer noves liquidacions, una del 50% des de l'any 1994 i l'altre des del 2009. Davant la disconformitat, atès que en 2009 l'habitatge va ser taxat per un valor superior al que ara s'ha venut, va presentar un recurs en febrer de 2019 amb les escriptures, que no l'han donat resposta, però en canvi ha rebut un requeriment de pagament amb un recàrrec del 5%.

En l'estudi del contingut dels fets relatats, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, significat que al tancament de l'any de l'informe, aquest expedient encara està **EN TRÀMIT** per a la seva resolució.

Des de la presentació de la queixa i fins fi de l'any (en tràmit) ha transcorregut: 70 dies

OFICI. Impost de Vehicles de Tracció Mecànica. Bonificació

EXP. 2019O554

Aquesta Sindicatura ha obert d'**Ofici** en data 26 de març de 2019, expedient relacionat amb l'**Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) Plusvàlua**, motivat per les consultes i queixes plantejades per la ciutadania davant aquesta Sindicatura, especialment aquells casos que ha pagat, o estan pagant l'impost, ha presentat instàncies per sol·licitar la devolució per haver acreditat, mitjançant escriptures, que no va existir un increment en la transmissió del bé immoble.

La vigent Ordenança Fiscal núm. 1.02, reguladora de l'Impost sobre vehicles de tracció Mecànica (IVTM) del municipi de Viladecans va ser aprovada a l'ordre del dia sisè, en sessió ordinària del Ple Municipal de data 20 de desembre de 2018.

La regulació legal de l'Ordenança Fiscal núm. 1.02, de IVTM es fonamenta en els article 59.1.c), 92 i concordants del Reial Decret Legislatiu 2/2004, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals (LRHL)

L'article 59.1 c) de LRHL estableix que els ajuntament exigiran, d'acord amb aquesta llei i les disposicions que es desenvolupen l'Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica (IVTM).

De l'article 92 a l'article 99 que corresponen a la subsecció 4ª regula l'impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica.

En relació a la qüestió d'aquest expedient d'ofici, l'article 95 que regula la quota de l'impost, estableix en el punt 6.c) que les ordenances fiscals podran regular, sobre la quota de l'impost, incrementada o no per l'aplicació de les bonificacions, en concret la bonificació de fins el 100 per cent pels vehicles històrics o aquells que tinguin una antiguitat mínima de vint-i-cinc anys, comptats a partir de la data de la seva fabricació, si aquesta no sigui coneguda, es tomarà com a tal al primera matriculació o, en el seu defecte, la data en que el corresponent tipus o variant es va deixar de fabricar. Així mateix, indica que la regulació de la resta d'aspectes substantius i formals de les bonificacions a que es refereixen els paràgrafs anteriors s'establirà a l'ordenança fiscal.

L'article 7 de l'Ordenança fiscal número 1.02, reguladora de l'Impost sobre vehicles de tracció Mecànica del municipi de Viladecans regula el següent:

Article 7.- Beneficis fiscals de concessió potestativa i quantia variable.

Seran d'aplicació les bonificacions que tot seguit s'indiquen:

A) Vehicles d'interès històric.

Gaudiran d'una bonificació del 100% de la quota de l'impost a favor de la persona titular d'aquells vehicles que siguin considerats d'interès històric.

Es consideren vehicles d'interès històric, a l'efecte de la concessió d'aquesta bonificació, els vehicles que reuneixin alguns dels següents requisits:

- 1) Els vehicles històrics a què es refereix l'article 1 del Reglament de vehicles històrics, RD 1247/1995, de 14 de juliol.
- 2) Els vehicles considerats com a clàssics fabricats fins al 31 de desembre de 1972.
- 3) Els vehicles que tinguin més de 25 anys d'antiguitat considerats d'interès històric per la seva conservació.

En el cas de no conèixer la esmentada data, es prendrà com a tal la de la seva primera matriculació o, en el seu defecte, la data en què l'esmentat tipus o variant va deixar de fabricar-se. La bonificació serà aplicable en els supòsits anteriors, sempre que el vehicle es consideri d'interès museístic o de col·leccionista, pel nivell de l'estat de conservació del vehicle i d'acord amb les característiques del model original.

Per gaudir d'aquesta bonificació, les persones contribuents presentaran sol·licitud a la que acompanyaran certificat d'un club o entitat relacionat amb vehicles històrics, en la qual acreditaran les característiques, estat de conservació i autenticitat del vehicle pel qual es sol·licita la bonificació, així com disposar d'una assegurança específica per a aquest tipus de vehicles, actualitzada a l'any de la bonificació.

Aquesta bonificació, una vegada acreditada, serà aplicable a un màxim de cinc vehicles per persona contribuent.

Es podrà superar aquest límit quan la persona titular justifiqui documentalment que la finalitat de la tinença dels vehicles obeeix a un interès o utilitat general, cultural social o històric, i que aquella no té ànim lucratiu.

En anàlisi de l'article de l'ordenança, estableix que per aplicar la bonificació quan el vehicle compleixi **algun** dels **tres tipus de requisits**:

L'apartat 1) que sigui un vehicle històric en compliment del reglament, per tant ha de tenir una resolució de la Comunitat autònoma conforme l'article 5 del citat reglament (RD 1247/1995, de 14 de juliol)

L'apartat 2), que hagi estat fabricat abans del 31 de desembre de 1972. És a dir que a 31-12-2018 el vehicle té 46 anys.

L'apartat 3), Els vehicles tinguin més de 25 anys d'antiguitat considerats d'interès històric per la seva conservació.

Pel que fa als vehicles de l'**apartat 1)** considero que **només haurien d'aportar** com a documentació, la resolució dictada per l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent, la catalogació del vehicle com a històric, de conformitat amb l'article 5 del RD 1247/1995, de 14 de juliol. I en tot cas la fitxa tècnica on consti les inspeccions periòdiques realitzades.

Pel que fa als vehicles de l'**apartat 2)**, considero que per acreditar l'edat, només haurien d'aportar la fitxa tècnica on consta la data de fabricació i de matriculació, i a més consti les inspeccions periòdiques realitzades.

Pel que fa als vehicles de l'**apartat 3)**, considero igual que a l'apartat 2), haurien d'aportar la fitxa tècnica on consta la data de fabricació i de matriculació, i a més consti les inspeccions periòdiques realitzades i per acreditar l'estat de conservació del vehicle, a més del resultat de les inspeccions tècniques, es podrien requerir fotografies.

Per tant, en relació a l'obligació de presentar, per gaudir de la bonificació, **un certificat d'un club o entitat relacionat amb vehicles històrics**, en la qual acreditaran les característiques, estat de conservació i autenticitat del vehicle, considero que no es pot considerar pertinent pels següents motius:

- Aquesta documentació **només es demana** als sol·licitants per la comunitat autònoma, per aquells vehicles que es vulguin ser classificat com a històric de conformitat amb el **RD 1247/1995**, de 14 de juliol i **només en el supòsit que no disposi la documentació** que acrediti i defineixi les característiques tècniques del vehicles, tal i com consta a l'article 3.1 del citat Real Decret.

- No es pot requerir un certificat *d'un club o entitat relacionat amb vehicles històrics* pels tres supòsits de vehicles contemplats a l'ordenança, atès el qual segons el RD 1247/1995, de 14 de juliol, només és demana en casos excepcionals per obtenir la catalogació de vehicle històric contemplat en el supòsit de l'apartat 1).
- Demanar aquest certificat suposaria un cost addicional pel propietari per obtenir un benefici. La qual cosa, és incongruent amb la finalitat de la bonificació. És a dir, a mode d'exemple, per obtenir una bonificació d'un ciclomotor i vehicles de menys de 49 cc d'un import de 8,84 € a l'any, titular del vehicle hauria de pagar un certificat i/o fer-se soci d'una entitat privada i pagar una quota o un cost del certificat de podria superar els 100 €.
- Considero que no es pot demanar aquest certificat el qual està emès per una entitat privada, quan existeix documentació pública que acredita el compliment d'algun dels tres supòsits o requisits establerts a l'ordenança fiscal.

A més a l'ordenança fiscal es demana com a documentació, disposar d'una assegurança específica per aquest tipus de vehicles.

S'ha de tenir en compte que inicialment tots els vehicles que circulen, ha de tenir una assegurança obligatòria, tal i com s'estableix a l'article 3 de la Directiva 2009/103/CE DLE Parlament Europeu i del Consell de 16 de setembre de 2009, amb les excepcions que s'estableix a l'article 5.

En aquest sentit, el dimarts 22 de gener de 2019, el comitè IMPCO (Mercat Interior i Protecció al Consumidor) del Parlament Europeu, va votar a favor de suprimir l'obligatorietat de l'assegurança de Responsabilitat Civil per a vehicles de col·lecció que no circulin.

Per tant, considero que demanar l'assegurança o no per obtenir una bonificació d'un impost del vehicle és innecessari, atès que l'obtenció o no de l'assegurança del vehicle, no li resta rellevància a la realitat de considerar que un vehicle sigui considerat històric pel compliment d'una antiguitat determinada. Si més no, aquesta obligació o no de tenir la corresponent assegurança mínima obligatòria, és responsabilitat del titular del vehicle, quan aquest circuli per les vies públiques, tenint en compte que poden haver-hi molts vehicles que són d'exposició i/o de museu i no circulen, o només circulen en actes puntuals per aquest tipus de vehicles.

A mode d'exemple, les ordenances fiscals d'altres municipis no demanen ni assegurança ni certificat d'una entitat privada sense ànim de lucre:

- Ajuntament de Cornellà de Llobregat. Ordenança fiscal núm. 3
- Ajuntament de Barcelona. Ordenança fiscal núm. 1.2
- Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Ordenança fiscal núm. 2
- Ajuntament de Sant Joan Despí, Ordenança fiscal núm. 2
- Ajuntament de Sant Boi de Llobregat, Ordenança fiscal núm. 3

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** envers els titulars del vehicles amb mes de 25 anys considerats d'interès històrics, com aquells considerats com a clàssics, atès que s'exigeix una documentació que considero no procedent i en algun cas innecessària i altra contrària al principi de bonificació del impost, per les següents consideracions:

Considero contrari al principi de la bonificació, el fet de demanar un certificat d'una entitat privada, amb el cost que suposa, quan aquest certificat només es demana quan no es disposa de documentació del propi vehicle per tal de catalogar-ho com a històric per la Comunitat Autònoma. En molts casos el cost per obtenir aquest document és superior al benefici fiscal. A més, existeix documentació obligatòria per tots els vehicles, que acredita els requisits de l'edat i pel que fa a la conservació es poden aportar fotografies.

Considero que no es procedent o innecessari demanar una assegurança a tots els vehicles, quan és un requisit obligatori per circular per la via pública i molts d'ells no circulen per les vies públiques, o en algun cas, participen en rallis o esdeveniments puntuals. El compliment o no de tenir l'assegurança o no,

per circular per la via pública és del titular del vehicle i no hauria de ser un requisit per una bonificació d'un impost. És com demanar no tenir sancions de trànsit.

En conseqüència a l'Ajuntament se'l

- **SUGGEREIX**, revisar l'Ordenança fiscal núm. 1.02 en el sentit de demanar la documentació necessària per acreditar el compliment d'algun dels 3 tipus de requisits establerts a l'article 7 A) de l'ordenança:
 - Pel requisit 1) només es necessari demanar la resolució de l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma de la seva catalogació (art. 5 RD 1247/1995 de 14 de juliol)
 - Pels requisits 2 i 3 per tal de determinar l'antiguitat del vehicle es pot demanar la Inspecció Tècnica del Vehicle (RD 920/2017, de 23 d'octubre) i si fos necessari, fotografies.
- **RECOMANA**, Prorrogar la bonificació dels titulars dels vehicles que ja venien gaudint d'aquesta bonificació i no demanar cap documentació innecessària per acreditar el compliment d'algun dels 3 tipus de requisits establerts a l'article 7 A) de l'ordenança.

És a dir, no demanar el certificat d'un club o entitat relacionat amb vehicles històrics, atès que aquest document només ho demana la Comunitat Autònoma per donar compliment al requisit primer de l'ordenança sempre i quan el titular no disposi de la documentació que acrediti i defineixi les característiques tècniques dels vehicles. Com tampoc demanar una assegurança que no acredita cap circumstància dels requisits de l'ordenança.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **10 d'abril de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **16 de juliol de 2019**, manifestant **ACCEPTAR PARCIALMENT**, doncs va indicar:

“ACCEPTACIO d'aquest suggeriment de revisar l'Ordenança fiscal núm. 1.02 per tal de clarificar i simplificar la documentació necessària per acreditar el compliment dels requisits establerts per accedir a la bonificació, es considera pertinent i es tindrà present al moment de la modificació i l'aprovació de les Ordenances Fiscals per l'any 2020.

LA NO ACCEPTACIÓ d'aquesta recomanació de prorrogar la bonificació als titulars que ja venien gaudint de la mateixa, sense demanar la documentació que el Síndic considera innecessària, no es viable, doncs l'exigència de la mateixa forma part de la regulació actual de l'ordenança fiscal núm. 1.02 reguladora de l'Impost sobre vehicles de tracció Mecànica, per l'any 2019.”

Des de l'inici de les actuacions d'ofici i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 15 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 97 dies

IIVTNU. Plusvàlua. Devolució de l'impost. Disconformitat amb la resposta

EXP. 2019Q576

El Síndic va rebre una sol·licitud el 3 de desembre de 2019 d'un ciutadà de Viladecans, pel que manifesta la seva disconformitat amb la resposta rebuda de resolució desfavorable a la petició de devolució de l'impost de plusvàlua abonat per la transmissió d'una propietat, en el que no ha hagut increment de valor d'acord amb les escriptures aportades

En l'estudi del contingut dels fets relatats, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, significant que al tancament de l'any de l'informe, aquest expedient encara està **EN TRÀMIT** per a la seva resolució.

Des de la presentació de la queixa i fins fi de l'any (en tràmit) ha transcorregut: 28 dies

OFICI. IIVTNU – Plusvàlua

EXP. 2019O566

Aquesta Sindicatura ha obert d'**Ofici** en data 22 de juliol de 2019, expedient relacionat amb l'**Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) Plusvàlua**, motivat per les consultes i queixes plantejades per la ciutadania davant aquesta Sindicatura, especialment aquells casos que ha pagat, o estan pagant l'impost, ha presentat instàncies per sol·licitar la devolució per haver acreditat, mitjançant escriptures, que no va existir un increment en la transmissió del bé immoble.

En l'estudi del contingut dels fets i de la resposta rebuda per l'ajuntament, al tancament de l'any de l'informe, aquest expedient encara està **EN TRÀMIT** per a la seva resolució.

Des de l'inici de l'expedient d'ofici i fins fi de l'any (en tràmit) ha transcorregut: 162 dies

3.1.2 SANCIONS

Servei de grua. Manca de resposta al recurs

EXP. 2019Q548

El Síndic va rebre una sol·licitud el 26 de gener de 2019 d'un ciutadà de Viladecans, manifesta la seva disconformitat amb la quantitat abonada del servei de grua de 268€, atès que no li van comunicar la retirada del vehicle per la grua en el termini de 24 hores.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

El ciutadà va ser sancionat i van retirar el vehicle de la via pública el 07-2-2018 per estar estacionat en la zona on s'ubica el mercat setmanal.

El ciutadà va retirar el vehicle el 14-02-2018 del dipòsit municipal, abonant l'import de 268€.

Davant la disconformitat amb l'import abonat, el ciutadà presenta recurs en data 03-04-2019, sol·licitant la devolució de la part indegudament abonada per retirar el vehicle del dipòsit, atès que no va rebre cap notificació de la retirada del vehicle que d'acord amb l'article 85.3 de la Llei de Seguretat vial regula que s'ha de comunicar la retirada dels vehicles en un termini no superior a 24 hores.

L'ajuntament resol el recurs, desestimant-lo adduint que *“degut a que la persona infractora no acredita conforme disposi de l'Adreça electrònica vial, només que l'ORGT disposa de les seves dades, motiu pel qual no es pot comunicar via telemàtica la retirada del vehicle”*.

El ciutadà presenta en data 03-08-2018 un recurs extraordinari de revisió contra la resolució de data 25-06-2018 indicant que s'ha incorregut en un error de fet al no haver comunicat al ciutadà la retirada del vehicle, adjuntant al recurs la Instrucció 10/V-86 de la Direcció General de Trànsit del Ministeri de l'interior de data 13-09-2010

Davant la manca de resposta a aquest recurs, el ciutadà presenta queixa davant el Síndic de Greuges de Viladecans.

De la documentació aportada per part de l'ajuntament no s'acredita cap resposta a aquest darrer recurs i acredita els fets expressats.

CONSIDERACIONS PREVIES

És un recurs extraordinari, ja que ha de basar-se en alguna de les causes taxades establertes a l'article 125 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, que són entre d'altres:

- a) *Que en dictar-los s'hagués incorregut en error de fet, que resulti dels propis documents incorporats a l'expedient.*

b) Que apareguin documents de valor essencials per a la resolució de l'assumpte que, encara que siguin posteriors, evidencin l'error de la resolució recorreguda.

2. El recurs extraordinari de revisió s'ha d'interposar, quan es tracti de la causa a) de l'apartat anterior, dins el termini de **quatre anys** següents a la data de la notificació de la resolució impugnada. En els altres casos, el termini és de **tres mesos** a comptar del coneixement dels documents o des que la sentència judicial va quedar ferma.

En aquest sentit, considero que el recurs està presentat dins de termini, per tant l'ajuntament haurà de resoldre l'error que manifesta el ciutadà.

CONSIDERACIONS A LA RESOLUCIÓ

El ciutadà va ser sancionat per estacionar en una zona reservada en un dia de mercat setmanal, i per això, l'ajuntament va retirar el vehicle de la via pública.

El ciutadà en el seus recursos no posa en dubte, ni la sanció, ni la retirada de la grua, només l'excés de la taxa abonada, tenint en compte que no li van comunicar el fet d'haver retirat el vehicle de la via pública i el lliurament al dipòsit municipal.

L'ajuntament en el seu fonament legal utilitza el Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel que s'aprova el text articulat de la Llei sobre el Trànsit, Circulació de Vehicles a Motor i Seguretat Vial, modificat per la Llei 18/2009, de 23 de novembre, com també la pròpia Llei 18/2009 de 23 de novembre.

Indicar que aquestes dues normes utilitzades **estan derogades**, amb efectes des del **31 de gener de 2016**, per la **disposició derogatòria** única del Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre. Ref. BOE-A-2015-11722.

Queda derogat el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, així com les lleis que l'han modificat, incloses les disposicions de les lleis modificatives que no s'hi van incorporar.

Per tant, la normativa aplicable en aquest cas, és el **Reial Decret Legislatiu 6/2015**, de 30 d'octubre pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

En aquest sentit l'**article 105** és el que regula la retirada i dipòsit del vehicle determina que:

1. L'autoritat encarregada de la gestió del trànsit pot procedir, **si l'obligat a fer-ho no ho fa**, a la retirada del vehicle de la via i el seu dipòsit en el lloc que es designi en els casos següents:
 - a) Sempre que constitueixi perill, causi greus pertorbacions a la circulació de vehicles o vianants o deteriori algun servei o patrimoni públic.
 - b) En cas d'accident que impedeixi continuar la marxa.
 - c) Quan, tot i ser procedent legalment la immobilització del vehicle, no hi hagi un lloc adequat per practicar-la sense obstaculitzar la circulació de vehicles o persones.
 - d) Quan, una vegada immobilitzat un vehicle d'acord amb el que disposa l'article 104, no cessin les causes que van motivar la immobilització.
 - e) Quan un vehicle romangui estacionat en llocs habilitats per l'autoritat municipal com a zones d'aparcament reservat per a l'ús de persones amb discapacitat sense col·locar el distintiu que ho autoritza.
 - f) Quan un vehicle romangui estacionat en els carrils o parts de les vies reservats exclusivament per a la circulació o per al servei de determinats usuaris i a les zones reservades a la càrrega i descàrrega.
 - g) Quan un vehicle romangui estacionat en llocs habilitats per l'autoritat municipal com d'estacionament amb limitació horària sense col·locar el distintiu que ho autoritza, o quan s'excedeixi el triple del temps abonat de conformitat amb el que estableix l'ordenança municipal.
 - h) Quan obstaculitzi, dificulti o suposin un perill per a la circulació.
2. Excepte en els casos de sostracció o altres formes d'utilització del vehicle en contra de la voluntat del seu titular, degudament justificades, les despeses que s'originin com a

conseqüència de la retirada a què es refereix l'apartat anterior són a càrrec del titular, de l'arrendatari o del conductor habitual, segons el cas, que les ha d'abonar com a requisit previ a la devolució del vehicle, sense perjudici del dret de recurs i de la possibilitat de repercutir-los sobre el responsable de l'accident, de l'abandonament del vehicle o de la infracció que hagi donat lloc a la retirada. L'agent de l'autoritat pot retirar el permís de circulació del vehicle fins que s'hagi acreditat l'abonament de les despeses referides.

3. L'Administració **ha de comunicar** la retirada i el dipòsit del vehicle al titular en el termini de **vint-i-quatre hores**. La comunicació s'ha de fer a través de l'adreça electrònica viària, si el titular en disposa.

En anàlisi del punt primer d'aquest article, l'autoritat encarregada de la gestió del trànsit (en aquest cas l'ajuntament) **pot** (potestatiu) procedir a retirar el vehicle de la via pública en els casos determinats al referit article, però **amb el condicionat** de "**si l'obligat a fer-ho no ho fa**". En aquest sentit, considero que abans de retirar el vehicle de la via pública, s'ha de donar l'oportunitat al propietari de fer-ho. La qual cosa l'ajuntament hauria d'acreditar que ha donat aquesta possibilitat al propietari, el qual és l'obligat a fer-ho.

En relació al punt tercer de l'article, expressa que l'administració **ha** (imperatiu d'obligació) **de comunicar** la retirada i el dipòsit del vehicle al titular en el termini de **vint-i-quatre hores**. Al marge d'aquesta obligació de comunicació, afegeix que **si el titular disposa** (condicionant) d'adreça electrònica viària, aquesta comunicació es realitzarà per aquest mitjà. Fet que no exclou l'obligació de comunicar aquesta circumstància pels mitjans ordinaris al domicili del titular del vehicle de conformitat amb l'**article 90.1 de la Llei**.

L'article 53 de l'Ordenança Municipal de Circulació de Viladecans, estableix el següent:

1. *Les despeses que s'originin com a conseqüència de la retirada del vehicle infractor i la seva estada en el Dipòsit Municipal de Vehicles seran a compte del titular, que haurà de pagar-les com a requisit previ al lliurament del vehicle, això sense perjudici del dret que gaudeix a interposar el recurs pertinent. La quantitat a abonar serà l'establerta per la corresponent taxa en l'Ordenança Fiscal Municipal.*
No es cobraran despeses en els casos de sostracció i altres formes d'utilització del vehicle en contra de la voluntat del titular, degudament justificats.
2. *L'estança injustificada del vehicle en el Dipòsit Municipal de Vehicles, un cop notificat el titular del cessament de la causa que va originar l'ingrés del vehicle al Dipòsit Municipal, **donarà lloc al pagament de les taxes corresponents per estança, transcorregudes 24 hores des de la notificació del fet a l'interessat**. Transcorreguts 30 dies naturals des de la notificació sense la retirada del vehicle s'aplicarà el procediment establert per als vehicles abandonats.*

Per tant, l'article 53 de l'OM deixa molt clar i sense dubtes, que el pagament de les taxes corresponents per estança començaran a contar des de la notificació del fet a l'interessat.

En relació a les taxes abonades pel ciutadà, motiu de controvèrsia en aquest cas, l'Ordenança **Fiscal núm. 1.06** reguladora de les taxes per Serveis Generals de l'Ajuntament de Viladecans, estableix a l'annex de tarifes a:

- l'apartat H1) per **retirada i transport** de vehicles de la via pública, una taxa pels turismes de **122,40 €**
- l'aparta H2) per **custodia** de vehicle al **dia i fracció**, una taxa pels turismes de **20,80€**

Per tant, tal i com es desprèn dels documents facilitats per l'ajuntament, el ciutadà va abonar la quantitat total de 268 € desglossats en 122,40 de retirada i 145,60 € de custodia del vehicle. És a dir 7 dies a raó de 20,80€ diaris.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** municipal en el cas denunciat per haver **cobrat indegudament** al ciutadà l'import de **145,60€** corresponent a la taxa de custodia del vehicle en el dipòsit, atès que aquesta taxa només es genera a partir de la notificació obligatòria d'haver retirat i dipòsit del vehicle. Que de la documentació aportada no s'acredita aquesta comunicació, si més no, l'ajuntament reconeix no haver-la realitzat.

L'obligació de comunicar al titular en el termini de 24 hores la retirada i dipòsit del vehicle s'aplicarà en tots els casos, tant si disposa d'una Adreça Electrònica Vial com si no la disposa.

En aquest sentit, si el ciutadà hagués rebut una notificació i retirés el vehicle el mateix dia, no abonaria cap dia, i si el retira al dia següent de rebre la notificació, hauria de pagar només un dia de dipòsit. Si portés diversos dies en el dipòsit abans de ser notificat, no hauria per què abonar aquestos dies previs a la notificació.

En conseqüència a l'Ajuntament els hi

- **RECORDA** que las fonaments legals de les resolucions s'ha d'aplicar la normativa vigent en cada moment i anomenar-les totes que són d'aplicació, tant si són legislatives, reglamentàries i fiscals.
- **RECOMANO** resoldre el recurs extraordinari de revisió plantejat pel ciutadà en el sentit estimatori d'acord amb aquesta resolució i en conseqüència retornar al ciutadà la quantitat de 145,60€ i afegir els interessos de demora calculats dels del dia del pagament (14-2-2018)

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **20 de maig de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **9 de març de 2020**, manifestant **ACEPTAR**, doncs ha indicat:

“ VA SER ESTIMADA, en data 18 de novembre de 2019, la devolució de 145,6 € més els interessos de demora calculats des del dia del pagament (14-02-2018), en concepte de custòdia de vehicles al Sr. [...] per la retirada del vehicle SEAT MARBELLA, matricula [...] tal i com s'indicava a les recomanacions de la Sindicatura Municipal de Greuges.”.

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 114 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 294dies

Sanció circulació. Fira Medieval 2018

EXP. 2019Q569

El Síndic va rebre una sol·licitud el 24 de juliol de 2019 d'un ciutadà de Viladecans, pel que manifesta la seva disconformitat amb la sanció imposada per accedir a un tram de carrer per anar al seu gual, el qual es trobava limitada la circulació per la Fira Medieval. Va accedir per informar als agents que es trobaven a la zona, conforme tenien la necessitat, ell i la seva dona amb més de 80 anys, per passar i accedir al gual, atès que no havia cap altra via per accedir-hi. El van denunciar i després li van facilitar l'accés al gual. Malgrat els recursos presentats, ha estat desestimats, només per passar pel costat d'una tanca que limitava la circulació, sense tenir en compte les circumstàncies per accedir al gual.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

El ciutadà amb 86 anys va ser denunciat i sancionat per entrar al carrer Pi i Maragall pel carrer Major per adreçar-se al pàrquing situat al carrer Balletbó, per la qual cosa va travessar una tanca provisional amb motiu de la Fira Medieval.

El ciutadà va presentar al·legacions i recurs de reposició, al·legant que va entrar al lloc on va ser sancionat, atès que va veure a 100 m uns agents i demanar-los ajut per tal de que li facilitin el pas per anar al pàrquing. Un agent sense escoltar els motius de passar pel costat de la tanca, li va denunciar. Minuts després altres agents li van facilitar el pas per tal de que pogués arribar al seu pàrquing.

Davant la disconformitat amb la sanció, el ciutadà presenta queixa davant el Síndic.

De la documentació aportada per part de l'ajuntament, entre d'altres el informe de senyalització, talls i desviaments de circulació, es dedueix que el ciutadà va accedir-hi per la tanca número 9 del croquis aportat. Que segons el mateix informe, concretament al lloc on es va produir la denuncia, s'indica que per evitar la circulació, en el creuament de C/ Pi i Maragall amb C/ Jaume Abril i la Plaça de les Palmeres, en la seva confluència amb el Carrer Sant Isidre i Carrer Balletbó, es procedirà a

senyalitzar mitjançant tall "CORTE DE CIRCULACIÓN EXCEPTO PARKING" Carrer Pi i Maragall a l'alçada del carrer Major i carrer Escoda amb Carrer Sant Josep.

Del mateix informe es desprèn que la tanca número 9 indicava amb el senyal de sentit prohibit, amb l'horari de la fira, l'obligació de circulació a l'esquerra i un element lluminós. Només consten l'exempció del pàrquing els talls número 4 (carrer Sant Isidre amb carrer Pi i Maragall) i 10 (carrer major amb carrer Dr. Creixell)

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** municipal en el cas denunciat per les següents consideracions:

Considero incongruent que es denunciï i sancioni al ciutadà per travessar una tanca que limitava la circulació per la fira Medieval i **després se'l faciliti el pas per arribar al seu pàrquing**.

Considero que l'informe de senyalització, talls i desviaments, contempla la senyalització del tall de circulació **exceptuant pàrquing** al carrer **Pi i Maragall a l'alçada del carrer Major**, en canvi aquesta d'excepcionalitat no es contempli al senyal numero 9 del referit informe.

Considero que unes persones que tenen per finalitat arribar a un pàrquing que es troba afectada la circulació per la Fira Medieval, **s'ha d'informar i facilitar l'accés**, davant les incomoditats que pateixen per la celebració d'esdeveniments al carrer.

En aquest sentí, **no considero de justícia** i totalment incongruent i desproporcionat el fet de que es sancioni a ciutadans que pateixen limitacions en la circulació per accedir al seu pàrquing, amb el greuge que són persones de molt avançada edat que poden tenir limitacions en la seva mobilitat.

En conseqüència a l'Ajuntament els hi

- **RECOMANO** revisar d'ofici l'expedient sancionador envers el ciutadà, en el sentit de tenir en compte totes les circumstàncies dels fets així com l'informe de senyalització, amb la finalitat d'emetre amb equitat i de bona administració la corresponent resolució d'anul·lació de la sanció imposada. Conseqüentment, si ha estat abonada aquesta sanció, sigui retornada al ciutadà.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **2 de desembre de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **20 de febrer de 2020**, manifestant **NO ACEPTAR**, doncs ha indicat:

"No acceptar la recomanació formulada per la Sindicatura de Greuges municipal, en el sentit d'anul·lar la sanció imposada, per considerar que l'expedient es va tramitar correctament i que la imposició d'una sanció al senyor és ajustada a dret."

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 131 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 80 dies

3.1.3 PADRÓ I REGISTRES

Empadronament

EXP. 2019Q558

El Síndic va rebre una sol·licitud el 29 de maig de 2019, d'una ciutadana de Viladecans, pel que manifesta diverses queixes relacionades amb l'empadronament per fets o queixes presentades en dates 24 de març, 24 d'abril i 9 de novembre de 2017. A més indica que a primers de febrer de 2019 va mirar l'empadronament i que l'havien exclòs del seu domicili sense causa justificada. Que per aquest últim motiu no ha pogut exercir els seus drets de votar en les eleccions generals, municipals i europees.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, es desprèn el següent:

Consta en aquesta Sindicatura, que els fets relacionats l'any 2017, van ser analitzats amb l'expedient de queixa presentada en data 09-05-2017 amb el número 2017Q495, que va ser resolt en data 31-05-2017 i que se li va notificar al seu correu electrònic.

En relació amb els fets esmentats del present any 2019, no consta que hagi presentat instància davant l'Ajuntament de Viladecans, amb la finalitat que aquest li doni resposta a la seva problemàtica.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC DESESTIMAR** la queixa plantejada per la ciutadana, per manca d'actuació prèvia davant l'Ajuntament de Viladecans.

Aquesta resolució va ser lliurada a la ciutadana el **3 de juny de 2019**, sense cap tràmit davant l'Ajuntament de Viladecans.

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut:5 dies

Manca d'empadronament

EXP. 2019Q561

El Síndic va rebre una sol·licitud el 5 de juny de 2019, d'uns ciutadans de Viladecans, pel que manifesten que manca resposta a la sol·licitud d'empadronament. Aquesta manca d'empadronament perjudica en la presentació d'atenció en la sanitat pública, tenint en compte que la ciutadana està embarassada.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

El ciutadà va presentar una instància en data 8 d'abril de 2019, sol·licitat l'empadronament, el qual se'l va negar quan es van presentar en data 28-03-2019, argumentant que no coincidia el propietari amb el llogater.

Davant la negativa i la manca de resposta, el ciutadà presenta queixa davant el Síndic per la manca d'empadronament i els perjudicis que els ocasiona per aquest acte administratiu.

Com a conseqüència de les actuacions del Síndic, l'ajuntament ha donat d'alta al ciutadà i a la seva companya, en data 09-07-2019.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC HI HA MEDIACIÓ** en la queixa plantejada pel ciutadà, atès que s'ha procedit a l'empadronament en el tràmit de la queixa.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **25 de setembre de 2019**, sense tenir que rebre resposta de l'Ajuntament per no haver recomanació.

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut: 112 dies

3.1.4 RESPONSABILITAT PATRIMONIAL

Demora obres clavegueram

EXP. 2019Q551

El Síndic va rebre una sol·licitud el 4 de març de 2019, d'un ciutadà de Viladecans, pel que manifesta la seva disconformitat amb la desestimació de la reclamació de responsabilitat patrimonial pels perjudicis en la tardança en l'execució de les obres d'escomesa al clavegueram, els quals es van realitzar el 18-01-2018, quan el pagament de la llicència es va realitzar el 21-11-2017 i tenint en compte que l'ajuntament disposa d'un termini de 15 dies per executar els treballs després d'haver abonat les taxes.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

El ciutadà va demanar mitjançant instància en data **9/10/2017**, sol·licitud d'una nova escomesa d'un habitatge.

L'ajuntament va emetre liquidacions en data **21/11/2017** de la taxa per executar l'escomesa i la taxa d'obres majors, que el ciutadà va abonar el mateix dia.

L'ajuntament va emetre resolució i notificació en data **18/01/2018**, de la resolució d'autorització de l'execució de les obres d'escomesa de la finca, en el que es comunica que un cop acreditat el pagament de les taxes, es procedirà en el termini de quinze dies a l'execució de les obres per part de l'empresa adjudicatària del contracte de manteniment del clavegueram.

El ciutadà abans de rebre la notificació d'autorització de l'execució de les obres i després d'haver abonat les taxes, presenta instàncies queixant-se del retard en executar les obres, tenint en compte que el pagament es va realitzar el 21/11/2017 i l'ajuntament disposa de quinze dies per executar les obres després d'haver abonat les taxes corresponents.

En març de 2018, el ciutadà presenta reclamació de responsabilitat patrimonial pels perjudicis soferts en la prolongació del lloguer per haver executat les obres en data **15/01/2018**, havent pagat en data 21/11/2017, per tant, excedeix en el termini de 15 dies per executar les obres després del pagament de les taxes.

L'ajuntament admet a tràmit la reclamació de responsabilitat patrimonial però, mitjançant resolució desestima la reclamació, amb l'argument jurídic de que la decisió de la realització d'unes determinades obres requereix d'un acte administratiu previ, o si es prefereix, ineludible, com és el dictat d'una resolució adoptada per l'autoritat competent a l'efecte; resolució que alhora ve precedida per la instrucció del corresponent expedient administratiu, que ha de ser motivada i que no pot ser substituïda per cap altre actuació, en aquest cas per una liquidació la qual en sí mateixa un acte administratiu (circumstància que no es nega), però que en cap cas pot substituir el de la decisió d'execució de l'obra.

Fonaments jurídics

L'article 106.2 de la CE: "Els particulars, en els termes establerts per la llei, tindran dret a ser indemnitzats per tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, llevat dels casos de força major, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics."

L'article 81 de la Llei 26/2010: "Els ciutadans tenen dret, en els termes que estableixen la legislació bàsica, aquesta llei i la normativa de desenvolupament, a ser indemnitzats per les administracions públiques de Catalunya de tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que els ciutadans tinguin el deure jurídic de suportar d'acord amb la llei"

Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

L'article 12 de la vigent ordenança municipal d'ús de la xarxa de clavegueram (BOP de 07/07/89) disposa textualment que:

"1. L'Ajuntament construirà els claveguerons en el trajecte comprès entre l'embornal públic i la façana de la finca i procedirà a la reposició del paviment tot això a càrrec del propietari i d'acord amb el quadre de preus unitaris aprovat per la Corporació en aquell temps vigent.

2. Les obres donaran començament dins dels quinze dies següents al de la justificació d'haver-se efectuat els ingressos previstos en les ordenances fiscals pels drets de llicència i com a dipòsit del cost de l'obra."

L'article 39. Efectes de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableix que:

"1. Els actes de les administracions públiques subjectes al dret administratiu es presumeixen vàlids i produeixen efectes des de la data en què es dictin, llevat que aquests disposin una altra cosa."

En aquest sentit els actes administratius poden subordinar el començament de la seva eficàcia a un moment posterior determinat (terme inicial) o a la concurrència d'un esdeveniment futur i incert (condició suspensiva), sempre que això no resulti contrari al contingut propi de l'acte.

L'article 97 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableix que:

1. Les Administracions Públiques no iniciaran cap actuació material d'execució de resolucions que limiti drets dels particulars sense que prèviament hagi estat adoptada la resolució que li serveixi de fonament jurídic."

Per tant, en aquest cas s'ha de considerar que primerament ha d'haver un acte administratiu resolutori d'autorització de les obres, el qual estableix les taxes a abonar i aquest acte resolutori autoritza a l'emissió de les liquidacions. L'eficàcia d'aquesta autorització d'obres està condicionada a l'abonament de les taxes corresponents i un cop abonades, l'ajuntament disposa de 15 dies per executar les obres autoritzades.

Per tant, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE**, en el sentit de que al ciutadà li van lliurar les liquidacions pel pagament d'unes taxes abans dictar resolució per part de l'òrgan competent. És a dir, el ciutadà va abonar quasi dos mesos abans de dictar la resolució, tenint en compte que aquestes liquidacions requereixen una resolució que les autoritzi.

Si be és cert, que l'ordenança indica que les obres seran executades dins dels quinze dies següents al de la justificació d'haver-se efectuat els ingressos, i que no es poden executar les obres sense una resolució que les autoritzi, condicionada al pagament de les taxes.

Malgrat això, qualsevol pot considerar que quan l'ajuntament ha emès liquidacions d'unes taxes, es pressuposa que l'ajuntament ha complert tots els tràmits administratius i resolutoris previs.

En aquest sentit considero que aquesta irregularitat en la emissió de les liquidacions de les taxes abans de la resolució, són un funcionament anormal i no poden anar en contra del ciutadà, per tant considero que l'ajuntament ha de complir allò que diu l'ordenança en el seu article l'article 12.2 conforme "*Les obres donaran començament dins dels quinze dies següents al de la justificació d'haver-se efectuat els ingressos previstos en les ordenances fiscals [...]*" Per tant, l'ajuntament tenia de termini, segons l'ordenança, fins el 06/12/2017 per executar les obres i no es van executar fins el 15/01/2018, el que suposa un endarreriment de 40 dies.

Per tant, es pot considerar que el ciutadà ha sofert una lesió com a conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, amb la conseqüent indemnització pels danys soferts.

En conseqüència a l'Ajuntament se'l

- **RECORDA** el compliment de la normativa, per tal de que siguin executades les resolucions després de dictar-les, be siguin liquidacions i/o obres.
- **RECOMANA** revisar l'expedient de reclamació de responsabilitat patrimonial instat pel ciutadà, per haver existit un funcionament anormal de l'administració en la emissió de les liquidacions de les taxes abans de la resolució, la qual cosa comporta un incompliment per part de l'ajuntament a executar les obres en 15 dies després d'acreditar l'abonament, d'acord a l'establir a l'ordenança municipal.
- **SUGGEREIX** revisar els protocols d'emissió de les liquidacions de les taxes, amb la finalitat de que siguin emeses una vegada s'hagi dictat la resolució d'autorització corresponent i no abans.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **15 de juliol de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **23 d'octubre de 2019**, manifestant **ACEPTAR PARCIALMENT**, doncs ha indicat:

"FAVORABLEMENT respecte del recordatori del compliment de la normativa

DESFAVORABLEMENT respecte de la recomanació de revisió de l'expedient de responsabilitat patrimonial, tota vegada que l'article 12 de l'Ordenança s'ha d'interpretar necessàriament a l'àmbit

de l'ordenament jurídic general, i no pot quedar en contradicció amb altres preceptes de rang superior.

La decisió de la realització d'unes determinades obres requereix d'un acte administratiu previ, d'una resolució adoptada per l'autoritat competent a l'efecte; resolució que alhora ve precedida per la instrucció del corresponent expedient administratiu, que ha de ser motivada i que no pot ser substituïda per cap altre actuació. En aquest sentit doncs, el termini de quinze dies a que fa referència l'article 12 de la transcrita ordenança municipal, caldrà tenir-lo en compte a partir del moment en que s'hagi dictat la corresponent resolució administrativa que autoritzi les obres en qüestió. Així, si quan es dicta la resolució les taxes no s'ha abonat, el termini comptarà des del moment en que s'abonin; i si com en el cas, s'abonen amb anterioritat al moment del dictat d'aquella resolució, la iniciació del termini coincidirà amb la data d'aquella.

Una interpretació del precepte contrària a que en aquest moment es realitza suposaria substituir la decisió o resolució administrativa, per la del particular, en mans del qual quedaria a la pràctica, la resolució de realització de les obres i el seu moment d'inici.

Per això, tenint en compte que en el cas objecte de la present reclamació, la resolució administrativa per la que s'acordava iniciar les obres és de data 18/01/2018 i que la iniciació efectiva d'aquelles va ser pràcticament simultània (el Departament d'Espai Públic ha informat que l'empresa encarregada tenia programada la iniciació pels dies 15 i 16 de gener), és clar que s'ha acomplert el termini previst a l'ordenança i per tant, que no s'escau d'acceptar la reclamació instada.

FAVORABLEMENT respecte al Suggeriment de revisar els protocols d'emissió de les liquidacions de les taxes, però en el sentit de clarificar que el termini de 15 dies per inici de les obres es farà previ pagament de la taxa i tramitació de l'expedient d'obres oportú."

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 133 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 100 dies

3.1.5 ALTRES

Exclusió proves selectives

EXP. 2019Q557

El Síndic va rebre una sol·licitud el 29 de maig de 2019, d'un ciutadà, relacionat a l'exclusió de la **llista provisional** de les persones admeses i excloses de la convocatòria per a la cobertura definitiva de set places d'agent del cos de la policia local de l'escala d'administració especial, sotescales serveis especials, classe policia local i categoria d'agent de l'escala bàsica, subgrup C2, que resten vacants a la plantilla de personal funcionari de l'Ajuntament de Viladecans i corresponent a l'oferta pública d'ocupació de l'exercici 2018, mitjançant concurs oposició torn lliure.

En l'estudi de la informació i documentació analitzada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, es desprèn el següent:

La queixa presentada per correu electrònic, ha estat adreçada tant al departament de RRHH com a aquesta institució.

Examinada la documentació de la convocatòria així com la **llista provisional** de les persones admeses i excloses de data 28-05-2019, es desprèn que la via administrativa encara està oberta, atès que pot presentar reclamació per escrit (instància) en el termini de **deu dies** des de la data de publicació de la resolució de la llista provisional de conformitat amb l'apartat **SEGON** de l'edict de resolució.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC DESESTIMAR** la queixa plantejada pel ciutadà, per restar oberta la via administrativa.

Aquesta resolució va ser lliurada al ciutadà el **3 de juny de 2019**, sense cap tràmit davant l'Ajuntament de Viladecans.

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut:5 dies

3.2 ORDENACIÓ DEL TERRITORI

3.2.1 OBRES / DISCIPLINA URBANISTICA

Retard tràmits caiguda paret pluvial edifici confrontant

EXP. 2019Q563

El Síndic va rebre una sol·licitud el 20 de juny de 2019 d'una ciutadana, pel que manifesta la seva queixa pel retard en els tràmits de la caiguda de la paret pluvial de la casa veïna al habitatge on viu del carrer Fiveller, 23.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va admetre a tràmit la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

La ciutadana que resideix en un habitatge on ha caigut part d'un envà pluvial de l'edifici del costat en la nit de 7 de juny de 2019.

Davant la consideració que ha existit un retard en els tràmits i les actuacions, la qual cosa provoca no poder ocupar l'habitatge afectat, presenta queixa davant el Síndic en data 20 de juny de 2019.

De la resposta obtinguda de l'ajuntament, en el tràmit de la queixa, personal de l'ajuntament tant tècnic com policia local va actuar la mateixa nit, indicant que degut al despreniment i les runes acumulades, l'habitatge afectat no disposa de les suficient condicions de seguretat, per tant no pot ser habitat.

En els dies posterior hàbils, els tècnics municipals van realitzar inspeccions i van emetre un informe que van remetre a l'administrador de la comunitat de propietaris causant de la caiguda de l'envà pluvial, per tal d'agilitzar les actuacions. Dies després es notifiquen ambdues parts la incoació d'expedient de disciplina urbanística, amb les actuacions que s'ha de realitzar i els requisits tècnics i administratius que ha de complir per executar-les.

Un mes després el tècnic de la comunitat i el municipal realitzen una visita conjunta. S'inicien les actuacions una setmana després.

L'ajuntament considera que les actuacions municipals ha estat correctes, s'ha fet un seguiment per tal de que la comunitat actués abans possible. Els perjudicis de l'envà hagi causat a la propietat i residents de l'habitatge afectat ha de ser reclamat per altres vies

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC NO HI HA GREUGE** municipal en el cas denunciat per haver acreditat cap incompliment en l'actuació municipal.

Considero que les actuacions municipals en aquest cas ha estat correctes i adequades per garantir la seguretat de les persones.

Comparteixo les consideracions de l'ajuntament, en el sentit que els perjudicis que ha patit la propietat i residents de l'habitatge que no ha pogut ser ocupat, per seguretat, ha de ser reclamada per altres vies alienes a l'ajuntament.

En aquest sentit, considero que les companyies d'assegurances d'ambdues parts, causant i afectat, haurien d'intervenir per rescabalar els danys i perjudicis soferts.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **19 de novembre de 2019**, sense tenir que rebre resposta de l'Ajuntament per no haver recomanació.

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut: 152 dies

3.2.2 SOROLL

Molèsties de soroll. Bar

EXP. 2019Q549

El Síndic va rebre una sol·licitud el 31 de gener de 2019, d'un ciutadà de Viladecans, pel que manifesta que malgrat l'expedient obert per molèsties de soroll com a conseqüència d'instàncies presentades des de gener de 2017, encara no ha estat resoltes les causes de les molèsties, com són les persianes quan s'obren i es tanquen, així com el soroll ambient amb crits, moviment de taules, cadires i la televisió, que afecta especialment als pisos imminentment per sobre del bar.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

El ciutadà va denunciar molèsties per soroll en data 17-01-2017, pel que l'ajuntament va obrir l'expedient corresponent.

En el tràmit de l'expedient, l'ajuntament ha realitzat diverses proves de sonometria fins que a la darrera realitzada en data 03-07-2018 es va concloure que no es pot determinar que l'activitat provoqui immissió acústica en l'habitatge afectat, com a conseqüència de les mesures correctores realitzades pel titular de l'activitat.

Malgrat aquesta notificació de la darrera prova de sonometria que ha estat resolta la problemàtica de soroll, el ciutadà va presentar una nova instància en octubre de 2018. Que l'ajuntament va respondre que només podia utilitzar les ballestes instal·lades.

L'ajuntament davant la queixa del ciutadà presentada al Síndic, ha emès un informe indicant que el soroll pel tancament de les persianes o pel moviment de taules i cadires ha quedat resolta a nivell d'instal·lació. Atès que s'ha comprovat la correcta implementació de les mesures correctores pel titular de l'activitat. Per tant, es desestima, la realització d'una nova sonometria d'ofici perquè no pot aportar cap informació rellevant per a la denúncia. Que en tot cas pot produir-se una gestió incorrecta en algun moment puntual, cas de produir-se pot sol·licitar la presència de la policia local.

Per tant, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **NO HI HA GREUGE**, en el procediment de l'expedient de denuncia per molèsties d'una activitat de bar tramitat per l'ajuntament, arran de la denuncia del ciutadà. Per tant, no ha quedat acreditat cap incompliment per part de l'ajuntament.

L'ajuntament en el tràmit de l'expedient ha realitzat diverses proves sonomètriques, primer per comprovar les molèsties denunciades pel soroll, i d'altres de comprovació de les mesures correctores implementades pel titular de l'activitat, fins que aquestes acrediten la seva eficàcia.

Malgrat això, considero excessiu el termini del tràmit de l'expedient, atès que la primera instància de denuncia va ser en gener de 2017 i la darrera prova sonomètrica que va verificar la manca immissió acústica en l'habitatge afectat per part de l'activitat de bar va ser al juliol de 2018. És a dir 18 mesos.

En conseqüència a l'Ajuntament se'l

- **SUGGEREIX** revisar els protocols d'actuació i els terminis del procediment, amb la finalitat d'evitar una dilatació dels expedients de denúncies per soroll, atès que és una problemàtica que pot afectar a la salut.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **3 de juliol de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **16 de juliol de 2019**, manifestant **ACEPTAR**, doncs ha indicat:

"I 'ACCEPTACIÓ d'aquest suggeriment, de revisar els protocols d'actuació i els terminis del procediment, amb la finalitat d'evitar una dilatació dels expedients de denúncies per soroll, atès que és un problemàtica que pot afectar a la salut."

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 153 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 13 dies

3.3 SERVEIS A LES PERSONES

3.3.1 HABITATGE

Habitatge

EXP 2019Q567

El Síndic va rebre una sol·licitud el 22 de juliol de 2019, d'un ciutadà de Viladecans, pel que manifesta que el 17 de setembre de 2019, té previst un alçament de l'habitatge on viuen 7 persones. Que malgrat tenir una resolució favorable de la Mesa de Valoració per situacions d'emergències econòmiques i socials de Catalunya de data 08-03-2017, no ha obtingut una solució urgent per no quedar-se al carrer. Pel que demanen urgentment algun habitatge on poder viure la unitat familiar, on hi ha menors i persones amb problemes de salut.

En l'estudi del contingut dels fets relatats, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, significant que al tancament de l'any de l'informe, aquest expedient encara està **EN TRÀMIT** per a la seva resolució.

Des de la presentació de la queixa i fins fi de l'any (en tràmit) ha transcorregut: 162 dies

3.3.2 SALUT I BENESTAR

Manca de resposta queixes PODIUM

EXP 2019Q571

El Síndic va rebre una sol·licitud el 25 de setembre de 2019, d'una ciutadana de Viladecans, pel que manifesta que no ha rebut resposta a les sol·licituds d'informació, queixa i suggeriments, realitzat a les instal·lacions de PODIUM.

En l'estudi del contingut dels fets relatats, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, significant que al tancament de l'any de l'informe, aquest expedient encara està **EN TRÀMIT** per a la seva resolució.

Des de la presentació de la queixa i fins fi de l'any (en tràmit) ha transcorregut: 97 dies

Serveis socials. Subvenció lloguer

EXP 2019Q572

El Síndic va rebre una sol·licitud el 15 d'octubre de 2019, d'un ciutadà de Viladecans, pel que manifesta que la omissió de actuació per part dels serveis socials de l'ajuntament, l'ha provocat unes despeses innecessàries i no ha pogut accedir als ajuts econòmics pel lloguer que va sol·licitar el 31-05-2018.

En l'estudi del contingut dels fets relatats, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, significant que al tancament de l'any de l'informe, aquest expedient encara està **EN TRÀMIT** per a la seva resolució.

Des de la presentació de la queixa i fins fi de l'any (en tràmit) ha transcorregut: 78 dies

3.4 VIA PÚBLICA

3.4.1 LLICÈNCIES

Llicència reserva estacionament discapacitat

EXP. 2017Q503

El Síndic va rebre una sol·licitud el 30 d'octubre de 2017, d'un ciutadà de Viladecans, pel que manifesta que des de que va presentar la instància el 20 de gener de 2017, sol·licitant la reserva d'estacionament per a persones amb discapacitat, encara no ha rebut resposta. Aquesta situació li perjudica en la vida quotidiana atès que necessita el vehicle, degut a la mobilitat reduïda que pateix.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

El ciutadà va presentar una instància en gener de 2017, sol·licitant una reserva especial d'estacionament de plaça d'aparcament a la via pública, atès que anteriorment havia tingut una concedida i li havien retirat sense haver variat la seva situació física que va servir per concedir-la inicialment.

Davant la manca de resposta, el ciutadà va presentar una queixa al Síndic en octubre de 2017 per manca de resposta.

En el tràmit de la queixa, en febrer de 2018 el ciutadà va rebre la proposta de resolució desestimatòria. Contra aquesta, va presentar al·legacions el mateix mes de febrer, aportant més documentació.

La Comissió de valoració es va reunir en data 4 d'octubre de 2018 amb la proposta de desestimar la sol·licitud presentada pel ciutadà.

En data 19 de desembre de 2018, s'emet informe jurídic al respecte de la valoració de la Comissió, pel que el criteri es denegar la sol·licitud presentada pel ciutadà, atès que no ha variat les circumstàncies que varen motivar la revocació de la llicència de reserva d'aparcament concedida en el seu dia. Que segons l'informe emès pel tècnic de mobilitat, a menys de 150 metres del seu domicili, existeixen dues reserves de zones de càrrega i descàrrega, les quals poden ser utilitzades per estacionar el seu vehicle.

Per tot això, faig les següents consideracions

Considero que ha existit una dilatació excessiva en el temps per atorgar o no una sol·licitud de reserva especial d'aparcament. Doncs des de que va presentar la instància inicial en gener de 2017 i l'informe jurídic aportat de desembre de 2018, doncs no em consta i no s'ha aportat la notificació al ciutadà de la resolució del recurs presentat. ha passat 2 anys.

En aquest sentit, haver trigat 2 anys en emetre una resolució a una sol·licitud de reserva especial d'aparcament, ha deixat en evidència, en aquest cas, un deficient funcionament en la gestió d'aquestes sol·licituds i la possible vulneració de drets, en especial a la protecció dels col·lectius i ciutadans més vulnerables contemplat a l'article IV de la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, com també l'article 26 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea.

Per tant, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** en el cas denunciat pel ciutadà, atès que no s'ha acreditat cap circumstància que justifiqui la dilatació en el temps de 2 anys per resoldre la sol·licitud de reserva especial d'aparcament.

Per la qual cosa a l'Ajuntament se'l

- **RECOMANA** revisar el protocol d'actuació per atendre les sol·licituds de reserva especial d'aparcament en un termini inferior als tres mesos. Atès que una dilatació injustificada pot vulnerar greus drets a persones especialment protegides a la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat i a la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **20 de febrer de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **21 de març de 2019**, manifestant **ACEPTAR**, doncs ha indicat:

“ACCEPTACIÓ d'aquesta recomanació per tal de revisar el protocol d'actuació per atendre les sol·licituds de reserva especial d'aparcament per a persones amb diversitat funcional, de forma que les comissions que ha de precedir a la seva valoració no es dilatin injustificadament en el temps evitant així la vulneració de drets dels ciutadans afectats.”

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 478 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 29 dies

3.4.2 MANTENIMENT

Taxa reparació escomesa

EXP 2018Q517

El Síndic va rebre una sol·licitud el 13 de febrer de 2018, d'un ciutadà de Viladecans, pel que manifesta la disconformitat amb la resolució rebuda en la reclamació de la taxa que li van cobrar per la reparació de l'escomesa, atès que les connexions que van provocar la problemàtica van ser executades per l'empresa que va realitzar les obres d'urbanització del carrer del Sol i aquestes van ser encarregades per l'ajuntament. En aquest sentit l'informe tècnic municipal ho manifesta clarament que les reparacions amb pedaços de tub al tram exterior de l'escomesa poden ser les causants dels problemes que van originar la necessitat de substitució de l'escomesa.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

El ciutadà davant unes filtracions d'aigua que sorgien dins del local comercial i que després de cridar a l'empresa especialitzada, amb la càmera detecta l'obturació de la xarxa de sanejament a l'espai públic, demana en data 21-11-2013 a l'ajuntament la reparació del clavegueram.

L'ajuntament aprova les obres que ha de realitzar l'empresa adjudicatària Societat General d'Aigües de Barcelona per un import de 2.055,06 €.

El ciutadà, malgrat la disconformitat amb el pagament, paga la taxa en data 14-04-2014 de l'expedient número ESC20140009, per tal de que s'executin les obres. Una vegada oberta la via pública, realitza unes fotografies de l'estat en que es troben les connexions i l'empresa realitza la reparació.

Davant l'estat en que es trobaven les canonades, presenta una instància a l'ajuntament demanant que es retorni la taxa abonada, atès que considera que l'ajuntament és el responsable de la referida connexió, per ser el promotor de les obres d'urbanització de la zona de vianants que van realitzar les connexions de clavegueram.

Segons l'ajuntament manifesta que durant l'execució de les obres s'observen diverses reparacions de la escomesa però no es pot determinar l'existència de vicis ocults en la realització de les obres d'urbanització de la zona de vianants del Carrer del Sol. Què el tram on s'ha executat la reparació és un tram privat, d'acord amb l'article 15 de l'ordenança municipal, on el propietari és el responsable del seu manteniment i reparació.

Que l'escomesa estava connectada al que l'ordenança defineix com un clavegueró longitudinal, on diversos edificis estan connectats per realitzar una única connexió al clavegueram municipal i que els danys observats no es troben en aquest tram sinó al tram exclusiu del reclamant.

Que unes reparacions amb pedaços de tub al tram exterior de l'escomesa privada de l'edifici, poden ser les causants dels problemes que van originar la necessitat de substitució de l'escomesa.

La reparació realitzada ha estat la connexió directa al clavegueram municipal.

Les obres d'urbanització van finalitzar el 29-06-1999, l'acta d'ocupació es va signar el 19-07-1999, el certificat final d'obres es va emetre el 6-9-1999 i la recepció definitiva es va signar en data 26-11-2001.

La xarxa executada en el projecte d'urbanització a la zona en qüestió va ser del clavegueram de pluvials i de residuals.

Consideracions prèvies

Per una banda tenim una urbanització del carrer, que es desconeix l'any d'execució, en el que es van realitzar unes obres d'urbanització per convertir el vial en zona de vianants, que l'Ajuntament de Viladecans va actuar com a promotor d'aquesta millora a l'espai públic.

Que per motius de filtracions es descobreix a la via pública una escomesa privada mal executada amb pedaços de tub, que d'acord amb l'informe tècnic municipal poden ser la causa dels problemes que ha originat els problemes.

Es presumeix que aquesta connexió es va executar en les obres d'urbanització del carrer. Atès que posterior a aquesta obra no s'acredita s'hagi realitzat cap reparació posterior en aquesta zona, ni per part de l'ajuntament ni per part del ciutadà.

En aquest sentit quan en una obra es cometen errors, les conseqüències d'aquests no apareixen gens més acabar l'obra, sinó que per contra, solen aparèixer al cap d'uns anys i en ocasions fins a gairebé una dècada després.

Per això es denominen Vicis Ocults ja que no els podem detectar a simple vista.

La Responsabilitat dels Vicis Ocults s'esbrina una vegada que hàgim la causa que ho origina, És a dir una vegada tenim la resposta a la següent pregunta: Qui va cometre un error d'execució en l'obra ?

Ja que les persones que van cometre aquest error són les responsables en l'actualitat d'aquests Vicis Ocults que ens apareixen, per la qual cosa els responsables seran alguns dels agents intervinents en l'obra.

Encara que en ocasions no és possible individualitzar la responsabilitat, és a dir no quedant clar en quin grau és responsable cada agent intervinent, per la qual cosa en aquests casos es pot demanar la responsabilitat solidària i subsidiària .

L'article 244 Responsabilitat per vicis ocults de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la qual es traslladen a l'ordenament jurídic espanyol les Directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, estableix que "1. Si l'obra s'arruïna o sofreix deterioracions greus incompatibles amb la seva funció amb posterioritat a l'expiració del termini de garantia per vicis ocults de la construcció, a causa d'incompliment del contracte per part del contractista, respondrà aquest dels danys i perjudicis que es produeixin o es manifestin durant un termini de quinze anys a explicar des de la recepció [...]

3. Transcorregut el termini de quinze anys establert al primer apartat d'aquest article, sense que s'hagi manifestat cap dany o perjudici, quedarà totalment extingida qualsevol responsabilitat del contractista."

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC que HI HA GREUGE**, en base a les següents consideracions:

Tenint en compte l'informe tècnic de data 20-06-2017 en el que es determina entre d'altres, "[...] *que unes reparacions amb pedaços de tub al tram exterior de l'escomesa privada de l'edifici, com es pot veure a les fotos de l'informe de connexió adjunt [...], poden ser les causants dels problemes que van originar la necessitat de substitució de l'escomesa*. Per tant, al ciutadà no se'l pot fer responsable de l'estat d'una escomesa mal executada per altre aliè a ell, malgrat que aquesta es trobi en el tram privat.

És a dir, una obra l'urbanització del carrer, a la que es va executar la xarxa de clavegueram de pluvials i de residuals i que l'Ajuntament de Viladecans n'era el promotor. Que les obres executades i

recepcionades estaven dins *del termini de garantia per vicis ocults de la construcció* de responsabilitat per vicis ocults, en el moment que el ciutadà va presentar una instància quan va detectar les anomalies al clavegueram.

En aquest sentit, d'acord amb la normativa vigent, indica que el contractista *“respondrà aquest dels danys i perjudicis que es produeixin o es manifestin durant un termini de quinze anys a explicar des de la recepció”* i aquesta recepció definitiva es va efectuar en data **26-11-2001**. Per tant, aquest termini de responsabilitat per vicis ocults va finalitzar el 26-11-2016 i el ciutadà va presentar la primera instància per haver detectat anomalies en el clavegueram en data **21-11-2013**, és a dir, dins del termini dels quinze anys de responsabilitat per vicis ocults.

En conseqüència a l'Ajuntament se'l

- **RECOMANA** anular la taxa de Drets per llicència de connexió de clavegueram de l'expedient ESC20140009 per import de 2.055,06 €, per considerar-la improcedent, atès que la reparació s'ha produït sobre un error en l'execució de les obres d'urbanització del qual estan dins del termini de responsabilitat per vicis ocults del contractista que va executar les referides obres.
- **RECOMANA també** retornar la quantitat abona de 2.055,06 € en data 14-04-2014 amb els interessos de demora corresponents.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **10 d'abril de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **13 de maig de 2019**, manifestant **NO ACEPTAR**, doncs ha indicat:

“NO ACCEPTACIÓ d'aquestes recomanacions, d'anul·lar la taxa de drets per llicència de connexió de clavegueram per import de 2.055,06€ i retornar l'esmentada quantitat amb els interessos de demora corresponents.”

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 421 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 33 dies

Filtracions canaló passatge

EXP 2018Q543

El Síndic va rebre una sol·licitud el 4 de desembre de 2018, d'una ciutadana de Viladecans, en representació de la comunitat de propietaris, pel que manifesta que no l'han donat resposta a dues instàncies del que plantegen una problemàtica i danys per unes filtracions que són produïdes per un canaló de recollides d'aigües al passatge de Largo Caballero.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

La ciutadana en representació de la comunitat del pàrking presenta dues instàncies a l'ajuntament, una en el mes d'abril i l'altre a l'octubre de 2018, posant en coneixement amb fotografies i amb escrit de la companyia d'assegurances que pateixen unes filtracions i danys en el sostre del pàrking per una canal de recollida d'aigües a la via pública.

Davant la manca de resposta, presenta queixa davant el Síndic en desembre de 2018.

La ciutadana rep una resposta després de la presentació de la queixa a la Sindicatura on l'ajuntament informa que netegen periòdicament la canal indicada.

L'ajuntament dona resposta al Síndic en juny de 2019, conforme van mantenir una reunió amb la ciutadana en febrer de 2019, que en març la brigada municipal d'obres va actuar a la canal i van fer unes proves amb l'abocament d'aigua sense cap filtració, per tant l'ajuntament dona per solucionat el problema.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA MEDIACIÓ** en el cas denunciat, per haver actuat l'ajuntament, durant el tràmit de l'expedient, en el canaló on s'indicava

que podia ocasionar les filtracions al pàrking, haver fet comprovacions després de les actuacions i no s'ha detectat cap filtració.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **18 de setembre de 2019**, sense tenir que rebre resposta de l'Ajuntament per no haver recomanat.

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut: 288 dies

3.4.3 TRÀNSIT

OFICI . Utilització de reductors de velocitat

EXP. 2017O501

Aquesta Sindicatura ha obert d'**Ofici** en data 16 d'octubre de 2017, expedient relacionat amb **la utilització dels reductors de velocitat**, motivat per l'estat de conservació i possible perill per la circulació dels vehicles i de les persones.

De conformitat amb el **dossier tècnic de seguretat viària** emès pel Servei Català de Trànsit de la Generalitat de Catalunya l'any 2014, dins del Pla estratègic de seguretat viària 2014-2020, en compliment de la resolució 483/X del Parlament de Catalunya, de la Comissió de Territori i Sostenibilitat de data 19-01-2014, es desprèn que les **dues normes existents**, la circular 02/05 sobre condicions d'implantació d'elements reductors de la velocitat en travesseres urbanes de la xarxa viària de la Generalitat de Catalunya; i posteriorment, l'any 2009, el Ministeri de Foment va aprovar l'ordre FOM/30503/2008, la qual conté la instrucció tècnica per a la instal·lació de reductors de velocitat i bandes transversals d'alerta a vies de la Xarxa de Carreteres de l'Estat, només tenen el seu àmbit d'aplicació a les travesseres de les xarxes de carreteres.

Per això, l'objectiu del **dossier tècnic** és l'establiment de criteris de disseny i d'implantació dels diferents elements reductor de velocitat més comunament emprats a Catalunya. És a dir, l'àmbit d'aplicació és l'àmbit urbà, bé siguin zones classificades com a sòl urbà, zones amb presència d'edificacions consolidades o zones periurbanes. En d'altres paraules, únicament es tracten zones amb presència de vianants i amb limitació de velocitat igual o inferior als 50 km.

El **dossier tècnic** fixa una anàlisi dels diferents tipus de reductors (passos de vianants de ressalt, esqueses d'ase, coixins berlinesos i bandes prefabricades) en **zones de sòl urbà, zones amb presència d'edificacions consolidades o zones periurbanes**, i determina l'establiment de criteris de disseny i d'implantació d'aquests elements.

En aquest sentit, el dossier tècnic, estableix uns criteris per la seva eficàcia:

1. Els elements reductors de velocitat **estaran entre ells un mínim de 30 metres** i un màxim de 200 mt, en funció de la velocitat que es vol assegurar.
2. La moderació s'ha d'aconseguir prioritàriament a través d'elements de gestió i de disseny de la via, els quals ha de transmetre la percepció adequada als conductors sobre quina és la velocitat apropiada de circulació.
3. Els elements reductors de velocitat és la més intrusiva i la que comporta majors inconvenients als usuaris de la via i l'entorn. Per tant, cal entendre aquests elements com **una opció no prioritària**, optant sempre que sigui possible per una redefinició global de la via.

Tanmateix estableix unes condicions d'implantació de la via:

Els passos de vianants de ressalt:

1. Condicions **d'implantació** de la via
 - Són especialment adequats en vies de velocitat **30km/h i 50 km/h**.

- Poden instal·lar-se a vies de la xarxa 20 km/h sempre i quan la via no sigui plataforma única o carrer residencial (senyal S-28)
 - Es recomana evitar les proximitats a centres sanitaris i trams habitualment utilitzats pels vehicles de serveis d'emergències o transports especials.
 - **No podran instal·lar-se** aquests elements en els següents casos:
 - Als ponts o túnels o altres obres de fabrica singulars, i en els 25 m anteriors o posteriors
 - Als primers 50 m de l'inici d'una travessera si no disposa de porta d'entrada.
 - Als trams de travesseres amb un pendent superior al 5%
 - A trams de travesseres on existeixin més de 2 carrils de circulació, excepte si existeix mitjana no franquejable de separació de sentits.
2. Tindran una **geometria** de secció transversal trapezoïdal amb les següents dimensions:
- Alçada 10 cm +/- 1 cm
 - Longitud de la zona elevada entre 4 y 6 metres
 - Longitud de les rampes serà en funció de la velocitat màxima
 - 30 km/h longitud 1,00 mt, amb pendent de 10%
 - 40 km/h longitud 1,50 mt, amb pendent de 6,67%
 - 50 km/h longitud 2,00 mt, amb pendent de 5%
3. La **senyalització vertical** serà la següent:
- Senyal P-15a (ressalt) a **25 mt.** abans, en els dos marges i per cada sentit de circulació.
 - A més en els passos de vianants de ressalt el senyal P-15a s'acompanyarà d'un panel complementari S-860 amb la menció "pas elevat"
 - Immediatament abans del pas de vianants, s'ubicarà el senyal S-13 (pas de vianants) amb el mateix panel complementari esmentat.

Bandes prefabricades

1. Condicions **d'implantació** de la via
- Són especialment adequats en vies de velocitat **10, 20 i 30km/h.**
 - No son recomanables a les travesseres. I les mateixes indicacions que en els passos de vianants de ressalt.
2. Generen problemes de soroll a l'entorn. Requereixen un elevat grau de control i manteniment. Afecten la comoditat dels ciclistes
3. Tindran una **geometria** de secció transversal d'una longitud de 60 cm i una alçada menor o igual a 3 cm.
4. La **senyalització vertical** serà la següent:
- Senyal P-15a (ressalt) a **25 mt.** abans, en els dos marges i per cada sentit de circulació.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que la majoria dels reductors de velocitat no compleixen els criteris tècnics establerts.

Els reductors de velocitats per ressalt comprovats, el 75% en les vies de 30 km/h no compleix la pendent del 10%, i quasi el 70% no està degudament senyalitzat.

Les bandes prefabricades generen problemes i molèsties de soroll a l'entorn i requereixen un grau elevat de manteniment i reposició, que en alguns casos no compleixen la finalitat, atès que queden despresos del sòl i els còrrecs que els subjecten queden al descobert són un perill. A més aquest tipus de bandes dificulten la comoditat de circulació dels ciclistes.

Considero que la implementació bandes reductores, tant siguin de ressalt com les prefabricades, ha de ser la darrera opció i no pas una prioritat alhora que es vol reduir la velocitat de circulació dels vehicles a la via, tenint en compte els impactes negatius que generen els diferents tipus de reductors.

En aquest sentit cal realitzar un **plantejament de disseny global de la via urbana**, amb la finalitat de que el propi disseny correspongui a la velocitat que es vulgui que circulin els vehicles. D'aquesta manera els reductors de velocitat resultarien innecessaris.

A mode d'exemple, el fet d'estrènyer un carrer mitjançant la modificació del tipus d'estacionament, o ampliant voreres, fa la sensació de tenir que circular a menys velocitat. Com també el fet d'alternar l'estacionament per trams de carrer, a banda dreta i esquerra, fa que les vehicles circulin a una velocitat raonable.

En conseqüència a l'Ajuntament se'l

- **RECORDA** la necessitat de planificar i dissenyar les vies urbanes per tal d'aconseguir el mateix fi, amb el menor impacte negatiu en la mobilitat.
- **RECOMANA** reduir la implantació de reductors de velocitat, a la mida que sigui possible, en el marc d'un nou disseny de la via urbana, especialment els reductors prefabricats, per les molèsties de soroll al veïnatge i l'elevat grau de manteniment i perill que suposa quan queden despresos del sòl.
- **RECOMANA també** revisar i adequar els reductors de velocitat existents (de ressalt i prefabricats) a les vies urbanes de Viladecans, tant en la seva implementació, geometria i senyalització, d'acord amb les normes tècniques del dossier tècnic de seguretat viària.
- **SUGGEREIX**, garantir la mobilitat i la seguretat viària en l'àmbit urbà amb la implementació de millora d'un projecte de gestió i disseny de les vies urbanes per tal que els reductors de velocitat només siguin la darrera opció i no una prioritat, limitant l'ús d'aquests reductors en els llocs on el disseny no pugui resoldre la limitació velocitat.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **5 de juny de 2018**, i l'Ajuntament va donar resposta el **1 d'agost de 2019**, manifestant **ACEPTAR**, doncs ha indicat:

"L'ACCEPTACIÓ d'aquestes RECOMANACIONS i SUGGERIMENTS, realment els reductors de velocitat són l'últim recurs per controlar l'excés de velocitat i les tres darreres actuacions que s'ha fet ja no s'ha utilitzat bandes reductores sinó que ha estat els coixins berlinesos que ofereixen una solució menys invasiva. A més, els llocs on les bandes reductores son imprescindibles, s'ha fet una campanya per posar-les noves, com per exemple a Tarradellas, Can Batllori i el Camí del Mar."

Des de l'inici de l'expedient d'ofici fins la resolució del Síndic ha transcorregut 232 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 422 dies

OFICI . Accés i mobilitat al nou CAP Montbaig

EXP. 2017O505

Aquesta Sindicatura ha obert d'**Ofici** en data 14 de novembre de 2017, expedient relacionat amb **CAP de Montbaig (ABS Viladecans 3)**, motivat per les manifestacions formulades per la ciutadania davant el Síndic, pel que indiquen que davant haver estat assignats a aquest nou centre, els hi provoca un desplaçament amb vehicle per tenir un distanciament major amb el centre que tenien abans assignat.

En aquest sentit manifesten que al tenir que desplaçar-se obligatòriament amb vehicle, el cost de la zona blava agreuja els perjudicis d'aquest nou canvi.

D'altres casos manifesten que el terreny no és pla per accedir al CAP i que les parades del transport públic es troben a una distància considerable del centre mèdic, que provoca en alguns casos, tenir que moure's amb dificultat, per aquelles persones amb mobilitat reduïda i aquells que porten cadira de rodes.

El Síndic va iniciar les actuacions d'ofici i va demanar informació de les possibilitats de solució en la mobilitat de les persones, per tal de minimitzar les dificultats plantejades, tant per facilitar l'estacionament en zones habilitades per aquest centre de salut, com el del mobilitat amb transport públic.

El Síndic rep informació del tècnic de mobilitat, del que es desprèn entre d'altres, la següent informació:

La zona blava habilitada en l'Avinguda dels Jocs Olímpics amb motiu de l'obertura del nou CAP vol donar resposta a la nova demanda d'aparcament que genera el nou equipament.

Abans d'obrir-se el CAP, l'estacionament estava prohibit durant l'horari lectiu i per tant, aquesta nova zona regulada augmenta significativament l'oferta d'aparcament en la zona i per tant garanteix l'accessibilitat en vehicle privat i el fet de ser de pagament fomenta la rotació necessària de places.

[...] que just a la porta del nou CAP existeixen places reservades per persones de mobilitat reduïda que garanteixen el seu accés al nou equipament.

[...] l'Ajuntament de Viladecans, encarrega el febrer de 2017 a la AMB un estudi d'anàlisi sobre la cobertura de les línies VB1, VB2, L86 i L87 i la possibilitat d'ampliar el recorregut d'alguna línia per apropar-la al CAP. En aquest sentit la AMB conclou que:

1.- La VB1 i VB2 donen un bon servei en sentit Can Palmer. En sentit estació, la parada queda més allunyada, però la modificació del recorregut implicaria una afectació de més 700 viatgers en hora punta amb un increment de recorregut d'uns 5 minuts, fet no assumible pel bon funcionament del servei.

2.- Les L86 i L87 donen una cobertura correcta al nou CAP.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que l'ajuntament ha de resoldre les necessitats de mobilitat, especialment amb el foment del transport públic connectats al nou Centre de Salut d'atenció Primària.

Considero adient que les persones que disposen de la targeta d'aparcament de vehicles per a persones amb mobilitat reduïda, l'ajuntament hagi habilitat una zona d'estacionament específica a la porta. Com també l'establiment d'una zona blava per tal d'haver una major rotació dels vehicles privats, atesa la demanda que hi ha pel funcionament del nou CAP de Montbaig que comparteixen necessitats amb els centres docents de l'entorn.

Les parades de transport públic més properes al nou CAP es troben a 210 i 370 mt aproximadament, un al carrer Marià Sanjuan Cuchí de pujada i l'altre a la Ctra. de Sant Climent de baixada respectivament, que corresponen a les línies L86, L87 i L88. Significant que uns 200 mt. són en pendent.

En aquest sentit, cal tenir en compte que no totes les persones amb mobilitat reduïda tenen targeta d'estacionament i no totes són conductores, per tant depenen de terceres persones per accedir a l'ambulatori, que no sempre en tenen, i ha d'acudir soles.

En aquest sentit, considero que s'ha de promoure al màxim el transport públic i s'ha d'apropar al màxim aquest servei al punts de servei públic per a totes les persones, especialment a les de mobilitat reduïda, amb la finalitat dissuadir i reduir l'ús del vehicle privat.

Finalment i tenint en compte les competències municipals en relació sobre la circulació i els serveis de mobilitat i la gestió del transport de viatgers municipal, així com la formulació i la gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible, convé que l'ajuntament continuï amb les polítiques de disposar d'una bona xarxa de transport públic ben connectada que disminueixi la dependència del vehicle privat, millorant les condicions ambientals, i ajudant per tant, a promoure estils de vida més saludables.

En conseqüència a l'Ajuntament se'

- **RECOMANA** plantejar-ne novament la modificació de les línies de transport públic, per tal de salvar al màxim les distàncies i la pendent existent per accedir al CAP Montbaig, oferint un transport públic de proximitat, a la vegada dissuadir de l'ús del vehicle privat.
- **SUGGEREIX**, si fos necessari, fer un estudi previ als usuaris del CAP i dels centres educatius de l'entorn de les seves necessitats i valorar l'impacte positiu i negatiu que suposaria l'arribada del transport públic a la rotonda més propera.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **12 de juny de 2018**, i l'Ajuntament va donar resposta el **20 de maig de 2019**, manifestant **NO ACEPTAR**, doncs ha indicat:

"Vist que des de la resposta emesa al vostre expedient obert d'ofici 2017Q505 de data 20 de febrer de 2018 en el que s'adjuntava informe del Tècnic responsable de Mobilitat i Transport de l'Àrea d'Espai públic, no ha variat cap premissa del problema des de l'ajuntament li comuniquem LA NO ACCEPTACIÓ de la recomanació i suggeriment plantejats."

Des de l'inici de l'expedient d'ofici fins la resolució del Síndic ha transcorregut 210 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 342 dies

Estacionament sobre la vorera

EXP. 2018Q541

El Síndic va rebre una sol·licitud el 28 de novembre de 2018, d'un ciutadà de Viladecans pel que manifesta que davant la problemàtica d'estacionament sobre de la vorera al carrer circumval·lació, que en algunes vegades ha obstaculitzat el pas al seu habitatge, ha presentat instàncies des de l'any 2016 en que l'han donat resposta de que ha de trucar a la policia, però malgrat aquestes trucades, la problemàtica persisteix. A més la darrera instància del mes de maig de 2018 no l'han donat resposta i tampoc ha fet cap actuació per resoldre definitivament la problemàtica plantejada, de la que s'ha aportat diverses fotografies que ho acredita.

En l'estudi del contingut de la documentació aportada, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, així com, de la informació que ens ha facilitat l'Ajuntament es desprèn el següent:

El ciutadà durant l'any 2016 va presentar dues instàncies sol·licitant la represa en la col·locació de pilones a la vorera, que van quedar aturades en maig de 2015, a més d'indicar que l'estacionament dels vehicles sobre la vorera, que algunes vegades bloquegen l'entrada de casa seva. A la que aporta fotografies dels vehicles estacionats sobre la vorera.

L'ajuntament respon que s'aniran efectuant el més aviat possible, en funció de les prioritats i la disponibilitat dels recursos necessaris.

El ciutadà en març de 2017 presenta nova instància, conforme la problemàtica persisteix malgrat la resposta rebuda i que les trucades a la policia li provoquen altercats amb els veïns.

L'ajuntament dona resposta a la instància en juliol de 2017 que faran un estudi del tram per quantificar les pilones que són necessàries i en funció dels recursos disponibles i la prioritat, procediran a realitzar les actuacions en els trams pendents, en quan sigui possible.

El ciutadà en maig de 2018 presenta nova instància demanant una solució en la col·locació de les pilones atès que considera que viu en una situació risc, per haver tingut enfrontaments amb els veïns per les trucades a la policia local. A més indicant que l'estacionament a sobre de les voreres estan deteriorant-les i amb taques d'oli. Aporta fotografies de l'estat de les voreres.

Davant la manca de resposta d'aquesta darrera instància, el ciutadà presenta queixa al Síndic i en el tràmit de la queixa el ciutadà rep la resposta en el mes de desembre d'un escrit amb registre de sortida amb data anterior a la presentació de la queixa.

En una reunió del Síndic amb el regidor responsable de l'espai públic i el propi ciutadà, s'acorda donar un temps de control de la zona per part de la Policia Local i amb posterioritat després de l'anàlisi de les actuacions es procedirà a col·locar les pilones.

Davant aquests fets, faig unes consideracions prèvies:

Considero que un ciutadà que es pren la molèstia d'adreçar-se a l'ajuntament en diverses ocasions mitjançant instància per traslladar una problemàtica que viu i pateix, s'ha de tractar amb més interès per part dels responsables de l'ajuntament.

Considero que malgrat s'ha donat resposta a les instàncies, aquestes ha estat fora del termini màxim de tres mesos per donar una resposta.

Respecte al contingut de les respostes emeses per l'ajuntament, al novembre de 2016, al juliol de 2017 i al novembre de 2018, no ha variat, és a dir, es donen unes expectatives de reprendre la col·locació de les pilones, però sempre d'acord amb prioritats, dels recursos necessaris i quan sigui possible.

En aquest sentit, en gairebé tres anys l'ajuntament no ha pres cap actuació, malgrat sigui provisional, per evitar un incivisme de l'estacionament sobre de la vorera, que dificulten la mobilitat de les persones sobre la vorera i en alguns casos l'accés o sortida de l'habitatge del ciutadà.

L'ajuntament s'ha limitat a donar llargues en les seves respostes en el transcurs dels anys, en comptes de donar una solució efectiva que resolgui la problemàtica plantejada, doncs aquesta dilatació pot provocar innecessaris enfrontaments entre els conductors incívics i l'afectat.

Finalment ha tingut que ser per intervenció del Síndic per tal de que els responsables de l'ajuntament parlin directament amb el ciutadà i puguin arribar a punts de consens per resoldre la problemàtica.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA MEDIACIÓ** en el cas denunciat, per haver existit un acord consensuat entre el ciutadà i l'ajuntament, per intermediació del Síndic.

Considero que per evitar que les problemàtiques es perpetuïn en el temps i generi desconfiança en la ciutadania envers l'ajuntament, aquest ha d'aprofitar el factor de proximitat i atendre a la ciutadania personalment i arribar a consens volguts per ambdues parts.

En conseqüència a l'Ajuntament els hi

- **SUGGEREIXO** mantenir un contacte de proximitat amb el ciutadà, per valorar totes les situacions que sorgeixin en aquest temps de valoració de la problemàtica, fins que aquesta sigui resolta.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **20 de febrer de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **14 de març de 2019**, manifestant **ACEPTAR**, doncs ha indicat:

"l'ACCEPTACIÓ d'aquest suggeriment de mantenir un contacte de proximitat amb el ciutadà afectat."

Des de la presentació de la queixa i fins la resolució del Síndic ha transcorregut 84 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 22 dies

OFICI Procediment / protocol servei de grua

EXP. 2019O555

Aquesta Sindicatura ha obert d'**Ofici** en data 3 d'abril de 2019, expedient relacionat amb el **procediment i/o protocol de retirada de vehicles de la via pública i cobrament de la custòdia del vehicle al dipòsit**, motivat pels fets analitzats a l'expedient **2019Q548**, pel cobrament de la taxa de custòdia al dipòsit municipal del vehicle retirat de la via pública.

De l'anàlisi de l'expedient resolt, es desprèn el següent:

El ciutadà va ser sancionat per estacionar en una zona reservada en un dia determinat per mercat setmanal, i per això, l'ajuntament va retirar el vehicle de la via pública.

El ciutadà en el seus recursos no posa en dubte, ni la sanció, ni la retirada de la grua, només l'excés de la taxa abonada, tenint en compte que no li van comunicar el fet d'haver retirat el vehicle de la via pública i el lliurament al dipòsit municipal.

L'ajuntament en el seu fonament legal utilitza el Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel que s'aprova el text articulat de la Llei sobre el Trànsit, Circulació de Vehicles a Motor i Seguretat Vial, modificat per la Llei 18/2009, de 23 de novembre, com també la pròpia Llei 18/2009 de 23 de novembre.

Indicar que aquestes dues normes utilitzades **estan derogades**, amb efectes des del 31 de gener de 2016, per la disposició derogatòria única del Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre. Ref. BOE-A-2015-11722. Per tant, no són d'aplicació en la resolució de data 25-06-2018.

Queda derogat el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, així com les lleis que l'han modificat, incloses les disposicions de les lleis modificatives que no s'hi van incorporar.

Per tant, la normativa aplicable en aquest cas, és el **Reial Decret Legislatiu 6/2015**, de 30 d'octubre pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

En aquest sentit l'**article 105** que regula la retirada i dipòsit del vehicle determina que:

1. L'autoritat encarregada de la gestió del trànsit pot procedir, **si l'obligat a fer-ho no ho fa**, a la retirada del vehicle de la via i el seu dipòsit en el lloc que es designi en els casos següents:
 - a) Sempre que constitueixi perill, causi greus pertorbacions a la circulació de vehicles o vianants o deteriori algun servei o patrimoni públic.
 - b) En cas d'accident que impedeixi continuar la marxa.
 - c) Quan, tot i ser procedent legalment la immobilització del vehicle, no hi hagi un lloc adequat per practicar-la sense obstaculitzar la circulació de vehicles o persones.
 - d) Quan, una vegada immobilitzat un vehicle d'acord amb el que disposa l'article 104, no cessin les causes que van motivar la immobilització.
 - e) Quan un vehicle romanguí estacionat en llocs habilitats per l'autoritat municipal com a zones d'aparcament reservat per a l'ús de persones amb discapacitat sense col·locar el distintiu que ho autoritza.
 - f) Quan un vehicle romanguí estacionat en els carrils o parts de les vies reservats exclusivament per a la circulació o per al servei de determinats usuaris i a les zones reservades a la càrrega i descàrrega.
 - g) Quan un vehicle romanguí estacionat en llocs habilitats per l'autoritat municipal com d'estacionament amb limitació horària sense col·locar el distintiu que ho autoritza, o quan s'excedeixi el triple del temps abonat de conformitat amb el que estableix l'ordenança municipal.
 - h) Quan obstaculitzin, dificultin o suposin un perill per a la circulació.
2. Excepte en els casos de sostracció o altres formes d'utilització del vehicle en contra de la voluntat del seu titular, degudament justificades, les despeses que s'originin com a conseqüència de la retirada a què es refereix l'apartat anterior són a càrrec del titular, de l'arrendatari o del conductor habitual, segons el cas, que les ha d'abonar com a requisit previ a la devolució del vehicle, sense perjudici del dret de recurs i de la possibilitat de repercutir-los sobre el responsable de l'accident, de l'abandonament del vehicle o de la infracció que hagi donat lloc a la retirada. L'agent de l'autoritat pot retirar el permís de circulació del vehicle fins que s'hagi acreditat l'abonament de les despeses referides.
3. L'Administració **ha de comunicar** la retirada i el dipòsit del vehicle al titular en el termini de **vint-i-quatre hores**. La comunicació s'ha de fer a través de l'adreça electrònica viària, si el titular en disposa.

En anàlisi del punt primer d'aquest article, l'autoritat encarregada de la gestió del trànsit (en aquest cas l'ajuntament) **pot** (potestatiu) procedir a retirar el vehicle de la via pública en els casos determinats al referit article, però **amb el condicionat** de "**si l'obligat a fer-ho no ho fa**". En aquest sentit, considero que abans de retirar el vehicle de la via pública, s'ha de donar l'oportunitat al propietari de fer-ho. La qual cosa l'ajuntament hauria d'acreditar que ha donat aquesta possibilitat al propietari, el qual és l'obligat a fer-ho.

En relació al punt tercer de l'article, expressa que l'Administració **ha** (imperatiu d'obligació) **de comunicar** la retirada i el dipòsit del vehicle al titular en el termini de **vint-i-quatre hores**. Al marge d'aquesta obligació de comunicació, afegeix que **si el titular disposa** (condicionant) d'adreça electrònica viària, aquesta comunicació es realitzarà per aquest mitjà. Fet que no exclou l'obligació de comunicar aquesta circumstància pels mitjans ordinaris al domicili del titular del vehicle de conformitat amb l'article 90.1 de la Llei.

L'article 53 de l'Ordenança Municipal de Circulació de Viladecans, estableix el següent:

1. *Les despeses que s'originin com a conseqüència de la retirada del vehicle infractor i la seva estada en el Dipòsit Municipal de Vehicles seran a compte del titular, que haurà de pagar-les com a requisit previ al lliurament del vehicle, això sense perjudici del dret que gaudeix a interposar el recurs pertinent. La quantitat a abonar serà l'establerta per la corresponent taxa en l'Ordenança Fiscal Municipal.*

No es cobraran despeses en els casos de sostracció i altres formes d'utilització del vehicle en contra de la voluntat del titular, degudament justificats.

2. *L'estança injustificada del vehicle en el Dipòsit Municipal de Vehicles, un cop notificat el titular del cessament de la causa que va originar l'ingrés del vehicle al Dipòsit Municipal, **donarà lloc al pagament de les taxes corresponents per estança, transcorregudes 24 hores des de la notificació del fet a l'interessat**. Transcorreguts 30 dies naturals des de la notificació sense la retirada del vehicle s'aplicarà el procediment establert per als vehicles abandonats.*

Per tant, l'article 53 de l'OM deixa molt clar i sense dubtes, que el pagament de les taxes corresponents per estança començaran a comptar des de la notificació del fet a l'interessat.

Per tot això, de conformitat amb el Reglament Orgànic Municipal **RESOLC** que **HI HA GREUGE** municipal només en els casos de retirada de vehicles de la via pública sense que s'hagi donat la possibilitat prèviament als titulars dels vehicles per fer-ho. Com també hi ha greuge per aquells vehicles que hagin abonat la taxa de custòdia dels vehicles al dipòsit municipal, sense haver-los notificat el fet de la retirada, o haver-los cobrat abans d'haver rebut la notificació.

Considero que la normativa vigent dóna la potestat a l'autoritat encarregada de la gestió del trànsit (en aquest cas l'ajuntament) a procedir a retirar els vehicles de la via pública, però això no l'eximeix de tenir en compte el que diu la mateixa normativa, que només ho pot fer-ho, quan l'obligat a fer-ho no ho fa. Per tant, requereix que l'administració faci intents per localitzar al titular del vehicle, amb la finalitat de que sigui aquest qui retiri el vehicle del lloc indegudament estacionat.

L'obligació de comunicar al titular en el **termini de 24 hores** la retirada i dipòsit del vehicle s'aplicarà **en tots els casos**, tant si té assignada una **Adreça Electrònica Vial** com si no disposa de la mateixa.

En aquest sentit considero que si l'ajuntament incompleix aquest termini, no pot repercutir mai negativament amb el ciutadà, si més no, l'ajuntament tindrà un vehicle en custòdia al dipòsit sense cap cost pel titular. Aquesta manca de notificació, paralitza qualsevol acció o procediment posterior envers el vehicle.

En conseqüència a l'Ajuntament els hi

- **RECORDO** que les fonaments legals de les resolucions s'ha d'aplicar la normativa vigent en cada moment i anomenar-les totes que són d'aplicació, tant si són legislatives, reglamentàries i fiscals.
- **RECOMANO** revisar el **protocol de retirada dels vehicles** de la via pública,

- per tal de donar compliment a l'article **105.1** del RDL 6/2015 amb la finalitat de prèviament a la retirada, garantir la comunicació amb els propietaris dels vehicles i oferir-los la retirada del lloc indegudament estacionat.
- per tal de donar compliment a l'article **105.3** del RDL 6/2015 amb la finalitat de garantir la notificació **en el termini de 24 hores** de la retirada del vehicle i custòdia al dipòsit municipal.
- o **SUGGEREIXO** Revisar d'ofici tots els expedients de retirada de vehicles de la via pública dels darrers 4 anys, en el sentit que es retornin les quantitats de la taxa indegudament cobrades com a conseqüència **de l'estada en el dipòsit sense la notificació** (art. 105.3) o pels dies cobrats abans de la notificació.

Aquesta resolució va ser lliurada a l'alcaldia de Viladecans el **20 de maig de 2019**, i l'Ajuntament va donar resposta el **24 de setembre de 2019**, manifestant **ACEPTAR**, doncs ha indicat:

"ACCEPTACIÓ d'aquesta recomanació, puntualitzant que el protocol de retirada dels vehicles a la via pública ja és de compliment per part dels agents de policia i no es realitzarà revisió sinó un recordatori del mateix.

ACCEPTACIÓ d'aquest suggeriment, en relació a la revisió d'ofici de tots el expedients de retirada de la via pública dels darrers 4 anys."

Des de l'inici de l'expedient d'ofici fins la resolució del Síndic ha transcorregut 47 dies

Des de la resolució del Síndic i fins la resposta de l'ajuntament ha transcorregut: 127 dies

Disconformitat resposta ajuntament accesos zona amb pivots

EXP 2019Q575

El Síndic va rebre una sol·licitud el 19 de novembre de 2019, d'una ciutadana de Viladecans, pel que manifesta la seva disconformitat amb la resposta negativa rebuda a la seva petició d'una clau per baixar la pirona que existeix entre el carrer de la Farina on viu i el carrer Àngel Guimerà, atès que només té una única sortida pel carrer del Sol. Tenint en compte que en el carrer del Sol com única sortida es celebren esdeveniments que el fan inaccessible. A més tenint en compte que resideix a l'habitatge una persona de 92 anys amb mobilitat reduïda que requereix en nombroses ocasions un desplaçament per motius de salut. L'ajuntament no aporta cap proposta de solució alternativa o addicional, doncs poc afectar a les urgències i a la vida quotidiana de les persones que hi viuen.

En l'estudi del contingut dels fets relatats, aquesta Sindicatura va **admetre a tràmit** la sol·licitud presentada, significat que al tancament de l'any de l'informe, aquest expedient encara està **EN TRÀMIT** per a la seva resolució.

Des de la presentació de la queixa i fins fi de l'any (en tràmit) ha transcorregut: 42 dies

3.5 QUEIXES DERIVADES

S'ha derivat un total de 9 queixes, les quals ha estat trameses al Síndic o Defensor corresponent, en tractar-se de matèria de competència d'altre administració.

3.5.1 SÍNDIC DE GREUGES DE CATALUNYA

Al Síndic de Catalunya, s'ha derivat 8 queixes, que ha estat relacionades, la renda garantida per la ciutadania, responsabilitat patrimonial, dependència, Mossos, Educació i d'un ajuntament que no té Síndic.

3.5.2 SINDICS LOCALS

Al Valedor do Cidadan de Vigo, per una queixa relacionada amb una sanció de trànsit.

4. ACTIVITATS DEL SÍNDIC

El Síndic Municipal de Greuges de Viladecans, com a membre del FòrumSD (associació de síndics, sindiques, defensors i defensores locals), ha participat en diversos actes, jornades i assemblees organitzades pel FòrumSD, com també actes d'altres entitats i organismes públics:

El 17 de gener de 2019, trobada dels Síndics locals del Baix Llobregat a Cornellà de Llobregat, amb el Síndic de Greuges de Catalunya.

El 20 de gener de 2019, acte de lliurament de medalles d'honor de la ciutat de Viladecans 2019.

El 20 de febrer de 2019, trobada dels Síndics locals del Baix Llobregat a Sant Feliu de Llobregat, per tractar temes d'arrendaments i desnonaments.

El 6 de març de 2019, reunió amb l'Associació Club de Pensionistes i Jubilats de l'Alba-rosa

El 14 de març de 2019, assistència a la Trobada de Síndics del Baix Llobregat amb el Consell Comarcal del Baix Llobregat.

El 18 de juny de 2019, trobada dels Síndics locals del Baix Llobregat a Sant Boi de Llobregat, amb el responsable de la Renda Garantida.

El 19 de juny de 2019, assemblea extraordinària del FòrumSD, celebrat a la ciutat de Rubí, així com al XIX Taller de Formació, amb el tema de la llei de la segona oportunitat.

robada dels Síndics locals del Baix Llobregat a Sant Boi de Llobregat. La Renda Garantida.

El 18 de juliol de 2019, trobada dels Síndics locals del Baix Llobregat a Cornellà de Llobregat, per tractar el conveni de col·laboració del amb el Síndic de Greuges de Catalunya.

El 12 de setembre de 2019, assistència a la Trobada de Síndics del Baix Llobregat amb el Consell de Gent Gran, al Consell Comarcal del Baix Llobregat.

El 17 de setembre de 2019, trobada dels Síndics locals del Baix Llobregat a l'Hospitalet de Llobregat, per tractar d'habitatge i Renda Garantida de Ciutadania.

El 10 d'octubre de 2019, assistència a l'acte de Ciutats Defensores dels Drets Humans a Viladecans.

El 16 d'octubre de 2019, trobada dels Síndics locals del Baix Llobregat a Sant Boi de Llobregat, amb l'alcalde de Sant Boi.

El 26 i 27 de novembre de 2019, XII Jornades de Formació del FòrumSD a la Sala de les voltes del campus universitari a Santa Coloma de Gramenet. Es van tractar els temes de: *Els Objectius de desenvolupament Sostenible (ODS) com a eina per a les sindicatures de greuges locals per vetllar pels Drets Humans a la ciutat. La mediació a les sindicatures locals. El dret a ser empadronat i la bona administració, Legalitat, polítiques públiques i bones practiques. El futur de les sindicatures locals a Catalunya*

ANNEXOS

I. Pàgina web

A mitjans d'any 2008 la Sindicatura va publicar la pàgina web www.sindicatura.viladecans.cat, on es pot passejar a través d'un índex per diferents planes, on informa a la ciutadania, que és la Sindicatura, qui és el Síndic Municipal, com tramitar una queixa, així com, notícies relacionades amb la Sindicatura, enllaços i informacions puntuals. S'actualitza periòdicament amb notícies de la sindicatura i informacions puntuals respecte l'horari de l'oficina.

Aquest any 2019 la sindicatura ha canviat de URL i ha passat a ser <https://sindicatura.viladecans.cat/> deixant en desús l'anterior URL.

Per aquest motiu no es tenen dades de les visites que s'ha tingut.

En aquesta nova pàgina web, s'ha incorporat la possibilitat de presentar consultes i queixes mitjançant un formulari, podent afegir la documentació que consideri adient per acreditar els fets que motiven la queixa o la consulta.

Català · Castellano

[Inici](#) [La Sindicatura](#) [Què fem](#) [Queixes i consultes](#) [Informes i documents](#) [Notícies](#)

Benvinguts/des a la
Sindicatura de Greuges
de Viladecans

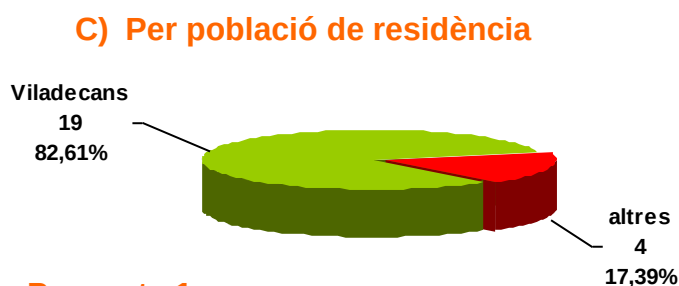
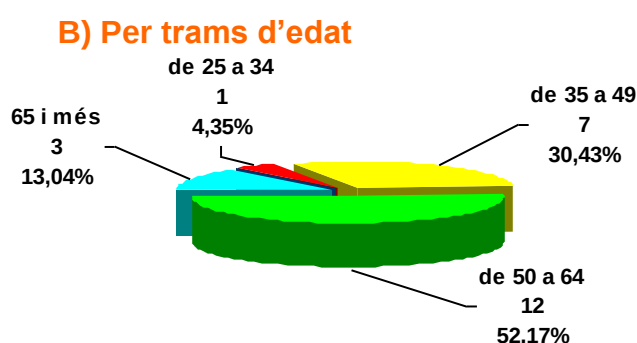
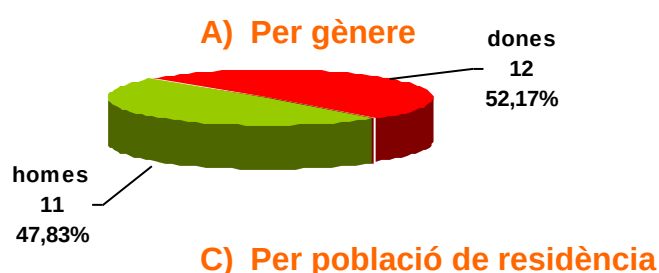
II. Enquesta de qualitat

Des de la Sindicatura s'ha volgut conèixer l'opinió de les persones que s'ha adreçat a la Sindicatura durant l'any 2019, bé per plantejar una consulta o per presentar una queixa.

En aquest sentit, aquest any s'ha confeccionat i enviat per correu electrònic un formulari de Google, a les persones que van facilitar una adreça electrònica i ha estat ateses durant l'any 2019.

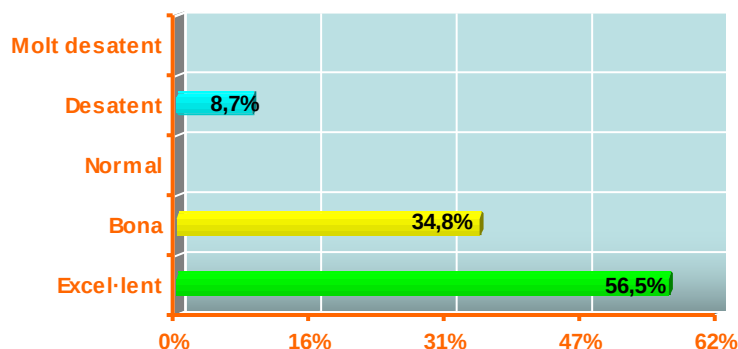
S'ha enviat un total de 46 correus electrònics. S'ha rebut 23 respostes.

En un primer apartat el perfil de les persones que ha participat, en funció del gènere, tram d'edat i població de residència; i en segon lloc el resultat de les respostes obtingudes:

Pregunta 1

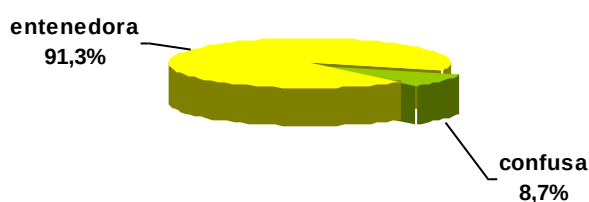
El tracte que heu rebut pel personal us ha semblat?

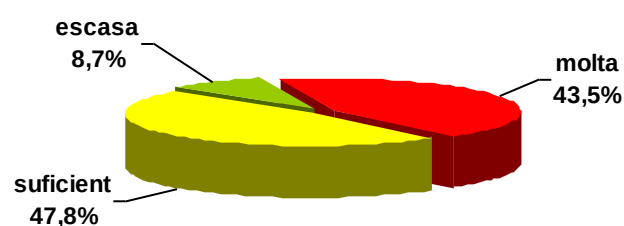
Pregunta 2

La informació que heu rebut ha estat?

- Respecte a la qualitat

- Respecte a la quantitat

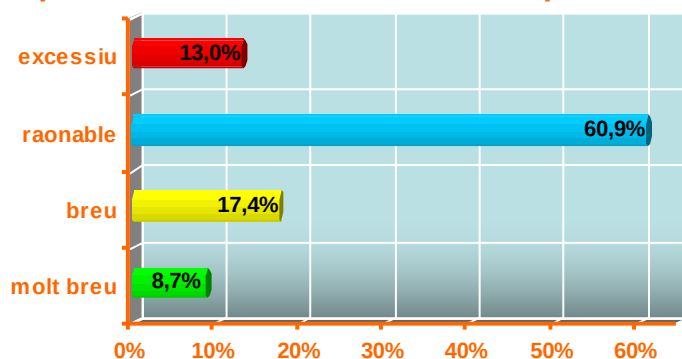
Pregunta 3

Heu pogut resoldre els seus dubtes o s'ha cobert les seves pretensions per part del Síndic?

Pregunta 4

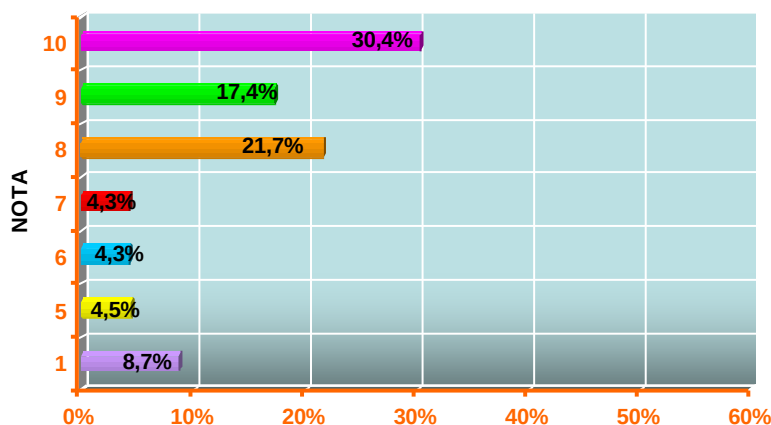
El temps de resolució de la consulta o queixa ha estat?

Pregunta 5

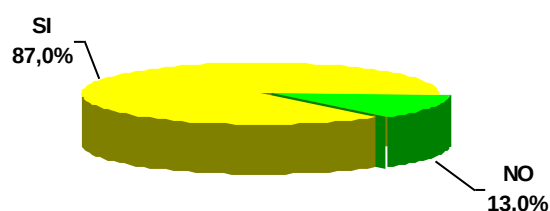
En general com valoreu l'Oficina del Síndic?

Es mostra a la gràfica el valor relatiu de les persones que ha donat cada nota. Les notes que no surten, no ha obtingut cap vot. S'ha obtingut una nota mitja d'un 7,83

Pregunta 6

Recomanaria els serveis de la Sindicatura a altres persones?

III. Full de queixa i requisits

Per presentar una queixa la ciutadania ha d'haver esgotat les vies administratives o després d'haver transcorregut els terminis establerts per rebre una resposta, o bé, si la rep, i si encara se sent agreujat per la resposta donada, aquest ciutadà podrà exposar la seva queixa a la Sindicatura Municipal de Greuges.

Les queixes ha de ser formulades **per escrit o mitjançant el formulari web**, acompanyades amb els documents necessaris per aclarir cada cas.

L'escrit de la queixa ha de ser senzill, directe i concís.

Elements que ha d'incloure la queixa:

- El fet que motiva la queixa.
- Una explicació breu dels passos ja fets prèviament i de les circumstàncies relatives als fets denunciats.
- El nom, cognoms, adreça postal i telèfon (si és possible) de la persona que formula la queixa.

Com presentar una queixa:

Personant-se a l'oficina c/ Jaume Abril, 2, en l'horari d'atenció:

- De dilluns a dimecres de 10 a 13 hores.
- La tarda de dimarts de 17 a 19 hores (l'1 d'octubre al 30 d'abril)
- La tarda de dijous de 17 a 19 hores amb cita prèvia.

Per correu electrònic: sindicatura@viladecans.cat

Per formulari web: <https://sindicatura.viladecans.cat/>

Com consultar el seu cas:

- Personant-se a l'oficina en l'horari d'atenció,
- Per telèfon 93 635 18 17
- Per correu electrònic sindicatura@viladecans.cat

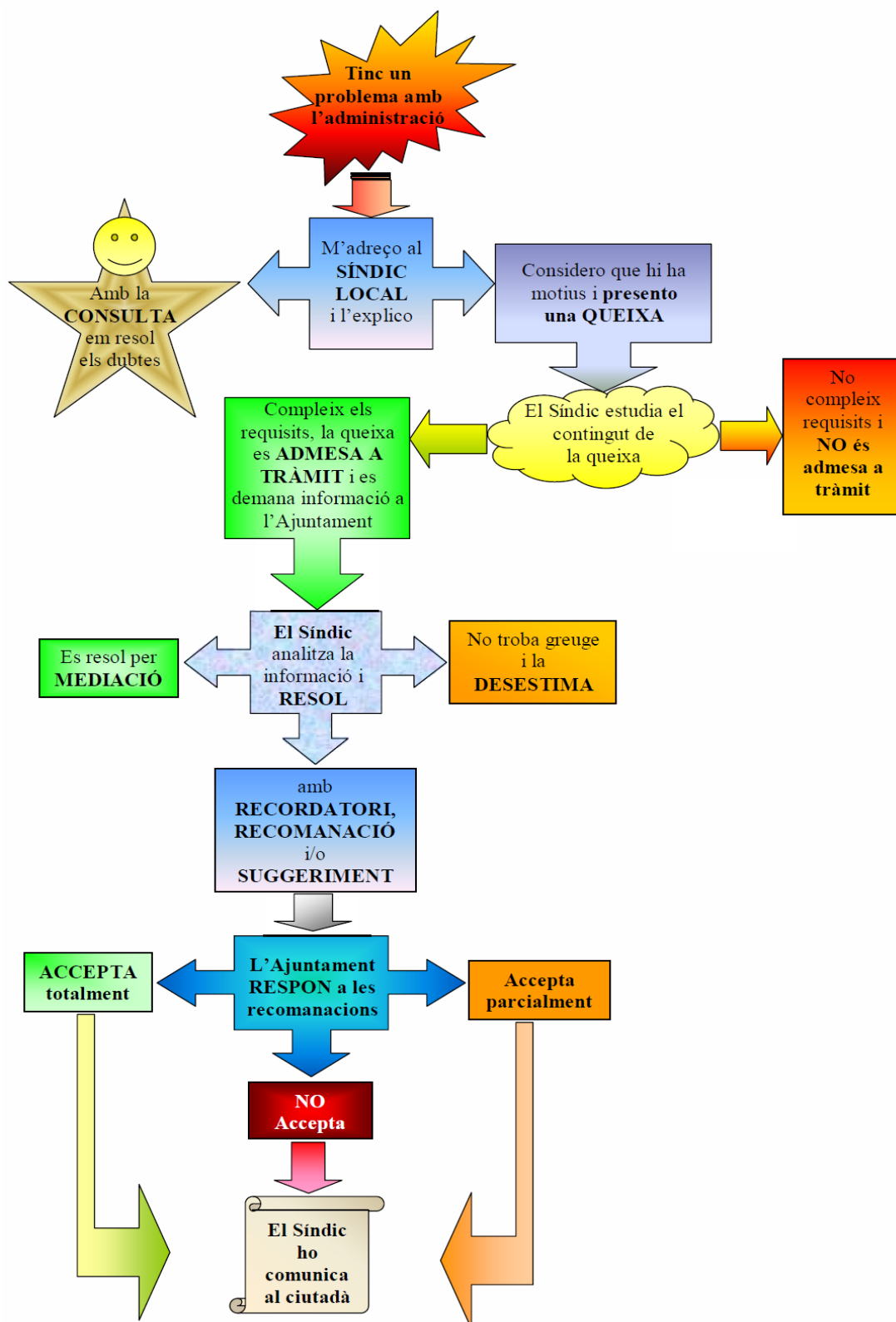
Quan a la Sindicatura Municipal de Greuges és rep una queixa, en el termini màxim de quinze dies des de la presentació de la queixa, el ciutadà o ciutadana rebrà una notificació d'aquesta Sindicatura on se'ls comunicarà l'admissió de la queixa i l'inici de les actuacions o, en pel contrari, la no admissió i el motiu.

Es rebutjaran totes aquelles peticions que estiguin fora de l'àmbit d'actuació de la Sindicatura, d'acord amb el què estableix el Reglament del Síndic municipal, tals com aquelles que siguin anònimes, denotin mala fe o mancades de fonament, no vinguin motivades per l'actuació de l'Ajuntament, estiguin pendents de resolució judicial o que hagi transcorregut més d'un any.

Una vegada admesa la queixa, des de la Sindicatura s'iniciaran les actuacions oportunes amb l'entitat o dependència municipal que resulti afectada per l'esclariment dels fets exposats amb la petició, que haurà de resoldre i notificar la resolució que adopti en el termini màxim de tres mesos; en cas de no poder realitzar-ho en aquest temps, es demanarà una pròrroga a la persona que ha presentat la queixa.

Al full de queixa s'informa del compliment de la normativa de la protecció de les dades de caràcter personal. S'informa que es pot exercir del dret d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

IV. Tràmit d'una queixa

Sindicatura Municipal de Greuges de Viladecans

José Luis Nicolás – Síndic municipal

José Luis Castañé - Atenció a les persones

Can Modolell

c/ Jaume Abril, 2

08840 – Viladecans

Telèfon: 93 635 18 17

Adreça electrònica: sindicatura@viladecans.cat

web: sindicatura.viladecans.cat